

Gorenjski Glas

TOREK, 22. DECEMBRA 2015

LETO LXVIII, ŠT. 102, CENA 1,70 EUR, 14 HRK | ODGOVORNA UREDNICA: MARIJA VOLČJAK | ČASOPIS IZHAJA OB TORKIH IN PETKIH | INFO@G-GLAS.SI | WWW.GORENJSKIGLAS.SI

Prepričljivo zavrnilo zakonsko novelo

V nedeljo je ob zadostni referendumski udeležbi večina volivcev zavrnila novelo zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Dobrih 63 odstotkov jih je glasovalo proti, slabih 37 odstotkov za.

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Kranj – Tako kažejo za zdaj še neuradni izidi nedeljskega referenduma, uradni bodo šele februarja. Za zavrnitev zakona bi zadoščalo 342.810 glasov, tako pa so nasprotniki zakonske novele to zavrnilo s 391.818 glasovi ali 63,48 odstotka vseh, ki so se udeležili referenduma. Po veljavni referendumski ureditvi se mora za zavrnitev izreči večina udeležencev, izpolnjen pa mora biti tudi kvorum, in sicer 20-odstotna udeležba. Tokrat se je referendumu udeležilo dobrih

36 odstotkov volilnih upravičencev, na Gorenjskem celo več, dobrih 38 odstotkov. In tudi volivci na Gorenjskem so zakonsko novelo, ki bi izenačila pravice istospolnih parov z raznospolnimi, zavrnilo s skoraj 64 odstotki glasov proti, za novelo je glasovalo 36 odstotkov volivk in volivcev.

Udeležba na referendumu je bila celo višja kot leta 2012 ob glasovanju o družinskem zakoniku. Takrat je šlo na volišča 30 odstotkov volilnih upravičencev, medtem ko se je denimo referendumu o arhivih udeležilo zgolj

slabih 12 odstotkov volivk in volivcev. Ob tokratnem referendumu je bila zelo visoka tudi udeležba na predčasem glasovanju. Minuli torek, sredo in četrtek se je glasovanja na sedežih okrajnih volilnih komisij udeležilo 24.480 volivk in volivcev, 55 odstotkov več kot pred tremi leti za družinski zakonik.

Rezultati predčasnega glasovanja pa so bili prav nasprotni od teh na nedeljskem splošnem glasovanju. Za zakonsko novelo je glasovalo 52 odstotkov udeležencev, proti 48 odstotkov.

▶ 2. stran

Na Gorenjskem je na referendumu za zakonsko novelo glasovalo 36, proti pa 64 odstotkov volilnih upravičencev. / Foto: Matic Zorman

Prva dvojna zmaga bratov Prevc

Peter in Domen Prevc sta prva brata v zgodovini smučarskih skokov, ki sta dosegla dvojno zmago.

MAJA BERTONCELJ

Kranj – Za slovenskimi smučarskimi skakalci je nov izjemen konec tedna. Na obeh tekmah svetovnega pokala v Engelbergu v Švici je bil z naskokom najboljši Peter Prevc, prvih stopničk v karieri pa se je v soboto z drugim mestom veselil njegov mlajši brat Domen. Člana kranjskega Triglava sta poskrbela za zgodovinsko prvo dvojno

Peter in Domen Prevc / Foto: Gorazd Kavčič

zmago bratov na tekmah svetovnega pokala v smučarskih skokih.

Šestnajstletni Domen je šele na svoji peti tekmi svetovnega pokala že prvič stal na stopničkah, poleg tega je bil v nedeljo še peti in je trenutno v skupnem seštevku na osmem mestu. V vodstvu pa je Peter, ki ima pred začetkom noveletne turneje kar 165 točk prednosti pred najbližjim tekmečem.

Priloga: loški glas

ENA ŽLAHTNA ŠTORIJA IN VSE NJENE SKRIVNOSTI

Ne zamudite posebne oddaje
24. decembra
ob 20.00!

PLANET

Arhivna TV 33, 4. avc., Trzinje 18, 1000 Ljubljana

Prihaja čas obdarovanj. Letos podarite naročnino na Gorenjski glas
T: 04/201 42 41, E: narocnine@g-glas.si

DOBRODELNA ZABAVA Z največjimi
ŠPORTNA DVORANA TRATA, ŠKOFJA LOKA
ČETRTEK, 21. JANUAR 2016, OB 19.00
Več informacij na facebook.com/lionsklub.skofjaloka

AKTUALNO
Božičnice letos višje
Slovensko gospodarstvo je letos poslovalo bolje kot lani. Se bo to poznalo tudi pri izplačilu božičnice ali trinajste plače? V Domelu so jo izplačali v višini 1300 evrov bruto, v Acroniju v povprečju 550 evrov bruto, v Elektru Gorenjska v višini 766 evrov bruto ...
3

GORENJSKA
Knjižnica ohranja staro ime
Čeprav so kamniški svetniki pred dnevi glasovali za vnovično preimenovanje knjižnice, so kopenski v četrtek glasovali proti. Skupni javni zavod bo tako, kot kaže, ohranil ime Knjižnica Franceta Balantiča Kamnik.
8

ŠPORT
Bauer na smučeh, drugi le gledalci
V nedeljo se je zaključila jubilejna, dvajseta izvedba biatlonskih tekm svetovnega pokala na Pokljuki. V ospredju tokrat ni bilo slovenskih biatlonk in biatloncev. Pokljuka je v koledarju tekmovanj tudi decembra prihodnje leto.
10

SNOVANJA
Ne pozabimo na Janeza Ev. Kreka!
Janez Ev. Krek (1865–1917) je bil v svojem času eden najvidnejših Slovencev. Bil je vsestranski ustvarjalec, zato je naravnost neverjetno, da se ga ob nedavni 150. obletnici rojstva skoraj nihče ni spomnil.
20

VREME
Danes bo večinoma sončno. Jutri in v četrtek bo več oblačnosti, predvsem v sredo bo pihal jugozahodni veter.
o/7°C
jutri: pretežno oblačno

KOTIČEK ZA NAROČNIKE

Lunay in delovni čas

Zaradi velikega zanimanja za naravne bombažne izdelke za intimno nego žensk vam podarjamo še tri komplete izdelkov Lunay. Lunay je nova blagovna znamka, s katero ženske od nedavnega lahko poskrbijo za higieno med menstrualnim ciklusom ali po ginekoloških operacijah. Prvi komplet sestavljajo dnevni in nočni vložki, drugega ščitniki perila in tamponi, tretjega pa mini in super tamponi. Če želite sodelovati v žrebanju za komplet izdelkov, napišite svoje mnenje o tem, kako se počutite kot ženska. Svoja razmišljanja in podatke pošljite do ponedeljka, 4. januarja 2016, na naslov: Gorenjski glas, Bleiweisova 4, Kranj ali na: koticek@g-glas.si.

Praznični delovni čas

Cenjene stranke obveščamo, da bo na predpraznična dneva: v četrtek, 24. decembra, in na silvestrovo, v četrtek, 31. decembra 2015, Gorenjski glas odprt od 7. do 12. ure. Če imate ta dva dneva pri nas kakšen opravke, je to za vas koristen podatek.

Nagrajenci

V nagradnih igrah, v katerih je bila nagrada vstopnica za ogled največjih neživih jaslic v Grajskem kopališču na Bledu, smo izvedeli, da vas večina jaslice postavi, če že ne jaslic, pa smrečico zagotovo. Srečo pri žrebu pa so imeli: Minka Lotrič iz Radovljice, Gašper Maček iz Cerklj, Nataša Pokorn iz Škofje Loke, Melita Vovk z Bleda, Marinka Čufar z Jesenic in Olga Bolčina z Bleda. Nagradna križanka Glasbene šole Kranj iz GG št. 97 (4. 12.) z geslom Vabljeni na božične koncerte je dežnik prinesla Mariji Matijašević iz Kranja, Klavdiji Roblek iz Kranja in Senu Lesjaku iz Šenčurja. Čestitke!

Prepričljivo zavrnilo zakonsko novelo

◀ 1. stran

Z rezultati so zelo zadovoljni zlasti v pobudi Za otroke gre, ki jo vodita Aleš Primc in Metka Zevnik, sicer tudi predlagatelj referenduma. Prepričani so, da gre za zmago otrok in da so dosegli, da v istospolnih partnerstvih ne bodo mogoče posvojitve. Napovedujejo pa tudi, da bodo predlagali zakon, s katerim se bodo izenačile vse ekonomske in socialne pravice, ki jih istospolni v Sloveniji še nimajo izenačenih. Predlagatelj zakonske novele, Združena levica, pa izida referenduma ne razumejo kot poraza, temveč jim predstavlja izziv za naprej, ko bo treba doseči ureditev, da ne bodo kršene pravice manjšinam.

Še nekaj podatkov o nedeljskem referendumu na Gorenjskem: od 210.089 volilnih upravičencev jih je glasovalo 80.871, torej dobrih 38 odstotkov. Že tradicionalno najvišja udeležba je

bila v volilnem okraju Škofja Loka II, kjer je na volišča prišlo dobrih 49 odstotkov volilnih upravičencev, zelo dobro so se odzvali tudi volivci še enega podeželskega okraja, Kranj III, kjer je glasovalo skoraj 46 odstotkov volilnih upravičencev. V omenjenih dveh okrajih so tudi najbolj prepričljivo zavrnilo zakonsko novelo: v kranjskem z dobrimi 71 odstotki, v škofjeloškem pa celo z več kot 77 odstotki. Zakon je padel prav v vseh volilnih okrajih na Gorenjskem.

Po referendumu smo na Gorenjskem o njegovem izidu poiskali dvoje mnenj. Branko Grims (SDS) o rezultatu pravi: »Najprej hvala vsem, ki ste šli na referendum in glasovali proti zakonski noveli. S tem ste dali najlepše darilo otrokom za božič. Sporočilo referendumu je jasno: želimo ohraniti družino, kjer oče ostane oče, mama mama in otroci otroci. Vesel sem bil velike udeležbe na referendumu (zelo

Referenduma se je udeležilo več kot 36 odstotkov volilnih upravičencev, na Gorenjskem celo 38 odstotkov.

visoka je bila tudi v Kranju) in tega, da so ljudje tako odločno glasovali proti. Tudi sam sem za takšen razplet referenduma naredil vse, kar je bilo v moji moči.« Nasprotno pa Martin Trampuš, član Iniciative za demokratični socializem (ta je del kolicije Združena levica) iz Škofje Loke, pravi: »Rezultat referenduma me žalosti,

a glede na količino laži, izrečenih v kampanji s strani pobudnikov referenduma, niti ne preseneča. V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja smo uspeli pri nas sprejeti enega najnaprednejših zakonov o zakonski zvezi in družinskih razmerjih daleč naokoli, očitno pa v štiridesetih letih nismo bili sposobni narediti koraka naprej.«

Spomin na gorenjskega škofa

Prvi koprski škof Janez Jenko, rojen na Jami pri Mavčičah, bo odslej pokopan v novi škofovski grobnici v stolnici v Kopru.

JOŽE KOŠNJEK

Kranj – Janez Jenko, rojen 5. maja leta 1910 na Jami pri Mavčičah, eden od enajstih otrok v družini iz te vasi ob Savi, ki je iz skromnega duhovnika napredoval do škofa, je eden od tistih Slovencev, ki so naredili marsikaj dobrega za svoj narod, pa o njih vemo zelo malo. Škof Janez Jenko, ki nikdar ni tajil svojih gorenjskih korenin, je med najzaslužnejšimi za ustanovitev samostojne slovenske koprške škofije. Leta

1964 je iz Beograda, kamor je bil poslan leta 1940 in kjer je deloval kot profesor in duhovnik, prišel na Primorsko, kjer je deloval kot apostolski administrator za slovenski del goriške nadškofije in kasneje tudi reške škofije. Vztrajal je, da mora dobiti slovensko Primorje svojo škofijo, in to se je oktobra leta 1977 tudi zgodilo. Ustanovljena je bila koprška škofija, februarja leta 1978 pa je bil dotedanji apostolski administrator Janez Jenko imenovan za njenega prvega

Gorenjec Janez Jenko z Jame pri Mavčičah je bil prvi koprski škof.

škofa. To dolžnost je opravljal do leta 1987, ko se je upokojil. Živel je v Kopru, kjer je na sveti večer leta 1994 umrl.

Na skromnega škofa je malo spominov. Leta 2010, ob stoletnici njegovega rojstva, so njemu v čast nad krstnim kamnom v župnijski cerkvi v Mavčičah odkrili spominsko ploščo, v koprski stolnici pa bodo v sredo, 30. decembra, po obletni maši njegove posmrtno ostanke iz groba za stranskim oltarjem prenesli v novo škofovsko grobnico v stolnici.

Bolj malo zavezancev preizkuša davčne blagajne

CVETO ZAPLOTNIK

Kranj – Po zakonu o davčnem potrjevanju računov bo pri poslovanju z gotovino od 2. januarja prihodnje leto obvezna uporaba davčnih blagajn, poskusno pa sistem deluje že od letošnjega 1. decembra. Po oceni finančne uprave bo davčne blagajne moralo uporabljati okoli 70 tisoč zavezancev. Do petka, 18. decembra, do 13. ure je namensko digitalno potrdilo, ki je pogoj za vključitev v sistem, prevzelo 23.484 zavezancev, le 4992 zavezancev pa se je vključilo v poskusno delovanje sistema. V finančni upravi so pričakovali boljši odziv zavezancev, zato jih zdaj pozivajo, da sistem preizkusijo še pred obvezno uporabo davčnih blagajn. Davčni inšpektorji bodo potlej, ko bodo tovrstne blagajne obvezne, najprej zavezance predvsem obveščali

in ozaveščali, pri nadzoru pa bodo pozorni na tiste, ki bodo sistem hoteli izigrati.

V finančni upravi se zavedajo, da davčne blagajne ne bodo učinkovite, če ponudniki blaga in storitev ne bodo izdajali računov, zato bodo potrošnike z nagradno igro Vklopi razum, zahtevaj račun! spodbujali k temu, da bodo zahtevali, vzeli in preverili račun. V nagradni igri bo lahko sodeloval vsak, ki bo zbral deset različnih računov in jih preko posebne mobilne aplikacije Preveri račun, sistema e-Davki ali po pošti poslal finančni upravi. Igra bo potekala v štirih krogih, v vsakem četrtletju bo en krog in v vsakem bodo izžrebali nagrade v vrednosti petnajst, deset in pet tisoč evrov in še dodatno tisoč evrov za tiste, ki bodo v igri sodelovali preko mobilne aplikacije ali portala e-Davki. Skupno bodo za nagrade namenili 124 tisoč evrov, prav toliko pa tudi za oglaševanje.

Spremembe pri štipendiranju

Kranj – Vlada je državnemu zboru v sprejem po skrajšanem postopku posredovala predlog novele zakona o štipendiranju. V predlagani noveli so ukiniteli odprti rok pri dodeljevanju štipendij za deficitarne poklice, po novem naj bi jih podeljevali na javnem razpisu z zaprtim rokom. »Na ta način bodo imeli vlagatelji dovolj časa za oddajo vloge, ocenjeni pa bodo na podlagi izpolnjevanja pogojev in meril, kar bo zagotovilo enako obravnavanje vseh vlagateljev, ne glede na čas oddaje vloge,« so pojasnili pri vladi. Za dodelitev štipendije za deficitarne poklice se bodo poleg splošnih pogojev lahko upoštevali tudi dodatni pogoji, ki jih bodo določili v javnem razpisu. Spremembo se podaljšuje tudi rok za izpolnitev obveznosti za poslitve štipendistov Ad futura po zaključenem izobraževanju.

Državna proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Ljubljana – V spomin na razglasitev izidov plebiscita o samostojnosti leta 1990 (plebiscit je sicer potekal 23. decembra 1990) 26. decembra praznujemo dan samostojnosti in enotnosti. Na njem je od 93,2 odstotka udeleženih volivcev na vprašanje Ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država? okoli 95 odstotkov odgovorilo pritrdilno (88,5 odstotka vseh volivcev), s čimer se je začela osamosvojitve Slovenije. Od tega je minilo petindvajset let. Letošnja državna proslava v počastitev tega pomembnega državnega praznika bo jutri, 23. decembra, ob 20. uri v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani. Slavnostni govornik bo Miroslav Mozetič, predsednik Ustavnega sodišča.

Božičnice letos višje

Slovensko gospodarstvo je letos poslovalo bolje kot prejšnje leto, po napovedih naj bi zabeležili okoli 2,6-odstotno gospodarsko rast. Se bo to poznalo tudi pri izplačilu božičnice ali trinajste plače?

SIMON ŠUBIČ

Kranj – Uspešna podjetja ob koncu leta praviloma nagradijo svoje zaposlene z božičnico, trinajsto plačo oziroma z nagrado iz naslova poslovne uspešnosti, s čimer dvigujejo motivacijo za delo in pripadnost zaposlenih podjetju. In kako bo letos, ko se je gospodarska rast po lanskem letu še okrepila? Izvedli smo mini anketo med uspešnejšimi gorenjskimi podjetji, na katero že po navadi vsa niso odgovorila. Ta je pokazala, da so ali še bodo zaposlenim večinoma izplačali še nekoliko višjo božičnico kot pred letom dni.

V Domelu iz Železnikov so božičnico izplačali že konec novembra, in sicer v višini 1300 evrov bruto, kar je za tristo evrov več kot lani. Za izplačilo božičnice so namenili skupno 1,5 milijona evrov, je pojasnila predsednica uprave Domel Holdinga Jožica Rejec.

Tudi zaposleni v Niku Železniki so božičnico že prejeli. Njena višina je bila odvisna od prisotnosti na delu, ocene uspešnosti zaposlenega in pogostosti zasebnih telefonskih pogovorov v službenem času, maksimalno izplačilo na zaposlenega pa je zaradi izboljšane poslovanja znašalo 500 evrov neto oz. sto evrov več kot lani, je pojasnil direktor Rado Čulibrk. Maksimalni znesek božičnice je tako prejelo 41 odstotkov zaposlenih, povprečno izplačana božičnica pa je bila v višini 398 evrov neto.

V škofjeloškem podjetju Sibo G se je lastnik Boštjan Šifrar letos odločil nagraditi vseh 255 zaposlenih z nagrado direktorja v višini 500 evrov. Ob decembrski plači so že izplačevali nagrado zaposlenim v višini 485 evrov bruto, je pojasnil Šifrar. V podjetju LTH Castings so pojasnili, da letošnja božično-novoletna nagrada

znaša 1.913 evrov bruto (lani 1602 evra bruto), izplačana pa bo v dveh delih.

V jeseniškem Acroniju, ki sodi v skupino SIJ – Slovenska industrija jekla, so božičnico v višini 320 evrov neto oziroma v povprečju 550 evrov bruto tudi že izplačali, za kar so namenili približno 650 tisoč evrov, je sporočil Denis Mancevič, direktor za korporativno komuniciranje v SIJ. V lanskem letu je božičnica znašala 400 evrov neto. V Iskri Mehanizmi so za božičnico namenili 200 tisoč evrov, zaposleni pa so prejeli po 350 evrov in še dodatne nagrade za bolniške neizostanke. Lanska božičnica je znašala 300 evrov, je povedal glavni direktor Marjan Pogačnik.

Zaposleni v Elektru Gorenjska (razen uprave) bodo prejeli nagrado za uspešnost v višini 766 evrov bruto (lani 738 evrov bruto), je odgovorila Renata Križnar,

V podjetju Iskra Mehanizmi iz Lipnice bodo zaposleni letos prejeli za četrtno višjo božičnico kot lani. / Foto: Gorazd Kavčič (arhiv)

vodja službe za korporativno komuniciranje. V Aerodromu Ljubljana, ki od letos deluje v okviru skupine Fraport, bodo zaposleni za njihov prispevek k uspešnemu poslovanju družbe prejeli dodatno izplačilo v višini 600 evrov bruto, kar je bistveno več kot lani, ko so prejeli po 250 evrov bruto. Znesek izplačila je sicer odvisen od časa prisotnosti posameznega zaposlenega oziroma odsotnosti, kot je korišćenje bolniškega ali porodniškega dopusta,« je razložila Brigita Zorec, vodja korporativnega komuniciranja. Trenutno je v Aerodromu Ljubljana 412 zaposlenih.

V kranjski družbi Goodyear Dunlop Sava Tires so približno 1400 zaposlenim izplačali decembrsko nagrado v višini 350 evrov bruto oziroma 500 evrov bruto (odvisno od delovnega mesta), kar je enak znesek kot lani, je sporočila Simona Dijak, vodja komunikacij. V kranjskem Iskraemecu bodo zaposlenim nagrado v obliki regresa izplačali v začetku januarja. Prejeli bodo nekoliko višji znesek od lanskih 100 evrov bruto. Iz kranjske družbe Domplan so sporočili, da vsako leto v decembru izplačujejo poračun uspešnosti, ki letos znaša približno polovico mesečne bruto plače. V

kranjski Komunalni zaposleni božičnice ali trinajste plače ne bodo prejeli.

Božičnico so izplačali tudi v Leku iz skupine Sandoz, ki ima svoj obrat tudi v Mengšu. Ob novembrski plači so jo prejeli tako redno zaposleni kot tudi zaposleni prek agencij. Vsi so prejeli po 1300 evrov bruto, dodatno pa še variabilni del božičnice, ki je odvisen od plače. »Poleg božičnice imamo z Lekovo kolektivno pogodbo urejeno tudi izplačilo za uspešnost, ki se obračunava glede na dejanski doprinos zaposlenega in uspešnost družbe,« je dodala Katarina Klemenc, direktorica korporativnega komuniciranja.

Čebelarji zdravili varojo tudi z nedovoljenim pripravkom

Strokovne službe s področja varovanja zdravja in varne hrane zatrjujejo, da je slovenski med varen in da ne predstavlja tveganja za zdravje ljudi.

CVETO ZAPLOTNIK

Kranj – Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin je v preteklosti že večkrat obravnavala podjetje Apis M&D z Vrhnikarje zaradi nelegalne distribucije zdravil in drugih pripravkov ter nelegalne proizvodnje, skladiščenja in dajanja na trg raznih krmil in krmnih mešanic za čebele, dobila pa je tudi več informacij in prijav, da podjetje prodaja pripravke za zatiranje varoje pri

čebelah. Uradni veterinarji so junija letos z navideznim nakupom pridobili kartonsko paličico za odstranjevanje varoje. Analiza je pokazala, da so palčke vsebovale kar tri učinkovine za insekticidno delovanje, izmed katerih pa je v uradnih registriranih zdravilih dovoljeno uporabljati samo eno (amitraz). Policija je med hišno preiskavo odkrila priročni laboratorij za izdelavo tovrstnih zdravil proti varoji in tudi fitofarmacevtska sredstva, ki

jih v Sloveniji oz. v Evropski uniji ni dovoljeno uporabljati. Zdravila, ki so izvirala iz nelegalne proizvodnje, je podjetje prodajalo neposredno prek čebelarjev (verjetno tudi članov čebelarskih društev), poleg tega pa je v letih 2013, 2014 in 2015 (do 16. julija) na njihove naslove poslala skupno 2474 pošiljk zdravila v skupni vrednosti 137.246 evrov. Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin je potlej zaradi varovanja zdravja

ljudi pri dvajsetih čebelarjih, ki so uporabljali sporno zdravilo za zatiranje varoje, ugotovljala ostanke aktivnih in pomožnih snovi v vosku in medu. Generalni direktor uprave Janez Posedi je na petkovi novinarski konferenci zatrdil, da v medu niso našli substanc, ki bi bile prepovedane ali bi presegle mejne vrednosti, in da zaradi tega, ker je med skladen s predpisi in varen, tudi ni mogoče zahtevati umika s trga. Peter Otorepec iz Nacionalnega inštituta za javno zdravje je dodal, da je bila edina snov, ki bi lahko predstavljala tveganje za zdravje ljudi, prisotna v medu v tako majhnih vrednostih, da na zdravje nima škodljivih vplivov. Boštjan Noč, predsednik Čebelarske zveze Slovenije, je obsodil prodajo nedovoljenih zdravil, in podprl nadzor, ob tem pa je navedel podatke, da so v zadnjih desetih letih v okviru interne kontrole pregledali 1200 vzorcev medu, a prav nobeden ni bil oporečen.

Uprava za varno hrano v zadnjih letih v medu ni našla substanc, ki bi bile prepovedane ali bi presegle mejne vrednosti.

Za več vsebin v Paviljonu NOB

Tržič – Spomladi so v Tržiču odprli prenovljeni in kulturno zaščiten objekt Paviljona NOB, na četrtkovi seji občinskega sveta pa so nekateri svetniki opozorili, da bo treba paviljonu dati več vsebin, še zlasti v njegovem razstavnem prostoru. Lastnik objekta je Krajevna skupnost Tržič - mesto, župan Borut Sajovic pa je povedal, da bo Tržiški muzej s pooblastilom občine v prihodnjem letu v razstavnem prostoru odprl šest razstav.

Gorenjski Glas

ODGOVORNA UREDNICA

Marija Volčjak

NAMESTNIKA ODGOVORNE UREDNICE

Cveto Zaplotnik, Danica Zavrl Žlebir

UREDNIŠTVO

NOVINARJI - UREDNIKI:

Marjana Ahačič, Maja Bertoncelj, Alenka Brun, Igor Kavčič, Suzana P. Kovačič, Jasna Paladin, Urša Peternel, Mateja Rant, Vilma Stanovnik, Ana Šubič, Simon Šubič, Ana Volčjak, Cveto Zaplotnik, Danica Zavrl Žlebir;

stalni sodelavci:

Jože Košnjek, Milena Miklavčič, Miha Naglič

OBLIKOVNA ZASNOVA

Jernej Stritar, Ilovar Stritar, d. o. o.

TEHNIČNI UREDNIK

Grega Flajnik

FOTOGRAFIJA

Tina Dokl, Gorazd Kavčič

VODJA OGLASNEGA TRŽENJA

Mateja Žvižaj

GORENJSKI GLAS (ISSN 0352-6666) je registrirana blagovna in storitvena znamka pod št. 9771961 pri Uradu RS za intelektualno lastnino. Ustanovitelj in izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Kranj / Direktorica: Marija Volčjak / Naslov: Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj / Tel.: 04/201 42 00, faks: 04/201 42 13, e-pošta: info@g-glas.si; mali oglasi in osmrtnice: tel.: 04/201 42 47 / Delovni čas: ponedeljek, torek, četrtek in petek od 7. do 15. ure, sreda od 7. do 16. ure, sobote, nedelje in prazniki zaprti. / Gorenjski glas je poltednik, izhaja ob torkih in petkih, v nakladi 19.000 izvodov / Redne priloge: Moja Gorenjska, Letopis Gorenjska (enkrat letno), TV okno in osemnajst lokalnih prilog / Tisk: Delo, d. d., Tiskarsko središče / Naročnina: tel.: 04/201 42 41 / Cena izvoda: 1,70 EUR, redni plačniki (fizične osebe) imajo 10 % popusta, polletni 20 % popusta, letni 25 % popusta; v cene je vračunan DDV po stopnji 9,5 %; naročnina se upošteva od tekoče številke časopisa do pisnega preklica, ki velja od začetka naslednjega obračunskega obdobja / Oglasne storitve: po ceniku; oglasno trženje: tel.: 04/201 42 48.

0 glasnosti zvonjenja Kje je nabiralnik Dedka Mraza

Nekatere sosede cerkve na Jesenicah moti glasnost zvonjenja, drugim pa se zdi jakost cerkvenih zvonov celo prenizka.

URŠA PETERNEL

Jesenice – Na Jesenicah se je razplamtela debata glede glasnosti cerkvenega zvonjenja. Eden od občinskih svetnikov Žiga Pretnar je v imenu soobčanov na občinskem svetu dal pobudo, naj Cerkev zmanjša jakost zvonjenja cerkve sv. Lenarta na Jesenicah. Kot je pojasnil, naj bi bilo sedanje stanje nevarno. Ena od možnih rešitev bi bila po njegovem zamenjava zvonov z bronastimi ter namestitve t.i. polken na zvoniku. »Navedena rešitev se zelo dobro obnese na cerkvi na Breznici. Pa da ne bo kdo tega razumel narobe – nihče ni proti zvonjenju kot takem, motiča je zgolj jakost in intenzivnost, pa četudi je morda birokratsko znotraj zakonskih okvirov,« je dejal Pretnar.

Jeseniški župnik Matevž Mehle, ki so ga z Občine Jesenice prosili za odgovor, je poudaril, da si v župniji želijo dobrih medsosedskih odnosov. »Zvonjenje ni samo eden izmed običajev Cerkve, temveč je sestavni del njenega bogoslužja in kot tako del življenja Cerkve. Smisel zvonjenja

je, da ljudi s področja župnije vabi k sveti maši in k molitvi. Na Slovenskem je zvonjenje prisotno že precej časa, zato je prišlo tudi v njeno kulturo. Že pred leti je prišla do župnije pobuda, da se glasnost zvonjenja zmanjša. Kljub temu da je bila glasnost znotraj zakonskih okvirov, se je pri obnovi sistema zvonjenja tej pobudi ugodilo. Žal pa to dejanje ni imelo samo pozitivnih posledic. V zadnjih mesecih je prišlo na Župnijo Jesenice več pritožb, da se zvonjenja ne sliši več v nekatere dele župnije. S tem se je torej en del občanov naše občine prikrajšalo za enega izmed sestavnih delov bogoslužja. Prišlo je do več pobud, naj se zvonjenje uravna na prejšnjo glasnost,« je dejal Mehle. Kot je zatrdil, so prislunili obema stranema, po pogovoru z županom, gospodarskim svetom in župnijskim pastoralnim svetom pa so se odločili, da ne bodo ugodili nobeni od obeh pobud in bo jakost zvonjenja ostala enaka, kot je zdaj. »Taka odločitev je po našem mnenju najbolj poštena in življenjska za obe strani,« je poudaril župnik.

Da bi v staro mestno jedro Radovljice privabili čim več obiskovalcev, zlasti družin, je Turizem Radovljica v prazničnih dneh zanje pripravil enostavno, a zanimivo aktivnost, ki so jo poimenovali Poišči nabiralnik Dedka Mraza. Zadovoljni so z odličnim odzivom.

MARJANA AHAČIČ

Radovljica – Kje je hiša, v kateri se je rodil Anton Tomaž Linhart? Komu je postavljen spomenik nasproti gostilne Lectar, od kod je videti sotočje Save Dolinke in Save Bohinjke in kdo je bil Ivan Vurnik? Odgovori na ta vprašanja z namigi in usmerjevalnimi puščicami vodijo do sedmih točk v starem mestnem jedru Radovljice; na zadnji, ciljni, skriti v eni od znamenitosti starega mesta, je nabiralnik Dedka Mraza, kamor otroci lahko vržejo pismo z željami za Dedka Mraza.

»Vemo, da znamenitosti same po sebi ne pritegnejo dovolj obiskovalcev, zato smo se že spomladi na festivalu čokolade odločili, da za družine pripravimo pustolovščino v stilu i skanja skritega zaklada. Otroci in starši so jo takrat zelo lepo sprejeli, zato jim nekaj podobnega ponujamo tudi v prazničnem decembru,« je povedala Kaja Beton z zavoda Turizem Radovljica.

Tako so združili moči s Pagon športom, organizacijo, s katero so sodelovali že polti, domačina Matjaža Arnola, akademskega slikarja,

Na cilju: pismo Dedku Mrazu / Foto: Miha Horvat

Decembrski potep po Radovljici je namenjen družinam z mlajšimi otroki. / Foto: Miha Horvat

vključili v pripravo privlačnih tematskih ilustracij in izdali enostavno zloženko, ki je obiskovalcem na voljo v TIC-u na vhodu na Linhartov trg.

»Želeli smo ponuditi nekaj brezplačnega, enostavnega, a zanimivega in privlačnega. Veseli smo, da nam je očitno uspelo,« je zadovoljna Betonova.

V nabiralniku za zadnji točki poti se je namreč nabralo že več kot petdeset pisem. »Zanimivo,« pravi Kaja Beton, »videti je, da jih pišejo obiskovalci z vseh koncev Slovenije.« Na eni od prednovoletnih prireditev za otroke, ki bo 27. decembra na Linhartovem trgu, bo Dedek Mraz kakšno od njih tudi javno prebral.

Nov defibrilator v naselju Breg

Breg – V naselju Breg pri Žirovnici so namestili nov defibrilator, ki ga je Občina Žirovnica kupila iz proračunskih sredstev, namenjenih zaščiti in reševanju. Nameščen je na transformatorski postaji, ki se nahaja ob glavni cesti skozi naselje Breg. To je že šesti defibrilator v mreži javno dostopnih defibrilatorjev na območju Občine Žirovnica. Ostale lokacije javno dostopnih defibrilatorjev so Gasilski dom Smokuč, Gasilski dom Zabreznica (gasilci imajo aparat v vozilu), Osnovna šola Žirovnica, Savske elektrarne Ljubljana – Hidroelektrarna Moste in Valvazorjev dom pod Stalom.

Potrdili proračun za prihodnje leto

MARJANA AHAČIČ

Kranjskogorski občinski svet je na zadnji letošnji seji prejšnji teden potrdil proračun občine za leto 2016. V njem Občina Kranjska Gora načrtuje za 7,6 milijona prihodkov in 8,9 milijona odhodkov; razliko bodo pokrili iz presežkov preteklih let.

Kot pravi župan Janez Hrovat, bo zaradi okrnjene glavarine prihodnje leto v proračun priteklo manj sredstev, kar bodo skušali kompenzirati z več zbrane turistične takse in koncesnine, kar bo, tako načrtujejo, posledica večjega turističnega obiska v občini. Čim več sredstev bodo usmerili v projekte s

področja kmetijstva, gospodarstva in turizma. »Tja, kamor se splača vlagati in kjer se finančna sredstva implementirajo, seveda pa enakoverno po področju vse občine, kot sem obljubil. Sredstva socialnih transferjev, pomoči društvom, šolam in javnim ustanovam ostajajo na ravni lanskega

leta,« poudarja župan Hrovat. Med glavnimi investicijskimi projekti je poudaril sanacijo glavne ceste v Ratečah, sanacijo ceste skozi Kranjsko Goro, izgradnjo vaškega jedra v Mojstrani s prireditvenim prostorom in prireditvenimi točkami v občini pa seveda dokončanje in sanacijo kanalizacije.

V Mojstrani obeležili krajevni praznik

Mojstrana – Učenci, starši, krajanje ter gostje so prejšnji tork na Osnovni šoli 16. decembra Mojstrana spremljali praznično prireditev ob krajevnem prazniku in dnevu šole z naslovom Z besedo in glasbo. V uvodu je zbrane pozdravila ravnateljica šole Darja Pikon, župan Občine Kranjska Gora Janez Hrovat je v prazničnih besedah in čestitkah pohvalil delovanje šole na različnih področjih. Med gosti so bili tudi učitelji OŠ Miloje Vasić in OŠ Aleksa Šantić iz Srbije. Učenci šole iz Mojstrane si s sovrstniki iz Srbije že dve leti izmenjujejo srečanja na taborih. Na prireditvi so kulturni program pripravili učenci, otroški in mladinski pevski zbor šole, učenci, ki obiskujejo Glasbeno šolo Jesenice ter Gledališče Toneta Čufarja Jesenice z igro Dogodivščine Zvitorepca, Trdonje in Lakotnika. Učenci so tudi novoletni bazar, za katerega so izdelali voščilnice, nakit in druge predmete. Prostovoljne prispevke bodo namenili v šolski sklad.

Petnajsti december je dan, ko v Mojstrani obeležujejo krajevni praznik in dan šole.

Koronarno društvo Gorenjske

Vas vljudno vabi

v sredo, 23. decembra 2015 ob 18. uri
na predavanje v veliko dvorano
Doma krajanov na Primskovem,
Jezerska cesta 41 v Kranju

Tema predavanja:

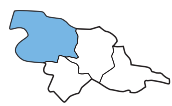
ZMOREM!
(motivacijski seminar
za vse generacije)

Predavateljica:
Nena Dautanac, motivacijska govornica

Koronarno društvo Gorenjske
Jezerska cesta 41, 4000 Kranj
www.koronarno-drustvo.si

VPIŠUJEMO NOVE ČLANE!

Vstop prost

V 2016 z novim proračunom

Proračun Občine Tržič za prihodnje leto so svetniki sprejeli, ob zadnji razpravi so se še najbolj kresala mnenja glede zagotovitve novih oz. ustrežnejših prostorov za delovanje Krajevne skupnosti Sebenje.

SUZANA P. KOVAČIČ

Tržič – Občinski svetniki so na četrtkovi seji sprejeli občinski proračun za prihodnje leto. Prihodkov bo dobrih 11 milijonov evrov, odhodkov slabih 15 milijonov evrov. Razliko bodo pokrili iz privarčevanega denarja. Župan Borut Sajovic je poudaril, da so upoštevali večino želja in potreb občanov, da razpoložljiva sredstva omogočajo normalen investicijski cikel in da je proračun kompromis med investicijami in subvencijami. O nekaj amandmajih k proračunu so razpravljali in glasovali še na seji. Občina bo zagotovila 48 tisoč evrov, to je približno tretjino potrebne denarja za ureditev prvega

semaforiziranega križišča na državni cesti pod Gorenjsko plažo v Tržiču, država bo zagotovila preostali dve tretjini. Na tej cesti naj bi se v nadaljevanju uredila še tri križišča, za križišče pri Sokolnici je že narejen idejni projekt. Na Koroški cesti oz. na delu stare ceste na Ljubelj bodo uredili odvodnjavanje, v delu Retenj bodo zagotovili javno razsvetljavo, odvodnjavanje in postavili tablo za umiritev prometa na lokaciji pri AC Žepič. Dvajset tisoč evrov bodo namenili sanaciji najbolj kritičnega odseka v Dovžanovi soteski, dodatnih deset tisoč evrov pa za pridobitev projektne dokumentacije za sanacijo še vseh drugih kritičnih točk v Dovžanovi soteski.

Tudi v Krajevni skupnosti Sebenje imajo svoje želje in pričakovanja, med finančno skromnejšimi je asfaltiranje ceste do Merčunovega travnika in postavitve nekaj dodatnih svetilk javne razsvetljave. Precej pa se je razhajal pogled župana in občinske uprave s pogledom predsednika Krajevne skupnosti Sebenje Marka Poljanca glede pridobitve novih oz. ustrežnejših prostorov za delovanje krajevne skupnosti v Sebenjah, kajti obstoječi so dotrajani. Poljanec ima že predvideno lokacijo za manjši dom krajevne skupnosti, v katerem bi imeli pisarno, skladišče in manjši prostor za druženje, županu se je zdela predlagana investicija

preuranjena in predraga. Poljančev predlog je bil 175 tisoč evrov za pripravo razpisa in izvedbo novogradnje do tretje gradbene faze v letu 2016 in dodatnih 120 tisoč za dokončanje novogradnje v letu 2017. Župan se ni strinjal, da bi v ta namen jemali denar iz proračunske postavke za BPT, prav ureditev industrijsko degradiranega kompleksa BPT v Tržiču je bila tudi predvolilna obljuba vseh kandidatnih list, je pa župan prepričan večino svetnikov, da se namesto 175 tisoč evrov dodeli 15 tisoč evrov za preučitev novih prostorov za delovanje Krajevne skupnosti v Sebenjah. Proračun so svetniki sprejeli z večino glasov za.

Praznično srečanje upokojencev

Za skoraj 900-članskim Društvom upokojencev Naklo je uspešno leto.

JOŽE KOŠNJEK

Naklo – Za Društvom upokojencev Naklo, ki ima blizu 900 članic in članov in je po članstvu in dejavnosti eno najbolj opaženih društev v občini, je uspešno leto. Dejavnosti so bili kolesarji, ki so prevzeli 14 kolesarskih tur,

zanimive izlete, letovanje v Izoli, izlet za najstarejše članke društva, ki so jih tudi letos obdarovali, in družabna srečanja, še posebej tradicionalno srečanje pred koncem leta pri Slavki v Podbrezjah. Letošnje je že bilo in se ga je udeležil tudi župan občine Naklo Marko Mravlja, člani-

Srečanje članic in članov Društva upokojencev Naklo

Poravnava sklenjena

Poravnava med tržiško občino in njenim nekdanjim županom Pavlom Ruperjem je potekala v tajnosti, Ruper naj bi vrnil 57.500 evrov.

SUZANA P. KOVAČIČ

Tržič – Po neuradnih podatkih, ker je točka dnevnega reda potekala za zaprtimi vrati, so tržiški občinski svetniki na četrtkovi seji sprejeli odločitev, da se z nekdanjim županom Pavlom Ruperjem sklene poravnava v višini 57.500 evrov, Ruper pa mora 25 tisoč evrov plačati takoj, preostali znesek pa v letu dni. Ali so se

tako pogodili tudi v petek na kranjskem sodišču, pooblaščenec odvetnik Pavla Ruperja Rok Petrič ni želel komentirati. Povedal je le, da je poravnava potekala v tajnosti, da je poravnava sklenjena in zadeva zaključena. Ruperjev dolg se nanaša še na leta, ko je bil tržiški župan. Avstrijsko podjetje Aquaplus je zaradi neurešenega projekta čiščenja odpadnih in padavinskih

voda od Občine Tržič zahtevalo 335 tisoč evrov z obrestmi, vendar je okrožno sodišče v Kranju februarja lani v celoti zavrnilo njihov tožbeni zahtevek, višje sodišče v Ljubljani pa je kasneje pritrdilo prvostopenjski sodbi. Glavni vzrok za zavrnitev tožbenega zahtevka je bilo zastaranje terjatev. Ostal pa je še dolg župana Pavla Ruperja, štiri-deset tisoč evrov, ki jih je

Aquaplus izplačal Ruperju, ki pa denarja ni nakazal v občinsko blagajno. Ruper je bil leta 2013 zaradi zlorabe uradnega položaja in pridobitve protipravne premoženjske koristi pravnomočno obsojen na enoletno zaporno kazen. Kazen je odslužil, štirideset tisoč evrov z obrestmi od 26. februarja 2004 pa ni vrnil. Dolžan je še denar za bivanje v hotelu Elizabeth v Franciji, račun je namreč izstavil občini, za kar je bil na kranjskem sodišču obsojen na pogojno kazen. Njegov skupni dolg z obrestmi vred je znašal že približno 93 tisoč evrov, od tega naj bi s poravnavo v občinsko blagajno vrnil omenjenih 57.500 evrov.

kolesarjenj pa se je udeleževalo od 10 do 14 kolesark in kolesarjev. Športniki so se udeleževali različnih tekmovanj, tudi letos pa so bili zelo aktivni članice in člani Folklorne skupine Društva upokojencev Naklo. Kjerkoli so nastopali, so bili izredno dobro sprejeti. Komisija za kulturo in turizem je organizirala tradicionalne in

cam in članom pa je zaželelo veselo praznovanje in še posebej obilo zdravja predsednik društva Jože Kajin. Društvo mora poslovati zelo varčno. Ker so spodnji prostori društvenega doma prazni, želi društvo dobiti čim prej najemnika. Prostorji sredi vasi so primerni za opravljanje različnih dejavnosti.

Do kam še javna kanalizacija

Tržiški občinski svetniki so izvedeli, da bodo morebitna alternativa malim čistilnim napravam morda celo ostale obstoječe pretočne greznice, a z obvezno dodanim modulom za filtracijo.

SUZANA P. KOVAČIČ

Tržič – Na zadnji letošnji seji občinskega sveta v Tržiču je svetnico Mojca Čadež zanimalo, kako bo z odvajanjem in čiščenjem odpadnih voda v občini po sprejetju nove državne uredbe, ki bo predvidoma začela veljati s prvim januarjem. Vodja občinskega Ura da za okolje in prostor Jasna Kavčič je pojasnila, da bodo v uredbi določeni oskrbovalni standardi, ki bodo na novo predpisali roke za dokončanje izgradnje kanalizacijskega omrežja; roki se podaljšujejo v leto 2021 in

v določenih primerih celo v leto 2023. V uredbi bodo določeni tudi novi standardi za velikost populacijskih enot (PE), na katerih bo obvezno treba graditi javno omrežje. Na Občini Tržič so se leta 2012 opredelili, da bodo gradili omrežje na območjih, kjer je poseljenost od 20 do 2000 PE, nova uredba pa prinaša olajšavo občinam, obvezane bodo zgraditi omrežje za poseljenost od 50 do 500 PE. Če se bo torej cena gradnje javne kanalizacije izkazala za trikrat dražje, bodo alternativno komunalno opremljali z malimi čistilnimi

napravami. Takšna območja v tržiški občini so na primer Podljubelj, Brezje, Slap, Jelendol. »Treba bo narediti presek stanja, kje v občini je še smiselno graditi javno kanalizacijo. Kot kaže pa bomo dobili še nov kompromis h klasičnim malim čistilnim napravam. Mogoče je, da bodo lahko ostale pretočne greznice, ki pa jim bo treba obvezno dodati modul za filtracijo. Kako bo to zaživel v praksi, še ne vemo,« je pojasnila Kavčičeva. Obstoječi občinski odlok bo treba prilagoditi novim predpisom, tudi zaradi inšpekcijskega nadzora.

Pobuda za podaljšanje obratovanja drsališča

Tržič – Drsališče na Ravnah v tržiški občini bo odprto do 15. januarja, pobuda občinske svetnice Slavice Mežnar je bila, naj Občina Tržič in Balinarski klub Tržič AC Žepič, ki upravlja drsališče, obratovanje podaljšata do konca februarja. Župan Borut Sajovic je zagotovil, da se bodo o tem odločili na podlagi obiska drsališča v januarju.

Knjižna dediščina Tržiča

Tržič – Zgodovinski arhiv Ljubljana je v seriji Gradivo in razprave izdal knjigo Gorazda Stariha Tržič v arhivskem gradivu fonda Občina Tržič (1860–1920), Tržiški muzej pa knjigo Usnje vseh barv avtorja dr. Bojana Knifca. Knjigi bodo javnosti predstavili v Pollakovem salonu v Tržiškem muzeju 14. januarja.

KOMORNI MOŠKI PEVSKI ZBOR
DAVORINA JENKA CERKLJE

VABI NA KONCERT
DOMOLJUBNIH PESMI
OB SREBRNEM JUBILEJU
SAMOSTOJNOSTI SLOVENIJE

MEJNIKI SLOVENSTVA

KULTURNI HRAM
IGNACIJA BORŠTNIKA
CERKLJE
SOBOTA,
26. DECEMBRA 2015
OB 17. URI

OBČINA CERKLJE
NA GORENJSKEM

Za šport nov pravilnik

Kranj – Kranjski mestni svetniki so na decembrski seji sprejeli nov pravilnik o sofinanciranju programov športa in letni program športa v občini. Kot je pojasnila vodja Urada za družbene dejavnosti Daša Meglič, je novi pravilnik usklajen z Nacionalnim programom športa državi za obdobje 2014–2023 in določa pogoje za sodelovanje v postopku javnega razpisa ter postopek vrednotenja in razvrstitve programov športa. Novi pravilnik je bil spisan s ciljem, da bi bil preglednejši, v njem pa so tri bistvene spremembe. Podžupan Boris Vehovec je pojasnil, da sta glavni spremembi dodeljevanje ur v javnih športnih objektih pa tudi način plačevanja, saj klubi ne bodo več dobivali denarja za zakup ur, ampak bo ta denar dobival Zavod za šport Kranj. Prav tako nov pravilnik določa prednostne športne panoge, svetnike pa so zanimala merila pri njihovem določanju, saj sta v drugem nivoju skupaj s športi, kot so roket, alpsko smučanje, boks in še nekateri, tudi baseball in softball. Nov pravilnik prinaša tudi spremembe pri sofinanciranju vadbenih skupin. Kot je tudi opozoril podžupan Boris Vehovec, vsi klubi v eni športni panogi po novem ne bodo več imeli enakega statusa, saj so nekateri z ustanavljanjem novih klubov to izkoriščali.

Skvati in taborniki prinesli plamen luči miru

Kranj – Skvati in taborniki so minuli petek na kranjsko občino prinesli plamen luči miru iz Betlehema. Projekt Luč miru iz Betlehema se je začel leta 1985 na Avstrijski televiziji ORF, v njenem studiu v Linzu. V oddaji Luč v temi (Licht ins Dunkel), namenjeni invalidnim otrokom in otrokom s posebnimi potrebami, so organizatorji v zahvalo sodelujočim namesto drobnih daril delili plamen. Leta 1986 so akcijo prevzeli avstrijski skvati, saj so želeli projekt prek skavtskih organizacij razširiti po celem svetu. Projekt je danes prisoten že v tridesetih državah Evrope in sveta, tudi v Sloveniji. Želja organizatorjev je, da bi plamen luči miru na božični večer gorel v čim več domovih.

Skvati in taborniki so plamen luči miru prinesli tudi kranjskem županu Boštjanu Trilarju. / Foto: Primož Pičulin

Župan Hrovat obiskal starejše občane

Kranjska Gora – Kranjskogorski župan Janez Hrovat je po četrtekovem obisku v Domu dr. Franceta Bergelja na Jesenicah v petek obiskal še občanke in občane, ki bivajo v Domu Viharnik v Kranjski Gori. Zaželel jim je lepe praznike, v novem letu pa predvsem zdravja. Občina je vsakemu od domov namenila za dvesto evrov donacije, vsem drugim občanom Kranjske Gore, starejšim od 85 let, pa bodo darila po domovih razdelili prostovoljci društev upokojencev. Tako kot vsa leta doslej pri novoletnem obdarovanju starejših sodelujejo društva upokojencev iz občine Kranjska Gora, ki tudi pripravijo kulturni program, s katerim razveselijo oskrbovance domov. Posebno prizadevna pri tem je Darinka Tarman, ki skupaj z Miro Smolej poskrbi za kulturni program. V Kranjski Gori bodo obdarovali tudi otroke od prvega do sedmega leta starosti. Prireditvi, na katerih jih bo obiskal Dedek Mraz, bosta pripravili Društvo prijateljev mladine Kranjska Gora in Dovje - Mojstrana.

Na obisku med stanovalci Doma Viharnik / Foto: Karmen Sluga

Zasijale so praznične luči

V pričakovanju božiča in novega leta so zasijale tudi luči po gorenjskih mestih in turističnih krajih, zlasti pravljlično pa je v gorenjski prestolnici, kjer v siju lučk v decembru pripravljajo več kot sto dvajset različnih prazničnih dogodkov.

V. S. U. P., S. K., J. P., A. S.,
M. R., D. Ž.

Kranj – Praznične luči so v Kranju prižgali že 3. decembra, ob občinskem prazniku, gorele pa bodo do 10. januarja. Kot pravijo na kranjski občini, so stroški novoletne okrasitve v Kranju ocenjeni med 80 in 85 tisoč evrov. Okrasitev večinoma ni nova, je pa povezana v drugačno podobo. Kar je povsem novo, so Prešernovi verzji. Izbira verzov je vezana na novoletni čas: Kozarce zase vzdignimo, Dobro v srcu mislimo, Vsi naj si v roke sežejo, na vhodih v mesto pa tudi: Prešerno leto 2016.

Novost v Kranju je tudi ta, da veliki dogodki letos potekajo na Glavnem trgu in trgu pred Prešernovim gledališčem Kranj, božično drevo pa je na vogalu pred trgovino Elita.

Precej dogodkov se je v Kranju že zvrstilo, še bolj živahno pa bo naslednje dni, saj bo že danes zvečer na sporedu Slovenski tuba božič, v nedeljo bo zapel Andrej Šifrer, v ponedeljek bo koncert skupine Orleki, naslednji torek pride na obisk Dedek Mraz, v sredo prihajajo Prismojeni profesorji bluesa, na silvestrovo pa bo zapela Nuša Derenda. Še do 30. decembra vsak dan poteka tudi božično-novoletni sejem.

Skromno, a vseeno lepo

Na Jesenicah bodo letos za okrasitev namenili osem tisoč evrov, si jo pa že nekaj časa želijo posodobiti. Zaradi varčevanja letos za to niso našli denarja v občinskem proračunu, da pa bi vendarle popešali mesto, so se znašli drugače. Kot je dejal podžupan Miha Rebolj, so se povezali z jeseniškimi osnovnimi šolami ter vrtcem, kjer so izdelali lampijone, ki jih bodo obesili na drevesa na Čufarjevem trgu, jih osvetlili ter vsaj na ta način popešali mesto. V proračunu občine Jesenice je sicer za letošnje novoletne prireditve, ki se začnejo 26. decembra in bodo nekaj posebnega, zagotovljenih 12.500 evrov, na pomoč pa so priskočile tudi nekatere organizacije in posamezniki s cenejšimi ponudbami in materialnimi donacijami.

V Bohinju so za praznično okrasitev namenili štiri tisoč evrov, sicer pa več kot v preteklih letih. Kot je povedal župan Franc Kramar,

Kranj je v letošnjem decembru vreden obiska, saj je zelo okusno okrašen, vsak dan pa se veliko dogaja tako na prostem kot v kulturnih ustanovah in lokalih. / Foto: Luka Rener

so pri okraševanju skromni, čeprav so kot turistični kraj pod pritiskom: »Veliko težavo nam povzročata tudi to, da smo velika in razpršena občina, zato nima smisla, da je okrašena samo Bohinjska Bistrica, temveč poskrbimo za okrasitev vseh vasi. Seveda po najboljših možnostih, skromno in v okviru sredstev. Mislim, da nam to kar dobro uspeva.« Kot je še dodal Kramar, načrtovana znižanja povprečnin na prebivalca, ki naj bi v prihodnjem letu precej udarilo po finančnih občin, še niso prenesli v varčevanje na teh področjih, predvsem pa še vedno upajo, da bo država spoznala, da zniževanje povprečnin občinam ni rešitev.

Za letošnjo okrasitev so v Trzinu namenili dobrih osem tisoč evrov neto. »Novoletna okrasitev zajema atrij in staro mestno jedro v Trzinu, okrasitev na vpadnici v Trzinu, okrasitev na Bistrici pri Trzinu, po krajevnih skupnostih, osnovnih šolah in vrtcih na območju občine in tudi cerkve svetega Andreja, svetega Jožefa in farne cerkve Marijinega oznanjenja na Cerkvni ulici,« je povzel direktor tržiške občinske uprave Drago Zadnikar. V ceno nekaj čez osem tisoč evrov je vključena tudi obnova obstoječe novoletne okrasitve in dobava nekaterih novih novoletnih okraskov.

Stroške pokrijejo iz turistične takse

Na Bledu so letos kupili za približno 15 tisoč evrov novega prazničnega okrasja, s katerim so dopolnili okrasitve in praznično razsvetljavo iz preteklih let. »Sicer pa je okrog deset tisoč evrov vredna samo

montaža oziroma demontaža vsega okrasja,« je pojasnil direktor občinske uprave Matjaž Berčon. Vse stroške za praznično okrasitev, je še dodal, pokrijejo iz prihodkov od turistične takse.

Požagali smreko

Občina Kamnik je v letu 2015 za novoletno okrasitev namenila 20 tisoč evrov, kar je toliko kot v lanskem letu. »Letošnjo okrasitev mesta je prevzel Zavod za turizem in šport v občini Kamnik, ki je med drugim skupaj s kamniškimi vrtci poskrbel za praznično okrasitev Šutne. Več tisoč lučk razsvetljuje najlepše mestno jedro in Glavni trg, ki bo tudi osrednji prostor novoletnega dogajanja in silvestrovanja. Največji strošek krasitve predstavlja tehnična izvedba le-te, kar se bo drugo leto, glede na zmanjšano povprečnino, zagotovo poznalo tako na investicijah kot tudi na podobnih projektih, kot je praznična okrasitev mesta,« nam je povedala Janja Zorman Macura z Občine Kamnik. Z okrasitvijo bodo imeli tudi okoli tri tisoč evrov nepričakovanih stroškov, saj so neznanzi okrašeno smreko v noči na nedeljo požagali in so jo delavci Komunalnega podjetja Kamnik morali postaviti na novo.

Beli december

»V Škofji Loki glavni novoletne okrasitve sestavlja 150 praznično okrašenih rastlinskih smrečic, razporejenih po starem mestnem jedru. Stroški za praznično okrasitev mestnega jedra skupaj znašajo približno 9100 evrov, smrečice 2800 evrov,

praznična osvetlitev 5800 evrov, svetlobna instalacija 1500 evrov, posebno so osvetljena še središča drugih naselij,« pravi Jernej Tavčar z Občine Škofja Loka. »Po leg tega že od začetka decembra poteka niz prazničnih prireditev pod imenom Beli december, ki se bodo končale s silvestrovanjem na prostem na škofjeloškem Mestnem trgu. Produkcijski stroški programa Belega decembra, ki ga tudi letos organizira in koordinira Turistično društvo Škofja Loka, izbranega na posebnem javnem razpisu, skupaj znašajo 17.000 evrov. Stroški božično-novoletnega okrasja in programa Belega decembra se že leta vrtijo okoli istih vrednosti, naš poudarek je na prijetnem druženju in kakovostnem, vsem dostopnem prazničnem programu.«

V Turizmu Radovljica so pri krasitvi starega mestnega jedra sodelovali z dr. Sabino Šegula in njenimi študenti iz programa hortikultura, je pojasnila Manca Šetina Miklič iz kabineta župana. Pri tem so jim prostovoljno pomagali tudi cvetličarji, dijaki Srednje gostinske in turistične šole Radovljica ter članice Hortikulturnega društva Lesce. »Smreko-ve veje, iz katerih so spletli okrasje za novoletno jelko, ki stoji na Linhartovem trgu, pa je priskrbela Komunalna Radovljica,« je še razložila Šetina Miklič in dodala, da je osvetlitev na Linhartovem trgu letos nekoliko obsežnejša kot lani, tako da bodo nekoliko višji tudi s tem povezani stroški. Za praznično okrasitev so odšteli približno 7800 evrov.

Begunci jim še ne dajo miru

Občinski svetniki v Šenčurju sprejeli proračun za leto 2016. Nadaljevanje odkupov zemljišč na trasi ceste Britof–Hotemaže. O morebitni namestitvi beguncev v nekdanji Baumax še nič novega.

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Šenčur – Na zadnji letošnji seji občinskega sveta v Šenčurju so sprejeli proračun za leto 2016. Od prvega branja na novembrski seji se je številka nekoliko povečala – za okoli 125 tisoč evrov, in sicer na račun razpisov, na katere so kandidirali. Za športne objekte so se prijavi na razpis Fundacije za šport, za študijo o celostni prometni infrastrukturi pa na razpis ministrstva za infrastrukturo. Razprava je bila tokrat skopa, svetniki so brez dopolnil sprejeli predlagani proračun, ki bo znašal okoli 6,9 milijona evrov. Naložbam bodo namenili 2,6 milijona evrov, kar predstavlja blizu 38 odstotkov celotnega proračuna in jih je za 28 odstotkov manj kot v letu 2015.

Svetnice in svetniki so tokrat potrjevali tudi letni program športa. Zanj je tako kot za druge proračunske porabnike denarja za pet odstotkov manj. Razlog je varčevanje, je pojasnil župan Ciril Kozjek, saj je država za naprej znižala povprečnino. Ob tem pa dodaja, da bodo v prihodnjem letu precej vlagali v športno infrastrukturo, odvisno seveda tudi od uspeha na razpisih, kar bo znano do konca januarja.

Na decembrski seji so potrdili tudi mandat novi občinski svetnici. Namesto Bojana Jurančiča, ki je odstopil

V Šenčurju še vedno ne vedo, kakšna je odločitev vlade o morebitni namestitvi beguncev v nekdanji Baumax. / Foto: Tina Dokl

zaradi osebnih razlogov, bo odslej v občinskem svetu Urška Dolinar. Ob poročanju nadzornega odbora o končnem poročilu o nadzoru zaključnega računa proračuna za leto 2014, nadzoru nad nad dvema kulturnima društvoma (Visoko, Pihalni orkester) in nadzoru nad izvajanjem javne gospodarske službe je Miro Kozelj predsednico nadzornega odbora Antonijo Pungercar vprašal o razlogih za odstop člana tega organa Rajka Šimunkoviča. Dejala je, da je po njenih informacijah odstopil iz osebnih razlogov. O morebitnih razhajanjih v nadzornem odboru pa je dodala, da se omenjeni član ni strinjal z izrednim

nadzorom nad uporabo balona za športne prireditve.

Med pomembnejšimi informacijami, ki so jih dobili svetniki na decembrski seji, je tudi obetavna napoved, da se bo v letih 2016 in 2017 nadaljevalo dogajanje na cesti Britof–Hotemaže. V proračunih za ti dve leti je država predvidela denar za odkup zemljišč. Odkupiti je treba še 40 parcel, poleg tega bo prihodnje leto zgrajen tudi nadomestni objekt za hišo, ki bo porušena na trasi te ceste. Sicer pa svetnikom še kar ne da miru stavba nekdanjega Baumaxa, kjer naj bi država nastanila begunce. »Čakamo na sklep vlade,« je dejal župan Ciril Kozjek. »Upamo sicer,

da namestitve (čeprav prehodne) ne bo in še naprej intenzivno iščemo najemnike za prvotno, torej trgovsko dejavnost, v kar smo vključili tudi svoje nepremičninarje.« Miro Kozelj, ki je tudi državni svetnik, pa je pojasnil, da avstrijski lastniki objekta postavljajo zelo zahtevne pogoje (poleg zelo visoke mesečne najemnine, 150 tisoč evrov, kar je za pol leta 900 tisočakov, tudi visoko zavarovanje), poleg tega pa je treba stavbo še usposobiti za bivanje. Po pogovoru z ministrico za notranje zadeve ob nedavnem vladnem obisku na Gorenjskem ni znanega nič več kot prej. Župan Kozjek pričakuje, da bo v naslednjih dneh.

Naložbo spremenili v terjatev

Občina Cerklje je 7,8 milijona evrov vredno finančno naložbo v Zavod Taber konvertirala v terjatev. To bo zavod poravnal v skladu s finančnimi zmožnostmi.

ANA ŠUBIC

Cerklje – Cerkljanski občinski svetniki so na decembrski seji potrdili sklep o konverziji 7,8 milijona evrov, ki jih je Občina Cerklje namenila kot finančno naložbo v Socialno varstveni zavod Taber za izgradnjo doma starejših v Šmartnem, v denarno terjatev Občine Cerklje do Zavoda Taber. Izpolnitev te obveznosti zapade ob pisnem odpoklicu Občine Cerklje, pri čemer bosta tak odlog obveznosti Občina Cerklje in Zavod Taber opredelila v posebnem dogovoru o načinu odloženih izpolnitve terjatve. Občina bo odloženo plačilo denarne terjatve zavarovala z omejitvijo poslovnih pristojnosti direktorja zavoda, o čemer bo sprejet poseben sklep na naslednji redni seji občinskega sveta z ustrezno predstavljenim finančnim načrtom poslovanja Zavoda Taber.

Po besedah direktorice občinske uprave Marte Jarc je bilo v vlogi za pridobitev koncesije iz leta 2007 predvideno, da bi moral zavod občini letno vračati okoli 450 tisoč evrov glavnice in obresti, ki bi v povprečju znašale okoli 200 tisoč evrov na leto. Z izvedeno konverzijo naložbe

Zavod Taber naj bi Občini Cerklje vsako leto vrnil znesek, ki bi se čim bolj približal letni amortizaciji doma starejših, ta pa bo predvidoma znašala dobrih 236 tisoč evrov.

v terjatev pa načrtujejo, da bi zavod občini vsako leto vrnil znesek, ki bi se čim bolj približal letni amortizaciji doma starejših, ta pa bo predvidoma znašala dobrih 236 tisoč evrov. »Dejstvo je, da zavodu obveznosti do občine ne bo treba poravnati v petnajstih letih, da bodo nižje obresti, kar bo za likvidnost zavoda boljše,« je pojasnila Jarcva. Če bo finančna zmožnost zavoda višja, se lahko z občino dogovori tudi za višji letni znesek vračila, če pa bi zavod zašel v težave, lahko znesek izjemoma tudi znižata ali pa občina celo zamrzne vračilo in počaka, ne da bi zavodu pretela izvršba kot pri neizpolnjevanju obveznosti pri bančnem posojilu. »Zagotovo pa občina ne sme določiti letnega zneska izpolnitve obveznosti, ki bi povzročil insolventnost zavoda Taber, kar ji kot ustanoviteljici tudi ni v interesu,« je še razložila.

Za smeti bo skrbela Snaga

V Občini Cerklje bodo vse storitve ravnanja z mešanimi komunalnimi odpadki čez nekaj mesecev prepustili ljubljanski Snagi. Občina bo sofinancirala izgradnjo RCERO Ljubljana.

ANA ŠUBIC

Cerklje – Gospodarsko javno službo zbiranja, odvoza, predelave in odlaganja mešanih komunalnih odpadkov bo na območju Občine Cerklje s prehodom na Regijski center za ravnanje z odpadki RCERO Ljubljana namesto Komunale Kranj začelo izvajati ljubljansko podjetje Snaga. Tako so se na decembrski seji odločili cerkljanski občinski svetniki, ki so potrdili paket odlokov o neposredni podelitvi koncesij, tarifnem sistemu in cenah vseh storitev ravnanja s komunalnimi odpadki. Med drugim so soglašali tudi s predlogom župana Franca Čebulja, da občina

za sofinanciranje izgradnje RCERO Ljubljana v dveh letih vložiti 240 tisoč evrov, s čimer bo pridobila enak status kot občine solastnice, torej ugodnejšega od občin pristopnic, kar je bil prvotni načrt.

Po besedah direktorja Snage Janka Kramžarja bodo s tem v Cerkljah dolgoročno rešili sistem ravnanja z odpadki, saj Snaga zagotavlja vse storitve na tem območju in razpolaga z vso potrebno infrastrukturo, ki je nimajo vsi izvajalci v slovenskem prostoru. »To je ena prednost, druga pa, da bodo uporabniki v Cerkljah pri stroških oziroma cenah popolnoma izenačeni z uporabniki naših storitev v Ljubljani in

primestnih občinah, pri čemer bomo skrbeli, da bodo ti stroški čim manjši. Lani smo na primer našim uporabnikom eno položnico odpisali, ne morem obljubiti, da bo tako vsako leto. Prve primerjave stroškov po začetku našega izvajanja sicer kažejo, da bi morali stroški ostati na sedanjem nivoju ali pa bi se morali celo nekoliko zmanjšati,« je razložil. Kot je dodal, bo za cerkljanske uporabnike novost tudi v načinu obračuna stroškov odpadkov, saj bodo ti namesto na število članov gospodinjstva po novem vezani na velikost zabojnika, zato bodo lahko uporabniki s striktnim ločevanjem vplivali na nižje stroške. »Ko smo delali simulacijo za

povprečno gospodinjstvo s 120-litrskim zabojnikom za mešane odpadke in z 80-litrskim za biološke odpadke, smo izračunali, da bo mesečni strošek takega gospodinjstva za odpadke znašal okoli 8,60 evra,« je dejal Kramžar.

Z odločitvijo, da sofinancira izgradnjo RCERO Ljubljana, je Občina Cerklje poleg izenačitve cen kot v Ljubljani in okoliških občinah pridobila tudi vpliv na upravljanje centra v okviru Sveta RCERO Ljubljana. »Njegovi člani so župani vseh občin, ki so vložile svoja sredstva v izgradnjo centra. Glasovalne pravice so določene glede na število prebivalcev, tako da Občini Cerklje pripada 1,05 odstotka. V Svet je vključenih že 37 občin, zaradi širitve projekta pa je delež glasovalnih pravic Ljubljane padel pod 50 odstotkov,« je še pojasnil Kramžar. Cerkljanske odpadke bodo v RCERO Ljubljana predvidoma začeli odlagati čez tri, štiri mesece.

silvestrski koncert
NEW YORK, NEW YORK
31. december 18h

Tradicionalno silvestrsko koncertno rajanje se odpravlja na glasbeni izlet v New York.

program: Gerschwin, Bernstein, Copland, Bolcom, Glass, Reich, Herrmann, Prokofijev, Dvoržak, Corigliano, Cage, Schoenfield, Piazzolla

nastopajo: Mate Bekavac, Per Rundberg, Maruša in Matjaž Bogataj, Božena Angelova, Santa Vizine, Aco Bisčević in ostali

Rezervacija vstopnic:
t. 01 722 50 50
blagajna@kd-domzale.si

www.kd-domzale.si

Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Upoštevali večino pobud

MATEJA RANT

Gorenja vas - Poljane – Občinski svetnikom so na zadnji seji predstavili tudi predlog sprememb in dopolnitev odloka o občinskem prostorskem načrtu. Občinski prostorski načrt (OPN) občine Gorenja vas - Poljane je stopil v veljavo leta 2010, po skoraj štiriletni uporabi akta pa se je izkazala potreba po njegovih spremembah in dopolnitvah, v katere so vključene tudi spremembe namenske rabe prostora. Postopek sprememb in dopolnitev OPN je bil po besedah Metke Jug iz podjetja Locus speljan izredno hitro, sploh glede na zahtevnost vsebine, pri čemer je pohvalila izredno dobro odzivnost občinske uprave. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev OPN je župan sprejel marca

lani, konec leta so pripravili javno razgrnitev dopolnjene osnutka in javno razpravo v začetku letošnjega leta. Konec februarja so na podlagi pripomb z javne razgrnitve pripravili predlog OPN, ki so ga maja poslali v ponovno usklajevanje nosilcem uredjanja prostora. Slednji so iz OPN izločili vse posege, ki so bili po javni razgrnitvi vključeni kot nove pobude. »V tej fazi se novih pobud ne sme vključevati, ker javnost potem na te posege nima možnosti dajati pripomb,« je pojasnila Metka Jug. Občani so podali 572 pobud za spremembe namembnosti zemljišč, pri čemer jih je bilo večina vezanih na spremembe iz stavbne namenske rabe v nestavbno namensko rabo. Veliko večino pobud, je pojasnila Metka Jug, so upoštevali v celoti ali vsaj delno.

Rastlinjaki na deponiji

SUZANA P. KOVAČIČ

Tržič – V tržiški občini poteka postopek priprave Občinskega podrobnega prostorskega načrta za ureditev deponije Kovor. Skladno z okoljevarstvenim dovoljenjem bo deponija Kovor prenehala obratovati v smislu odlaganja odpadkov z letošnjim 31. decembrom. Na lokaciji bo ostal zbirni center, s prekladalno postajo pa bodo optimizirali ravnanje z odpadki. Gradbene odpadke oz. naravne izkope iz individualne gradnje v manjših količinah bodo občani še lahko dostavili v kontejnarje na deponijo, je zagotovil župan Borut Sajovic. V idejni ureditvi odlagališča je v drugi polovici prihodnjega

leta predvidena še gradnja nadstrešnice nad zbirnim centrom. Trenutno je OPPN v fazi dopolnjene osnutka, dopolnjen predlog pa bo šel v javno obravnavo, ki bo trajala mesec dni. O ustreznosti dokumenta bo zatem presojalo pristojno ministrstvo, nazadnje še občinski svet. Župan Borut Sajovic je pojasnil, da so sredstva za nadstandardno sanacijo zagotovljena, da bodo torej odlagališče prekrili, zaprli in zasedili. Kakšne dejavnosti bodo mogoče na tem terenu, ostaja odprto, pobuda je tudi za namestitve rastlinjakov. Monitoring, kot so analize izcedne vode na deponiji, pa bo treba spremljati še trideset let po zaprtju odlagališča.

Knjižnica ohranja staro ime

Čeprav so kamniški svetniki pred dnevi glasovali za vnovično preimenovanje knjižnice, so komendski minuli četrtek brez razprave glasovali proti. Skupni javni zavod bo tako, kot kaže, ohranil ime Knjižnica Franceta Balantiča Kamnik.

JASNA PALADIN

Komenda – Vnovično preimenovanje kamniške knjižnice, ki se je spomladi iz Matične knjižnice Kamnik preimenovala v Knjižnico Franceta Balantiča Kamnik, zaradi dela javnost, ki jo je imenovanje po domobranskem pesniku Balantiču močno razburilo, pa naj bi se po novem predlogu in javni obravnavi preimenovala v Mestno knjižnico Kamnik - Komenda, so na seji občinskega sveta v četrtek obravnavali tudi komendski svetniki.

Pričakovane burne razprave, kakršni smo bili priča na seji kamniškega občinskega sveta, v Komendi ni bilo. »Preimenovanje knjižnice v Knjižnico Franceta Balantiča Kamnik smo obravnavali in sprejeli na dveh sejah občinskega sveta, in sicer 19. marca in 23. aprila. Na kolegiju župana smo se sicer odločili, da točko o tem uvrstimo znova na današnji dnevni red, čeprav smo se o tem že odločili, zdaj pa boste glasovali tako, kot boste želeli,«

Foto: Jasna Paladin

Komendski svetniki so glasovali proti vnovičnemu preimenovanju knjižnice v Kamniku.

je svetnike nagovoril župan Slavko Poglajen. Še pred glasovanjem so se svetniki seznanili tudi z negativnim mnenjem občinskega odbora za družbene dejavnosti. Mirno in povsem brez razprave so nato dvignili svoje rdeče kartone (trinajst jih je glasovalo proti spremembi,

eden pa za) in se neoziraje na sprejeti sklep v Kamniku odločili, da želijo ohraniti ime po Francetu Balantiču. Glasovali so namreč povsem enako kot spomladi. »Takšen izid je bil nekako pričakovano in kot kaže, je Komenda odločila. V Kamniku lahko sprejmemo kar koli, a pri

skupnih zavodih brez soglasja Komende spremembe niso mogoče. Postopek je zdaj ustavljen in druga obravnavava na kamniškem občinskem svetu, ki smo jo predvideli za januar, zdaj ni več smiselna,« nam je odločitev v Komendi komentiral kamniški župan Marjan Šarec.

Največ denarja za ceste

Občinski svetniki so na zadnji letošnji seji sprejeli tudi proračun za prihodnje leto. V občinsko blagajno naj bi se po pričakovanjih nateklo za 9,7 milijona evrov prihodkov.

MATEJA RANT

Gorenja vas - Poljane – Več kot polovico sredstev iz proračuna bodo namenili za financiranje tekočih odhodkov in transferov, za naložbe pa bo ostalo 44 odstotkov celotnega proračuna. Največ sredstev so v prihodnjem letu predvideli za področje prometa in prometne infrastrukture, in sicer dobrih 23 odstotkov. Za področje izobraževanja bodo

namenili dvajset odstotkov, za sanacije po naravnih nesrečah so predvideli deset odstotkov proračunskih sredstev, za varovanje okolja oziroma ravnanje z odpadno vodo in odpadki pa slabih devet odstotkov.

Sprejeti proračun je glede na prvi predlog proračuna višji za sedemsto tisoč evrov, predvsem na račun predvidenega večjega sofinanciranja iz državnega proračuna, je pojasnila

višja svetovalka za proračun in finance pri občini Jana Kristan. Tako so dodali 350 tisoč evrov za sanacijo plazu Laze, še 100 tisoč evrov pa za odpravo posledic lanskih poplav, in sicer za sanacijo ceste v Žirovski vrh. Povišala so se tudi sredstva za sofinanciranje investicij v javno infrastrukturo, in sicer za dodatnih 87 tisoč evrov. Na račun povečanja prihodkov so dodatnih dvajset tisoč evrov namenili

še za preureditev in povečanje parkirišča pri zdravstvenem domu v Gorenji vasi. Po novem pa so sredstva namenili tudi za izdelavo idejne zasnove kopališča Škribovc Trebija, Medgeneracijski center Gorenja vas ter za pripravo projektne dokumentacije za energetske sanacije podružničnih šol Javorje in Sovodenj, če bi se izkazala možnost za prijavo na razpise za energetske sanacije javnih stavb. V prihodnjem letu so predvideli tudi odplačilo dolga v vrednosti skoraj 196 tisoč evrov, in sicer za odplačilo glavnice obstoječih treh posojil. Novo zadolževanje pa za prihodnje leto ni predvideno, je še dodala Jana Kristan.

Uprizorili Zavod za zaposlovanje

Šenčur – Društvo Gledališče Šenčur je novembra v domači občinski dvorani uprizorilo premiero svoje nove komedije Zavod za zaposlovanje. »Gre za splet nesrečne zgodbe, nepravične izgube služb in ponovne pridobitve spodobnega življenja, prepletajo pa jo vzporedna zgodba koruptivnega zaposlovanja in nadobudne naivne mladosti, ki je za svojo poštenost končno nagrajena,« je o vsebini komedije povedal vodja gledališča Vili Leban. Komedija v treh dejanjih je v dobri uri in pol krepko razvedrila občinstvo. Društvo Gledališče Šenčur je pred kratkim izvedlo kulturni večer v sodelovanju z Obrtno zbornico Slovenske Konjice, v letu 2016 pa s komedijo že 9. januarja ponovno gostuje v domačih krajih, tokrat v Šmartinskem domu v Stražišču.

Če na vaše rolete in okenske police sedajo različni ptički, ki iščejo zavetje pred mrazom, boste s tem priročnikom lahko natančno določili, za katerega ptička gre. Pernati obiskovalci so prikazani v naravni velikosti, zato pri prepoznavanju skoraj ne more priti do pomot.

Cena knjige, ki je lahko tudi lepo darilo, je

1150

EUR

* poština

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Bleiweisova 4 v Kranju ali jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 vsak dan od 7. do 15. ure, ob sredah do 16. ure, ali po e-pošti na: narocnine@g-glas.si

Žive jaslice v Tuhinjski dolini

Člani Turističnega društva Tuhinjska dolina so v nedeljo v Bizjakovih dolinah v Snoviku pripravili že desete žive jaslice. Letošnji glasbeni gostje so bili Prifarski muzikanti.

JASNA PALADIN

Snovik – Člani društva so letos že drugo leto zapored za svojo prireditev izbrali čas pred božičem in obiskovalci so to znova lepo sprejeli – po oceni organizatorjev naj bi se jih kljub hladnemu vremenu zbralo okoli petsto, kar je sploh največ doslej.

Sicer pasobiletošnje žive jaslice že desete po vrsti. Člani turističnega društva (skupaj s številnimi krajani jih v predstavi na različne načine sodeluje okoli osemdeset) so zato v goste privabili še posebej priljubljene glasbenike – Prifarske muzikante, ki

Žive jaslice so se odvile v pravem gledališču na prostem.

so skupaj z Manjo Žebaljec, ki je pripovedovala zgodbo, poskrbeli za božično vzdušje. Zgodba se je odvila v

pravem gledališču na prostem – pred hišo s potrebnimi pripravami na božični večer, pripovedovanjem zgodb

in blagoslovom prostorov, v Betlehemu pred dvema tisočletjema, ko sta Jožef in Marija iskala prenočišče, in v hlevčku, kjer se je rodil Jezus, njegov prihod pa sta naznanila angel in zvezda repatica. Manjkali niso niti Sveti trije kralji.

Organizatorji bodo del od prodanih vstopnic podarili družini iz Tuhinjske doline, ki se sooča z zdravstvenimi težavami, za prihodnje leto pa že razmišljajo, kako v projekt vpeljati določene spremembe, ki bodo dogajanje osvežile in tako privabile še več obiskovalcev, predvsem pa domačinov.

Rojstvo Jezusa so prišli pozdravit tudi Sveti trije kralji.

Božično zgodbo je tudi letos pripovedovala Manja Žebaljec.

Siva kučma na Gorenjskem glasju

Dedek Mraz je vsakega otroka razveselil z darilom in ga stisnil k sebi ob dolgo belo brado.

DINA KAVČIČ

Kranj - V Gorenjskem glasju, natančneje na straneh Razvedrila, lahko vsak torek spremljate rubriko Mularija, v kateri so prispevki otrok vedno dobrodošli. Otroci nam največkrat pošljejo svoje risarske izdelke, pa tudi kakšen spis ali pesmico dobimo. In ker otroci vse leto pridno sodelujejo, jih konec leta povabimo v avlo Gorenjskega glasu na prednovoletno srečanje in druženje. Takrat se naša avla spremeni v čarobni kotiček z okrašeno smrečico, jaslicami in lučkami, ki visijo z balkona, na mizah pa otroke čakajo sok, mandarine, sveži piškoti in potica. Letos so morali otroci za to, da so dobili vabilo na prireditev, narisati jelenčka Rudolfa ali kakšen drug zimski motiv, če je bila žival pretežek izziv za zaenkrat še nekoliko nespretno roko malčkov. Vsa njihova dela smo izobesili na panno, zato vabljeni na ogled. Ker je večina otrok naših naročnikov vsako leto istih,

Otroci naročnikov v družbi Dedka Mraza po prireditvi v avli Gorenjskega glasu / Foto: Tina Dokl

lahko opazujemo, kako so med letom zrasli in ali so se kaj spremenili. Otroci so bili navajeni, da jih je zadnjih nekaj let v smeh spravljal čarodej Toni, zato so tudi tokrat pričakovali podoben scenarij, a so se ušтели. Letos niso postali čarodejevi pomočniki, ampak je njihovo pozornost pritegnila lutkarica Nataša iz Kulturnega centra

Krice Krace, ki je s pomočjo majhnega črnega lutkarskega kovčka uprizorila igrico Muca Copatarica. Otroci so igrici zvedavo prisluhnili in zgodbica, pa čeprav najbrž vsem dobro znana, jih je kar posrkala vase. Po igrici so na ves glas poklicali še Dedka Mraza, ki so ga jelenčki tik pred prireditvijo pustili na strehi Gorenjskega glasu.

Dedek Mraz sprva ni opazil stopnic, zato se je do otrok hotel spustiti kar z balkona, a so mu otroci to preprečili. Dedek Mraz je vsakega otroka razveselil z darilom in ga stisnil k sebi ob dolgo belo brado. Po končanem programu so se otroci še posladkali, nato pa odšli domov – bogatejši za prijetno doživetje.

Namesto rdeče letos modna oranžna

V barvite odtenke so vence, aranžmaje in druge instalacije oblekli dijaki Biotehniškega centra Naklo. Odprli so božično-novoletno razstavo, na kateri so izdelke predstavili javnosti.

Bogat namizni aranžma – kombinacija umetnih in naravnih materialov

NEŽA ROZMAN

Duplje – Ustvarjalni dijaki Biotehniškega centra Naklo in Kulturno-turistično društvo Pod Krivo jelko iz Duplje so v Graščini Duplje znova pripravili božično-novoletno razstavo. Omenjena graščina je posvojen Unescov objekt šole in v njem dijaki z mentorji večkrat pripravijo dogodke, ob čemer je sodelovanje pohvalila tudi Andreja Ahčin, ravnateljica Srednje šole BTC Naklo. Ahčinova je ob enem izrazila ponos nad nastalimi izdelki in zadovoljstvo ob številnem obisku vaščanov Duplje in drugih gostov; z istimi mislimi se ji je pridružil tudi predsednik društva Ivan Meglič.

Tokratna razstava se imenuje Barviti božič. Dijaki 3. letnika hortikulture so pod mentorstvom Sonje Jerič Štefe pripravili božično

pravljico, dijaki 3. letnika cvetličarstva pa so pripravili božične aranžmaje, njihova mentorica je bila Metka Celar. Dr. Sabina Šegula in Rock Finale pa sta usmerjala nadarjene dijake, ki so ustvarili barvite šopke.

Odprtje razstave so dijaki popestrili z bogatim spremljevalnim programom. Nastopil je šolski pevski zbor pod vodstvom Urške Zupančič; napovedovalki pa sta pripovedovali pravljico Čarobni božič, ki govori o snežakih, ki so otrokom pripravili čudovito božično doživetje. Nastopili so tudi koledniki Društva upokojencev Naklo in učenci dupljanske osnovne šole. Obiskovalci so lahko poskusili tudi izdelke pekov in slaščičarjev prvih in drugih letnikov, vodila sta jih Darja Mavrin in Miran Ahčin. Razstava bo odprta do 4. januarja, in sicer po predhodni najavi pri oskrbniku gradu.

Dijakinje Ana, Nataša in Tjaša ob svojem izdelku. Pravijo, da rumena in zelena popestrita stanovanje.

Voda ostaja v bazenu

Tržič – V javnosti se porajajo vprašanja, zakaj je bazen na Gorenjski plaži v Tržiču poln vode tudi v zimskem času. Pri občinski upravi so pojasnili, da je takšno navodilo proizvajalca in priporočilo strokovnjakov. Manj temperaturnih nihanj zagotavlja daljšo življenjsko dobo školjke bazena in podaljšuje kvaliteto obloge. Sredstvo za premaz pa preprečuje nabiranje alg.

Bauer na smučeh, drugi le gledalci

V nedeljo se je s tekama s skupinskim startom zaključila jubilejna, dvajseta izvedba biatlonskih tekem svetovnega pokala na Pokljuki. V ospredju tokrat ni bilo slovenskih biatlonk in biatloncev, ki si želijo boljšega nadaljevanja sezone. Pokljuka je v koledarju tekmovalj tudi decembra prihodnje leto, organizatorji pa si želijo, da bi leta 2020 znova gostili svetovno prvenstvo.

MAJA BERTONCELJ

Rudno polje – Biatlonske tekme svetovnega pokala na Pokljuki so bile rezultatsko v znamenju tistih, ki so dominirali že od začetka sezone. Treh zmag so se veselili v nemškem taboru, dveh v francoskem, ene pa v finski. »Razplet na vrhu je pričakovan. Ve se, kdo so biatlonske velesile. To so Nemčija, Norveška, Francija in Rusija,« je bil komentar Klemna Bauerja, ki je bil na vrhuncu prvega dela sezone, kar domača tekma gotovo je, najboljši v naši reprezentanci. Edini iz slovenske ekipe se je uvrstil na nedeljsko tekmo s skupinskim startom. Nadaljeval je s konstantnimi nastopi, medtem ko pri Jakovu Faku in Teji Gregorin dviga forme ni bilo.

Kos prepričan, da je bil trening dober

»To, da sem najvišje uvrščen slovenski biatlonec, v tem trenutku ni pomembno. Lepše bi bilo videti, da bi bila oba z Jakovom višje. Sezona je še dolga in verjamem, da bo šlo navzgor,« je Bauer,

biatlonec iz Ihana, dejal po zadnji poključki tekmi. Takole je ocenil svoje nastope: »Sem zadovoljen, najbolj s sprintom, nekako enakovreden nastop mi je uspel tudi na zasledovanju, medtem ko sem si na tekmi s skupinskim startom želel več, a mi trenutno stanje tega ne dopušča. Tudi če bi zadel vse strele, ne bi bil veliko višje. Za mano je enajst tekem v treh tednih. Nisem pričakoval, da bom nastopil na vseh.

Slovenski biatlonci in biatlonke se bodo konec tedna na Pokljuki pomerili na dveh tekmah državnega prvenstva. V soboto, 26. decembra, bo sprint, v nedeljo, 27. decembra, pa še zasledovanje. Obe tekmi bosta šteli tudi za Pokal Slovenije.

Že če bi priprave na sezono potekale normalno, bi bilo naporno. Vesel sem, da sem sploh zdržal toliko časa. Bauer je poleti zbolel za mononukleozo in moral kar nekaj časa počivati. Počitek bo na vrsti tudi v teh dneh: »Potrebujem temeljito regeneracijo in počitek, potem pa bom začel graditi pripravljenost za nadaljevanje sezone. O ciljnih trenutno še ne

razmišljam, želim si podobne konstantnosti pri streljanju, glede teka pa je prezgodaj napovedovati. Želja za 2016 bo še več ničel na strelišču in da bi končno tudi v Evropi zapadlo malce več snega.« Tako kot Fak je bila v nedeljo le v vlogi gledalke tudi Teja Gregorin: »Analiz nisem delala, s tem se bodo ukvarjali trenerji. Uvod res ni bil po mojih željah. Vzrokov ne vem. Čudi me, ker je šlo celo poletje vse praktično

kot po maslu, potem pa kar naenkrat ne gre več. Na progi ni živahnosti, kot bi prišla maja na prvi trening. Sedaj me čakajo trije dnevi čistega počitka. Verjamem, da bo po novem letu bolje. Z Jakovom se bova udeležila prednovoletne ekshibicijske tekme v Nemčiji, Oberhof, prvo postajo svetovnega pokala po novem letu, pa bom izpustila.«

Najboljšo slovensko uvrstitev na Pokljuki je z 18. mestom v sprintu dosegel Klemen Bauer (na sliki), Teja Gregorin je bila najvišje na 21. mestu, najboljši rezultat na tekmi svetovnega pokala pa je z 48. mestom dosegel Miha Dovžan iz Gorij. / Foto: Matic Zorman

Vodstvo biatlonskih reprezentanc je na Pokljuki imelo izredni sestanek. Trener Tomaš Kos je pojasnil: »Ta pogovor smo potrebovali. Naredili smo skupne načrte. Cilj, ki smo si ga zastavili, je, da se izboljšujemo s tekme na tekmo, glavni pa, da na svetovno prvenstvo pridemo v najboljši formi. Pričakovanja so bila višja. Ni nam uspelo doseči kakšnega izvrstnega rezultata, ki smo si ga želeli.« Na vprašanje, kaj gre narobe pri Faku, je odgovoril: »Jakov je ogromno vložil v trening. Včasih se zgodi, da se vse ne izide. To se dogaja in mislim, da je samo vprašanje časa, kdaj bo prišlo pravo razpoloženje. Še vedno sem prepričan, da je bil trening dober. Verjamem, da se bo ta trud obrestoval.«

Prvič le peščica gledalcev, letos okrog 17 tisoč

Če ni bilo vrhunskih rezultatov slovenskih tekmovalcev, pa so zelo zadovoljni organizatorji tekem na Pokljuki, ki je bila vse tekmovalne dni obsijana s soncem. »V organizacijskem in izvedbenem smislu je tekmovalje uspelo. Žal nam je, da so nekoliko manjkali rezultati slovenske ekipe. To je bila dvajseta izvedba poključkih tekem in upamo na čim več takšnih. V štirih dneh se je zbralo okrog 17 tisoč gledalcev. Pričakovali smo jih še nekoliko več, a nismo razočarani. Tudi v filmu, ki smo ga pripravili ob dvajseti izvedbi, je bilo videti, da je prve tekme spremljala peščica gledalcev in da smo naredili ogromne korake v smeri popularizacije

biatlona v Sloveniji, rasel pa je seveda tudi mednarodno,« je povedal Tomaž Šušteršič, generalni sekretar Organizacijskega odbora Pokljuka, in potrdil, da bodo tekme gostili tudi v prihodnji sezoni, in sicer od 8. do 11. decembra: »Proračun takšne prireditve je dober milijon evrov. Trudimo se, da odhodki ostajajo nižji od prihodkov in se večji del presežka potem vrne nazaj v biatlon. Nekaj tega, kar računamo, da bo ostalo letos, bomo namenili tudi pripravi kandidature za svetovno prvenstvo leta 2020. Tega tekmovalja si zelo želimo.«

Naslednja postaja tekem biatlonskega svetovnega pokala je nemški Oberhof (6.–10. januarja), kjer pa imajo organizatorji težave s snegom, zato je možni scenarij tudi prestavitve tekem na Pokljuko.

Ferkova tik pod stopničkami

Kranj – Alpska smučarka Maruša Ferk je na alpski kombinaciji svetovnega pokala v francoskem Val d'Isere osvojila odlično četrto mesto in se tako uspešno vrnila po poškodbi. Po smukaškem delu je bila na 28. mestu, drugi čas slaloma pa ji je prinesel uvrstitev tik pod stopničke. »Po smukaškem delu nisem bila ravno vesela. Morda sem bila pred slalomom še nekoliko utrujena, saj še občutim časovno razliko. Pred petimi dnevi sem namreč šele prišla iz Amerike. Zelo sem vesela tega rezultata, predvsem slalomskega dela. V tem tednu sem dobila nekoliko boljši občutek v slalomu,« je bila zadovoljna 27-letna članica DTV Partizan Blejska Dobrava.

ŠPORT NA KRATKO

Hokej na ledu – Jutri, 23. decembra, bosta v drugem delu državnega hokejskega prvenstva na Gorenjskem dve tekmi, obe z začetkom ob 18. uri. Hokejisti SIJ Acroni Jesenic gostijo HDK Maribor, Triglav iz Kranja pa Celjane. Blejci odhajajo v goste k Slaviji.

Rokomet – V 15. krogu 1. NLB Leasing lige so rokometarji Urbanscape Loka gostovali pri Gorenju iz Velenja in izgubili z 38 : 25. Velenjčani so jesenski prvaki, Ločani pa bodo prezimili na šestem mestu. Prvenstvo se bo nadaljevalo na začetku februarja.

Košarka – Košarkarji so v ligi Telemach odigrali tekme 9. kroga. Igralci Šenčurja Gorenjske gradbene družbe so tesno s 83 : 81 zmagali proti Lastovki, LTH Castings pa je doma s 73 : 90 izgubil z Zlatorogom iz Laškega. Na lestvici vodijo Šenčurjani, ekipa Helios Suns iz Domžal je tretja, Ločani pa so peti.

Ljubljana izkoristila napake Triglava

Vaterpolistom Ljubljane je uspelo Triglavu vzeti še eno lovoriko. Osvojili so naslov pokalnega zmagovalca, tekmo pa so odločile napake v igri.

JOŽE MARINČEK

Kranj – V Kranju so se v soboto na finalni tekmi Pokala Slovenije pomerili vaterpolisti Triglava in Ljubljane.

Srečanje so bolje začeli domačini, varovanci trenerja Aleša Komelja. Ko je že kazalo, da jim bo uspelo presenetiti aktualnega državnega prvaka, so sledile minute slabše igre. Mladi vaterpolisti Triglava so naredili veliko napak pri oddaji in sprejemu žoge, kar so bolj izkušeni igralci Ljubljane znali izkoristiti in prevzeti vodstvo. Do odločitve je prišlo v drugi četrtini, ko je Ljubljana dosegla tri zaporedne zadetke in ušla na razliko štirih zadetkov. Končni rezultat tekme je bil 5 : 9 (3 : 4,

Vaterpolistom Triglava ni uspelo presenetiti aktualnih državnih prvakov. / Foto: Primož Pičulin

1 : 3, 1 : 0, 0 : 2). Za Triglav so igrali Žurman, Popovič (1), Ančimer, Štirn (2), Justin, Rahne, Mikoletič, Gostič (1),

Šenica (1), Smolej, Troppan, Malavašič in Beton.

»Po dobrem začetku je nekoliko padla koncentracija,

kar je posledica mladosti ekipe. Kar slutil sem, da bo naša igra nihala, kar se je tudi zgodilo. Polovico prve četrtine smo odigrali z vrhunsko obrambo, kar je napoved, da je Triglav na pravi poti. Povprečna starost ekipe je 19 let, če seveda izvzamemo Primoža Troppana. V prihodnosti lahko računamo na te mlade fante, ki so prav na tej tekmi dobili določene izkušnje. Na drugi strani mladi v moštvo Ljubljane niso prišli do izraza, saj sploh niso vstopili v igro. Ljubljana je zaslužno dobila tekmo in jih bo tudi v državnem prvenstvu težko premagati,« je po tekmi povedal trener vaterpolistov Triglava Aleš Komelj.

Peš od doma do Tibeta

Ladislav Vidmar iz Žlebov je prehodil že pot od doma do Atlantika, njegov naslednji cilj pa je Lhasa v Tibetu. Prišel je že do Irana, dobrih štiri tisoč kilometrov daleč, od koder želi pot nadaljevati poleti.

MAJA BERTONCELJ

Žlebe – Poleti en mesec pešači, in to sam. Na dan prehodi okrog petdeset kilometrov. S tovrstno rekreacijo se poenoti Ladislav Vidmar iz Žlebov. V domačem okolju je dobro poznan, predvsem kot predsednik TD Žlebe - Marjeta in svetnik v občinskem svetu Občine Medvode. A Ladislav je še veliko več. V šestih letih je prehodil že dobrih osem tisoč kilometrov. »Na začetku sem to vzela za hec. S prijatelji smo se pogovarjali o romarski poti Camino in knjigi Shirley McLaine. Sem rekel: Ka kšni ste to pohodniki, da se morate peljati do Francije in nato peš prek Pirenejev v Santiago de Compostela. Treba je iti peš od doma. To je tisto pravo. So se mi nasmejali in rekli, naj kar grem. Ideja je dozorela tri leta kasneje,« je začel pogovor.

Kako ste se poti lotili prvo leto in do kod ste šli?

»To je bilo pred sedmimi leti. Zrisal sem si preprost zemljevid. Šel sem od doma do Albertvilla v Španiji, prehodil 1200 km. Ta prva pot je bila zame prelomna, izredno čustveno nabita, čisto nekaj novega. Je odlična stvar. Dogajale so se mi stvari, da bi potrebovala dlje časa, da bi vse opisal. Ko sem prišel domov, mi je še kakšen teden šlo kar malo na jok. Spremenil sem se. Spoznal sem marsikatero življenjsko modrost. Ne splača se nikamor hiteti in prehitovati dogodkov. Če ti je namenjeno, pride samo. Na poti je bilo vedno tako, da stvari, ki sem si jih želel, so se zgodile. Optimističen in resen pristop do življenja ti prinese tisto, kar si želiš.«

Koliko ste prehodili na dan?

»Prehodil sem od 45 do 60 kilometrov na dan. Nosil sem nahrbtnik, ki je tehtal od 16 do 18 kilogramov, v njem sem imel vse, kar je bilo potrebno za preživetje. Nikoli nisem spal v kakšni hiši, temveč nekaj stran od ceste v šotoru. Prehranjeval sem se v glavnem tako, da sem za sproti kupoval v trgovini, toplih obrokov praktično nisem imel. Lahko rečem, da za takšno fizično obremenitev, ko hodiš na

Ladislav Vidmar je v šestih »etapah« prehodil dobrih osem tisoč kilometrov. / Foto: osebni arhiv

dan 14 do 16 ur, ni potrebna posebna športna prehrana. Pri vseh stvareh preveč kompliciram.«

Kaj je bil vaš cilj naslednje leto?

»Drugo leto sem šel od Monte Carla prek provansalskih Alp do Cresta. Tja sem nesel tudi županovo vabilo za obisk v Medvodah. Naprej me je pot vodila prek centralnega masiva Francije, mimo Lurda do Pamplone, kjer sem zaključil in se z avtobusom vrnil nazaj. Prehodil sem 1400 kilometrov. Ugotovil sem, da je povprečje 50 kilometrov na dan tempo zame. Naslednje leto sem prehodil celo Španijo po diagonalni in Portugalsko do Atlantika. Prišel sem praktično na evropski konec sveta. Če bi bila zemlja ravna, bi verjetno videl Ameriko. Evropska etapa proti zahodu je bila s tem zaključena.«

Kam pa ste se podali po evropski etapi?

»Nato sem se odločil, da grem v smeri silvne poti proti vzhodu. Dolgoročni cilj mi je Lhasa v Tibetu. Prvo leto mi je uspelo priti od doma prek Hrvaške, Bosne, Črne gore, Albanije, Makedonije do Bitole. Čez nekdanjo Jugoslavijo sem imel kar malce krize. Glede na to, da se dobro kulturno poznamo, se mi je praktično celo pot odvijal film Ko to tamo peva. Želel sem priti do Skopja in še naprej, a me je ta folklor

»Hoja mi je sprostitelj, poleg tega se na poti, ko si sam, bolje spoznaš, izkristalizira se tudi kakšna ideja. Sem človek, ki rad hodi, in to mi ni težko,« pravi 58-letni Ladislav Vidmar.

začela tako motiti, da sem zaključil kar v Bitoli, ker sem imel vsega dovolj. Nato sem se vračal z vlakom in ta pot je bila nekaj podobnega kot cela hoja do Bitole. Čudovito spoznanje, da če nekoga preveč poznaš, te začne počasi kar malce motiti.«

Kako daleč imate še do končnega cilja?

»Naslednje leto sem šel iz Skopja prek Bolgarije do Ankare v Turčiji. Največja težava je bilo priti skozi Istanbul, saj se drugje praktično ne da prečkati ožine med Sredozemskim in Črnim morjem. Vse je šlo brez problema. Turki so me izredno presemetili. Bili so zelo gostoljubni, povabijo na čaj, zanimajo jih informacije, zakaj si tam, želijo izvedeti več o tvoji družini. Šesto leto sem šel nato iz Ankare preko celotne Turčije do skrajne vzhodne meje mimo najvišje gore v Turčiji Ararata do Igdırja pred Afganistanom, od koder sem z letalom potoval nazaj domov. Turčija je izredno lepa. Letos sem želel iti naprej v Iran, a mi ni uspelo. Zapletlo se je na iranski ambasadi glede vizuma. Za trideset dni, za kolikor ga dobiš brez težav, mi je bilo premalo. Namen imam prehoditi okrog 1600 kilometrov, kar pomeni blizu 40 dni. Moj cilj je, da grem naprej prihodnje leto. Prava hoja po res zanimivih deželah se sedaj šele začne. Teh osem tisoč kilometrov, kolikor sem jih naredil doslej, je bilo v bistvu le trening.«

Fizično je vse skupaj verjetno zelo naporno?

»Niti ne. Vzajem zemljevid države in si izberem pot.

Naredim zgibanko, si pot razdelim na tri dele, ker na ta način tudi psihološko sam sebe bolj obvladam. Nekaj dni potrebuješ, da padeš v tempo hoje, imaš malce zakisanosti v mišicah, potem pa to postane rutina.«

Kakšen tempo imate?

»Nič ne hitim. Petdeset kilometrov na dan je dolžina, pri kateri lahko med hojo marsikaj vidiš. Začutiš deželo, prav zaduhaš z njo. Razen v Španiji, kjer je pot Camino, nisem srečal nobenega pohodnika. Ljudje te sicer malce čudno gledajo in sprašujejo, zakaj si prišel peš tako daleč. V vseh teh letih sem spoznal tudi, da ne potrebuješ prav velikega znanja jezikov, ljudi slišiš in razumeš, če jih želiš.«

In zakaj se podate peš za en mesec ali celo več od doma?

»Ker me to izpolnjuje. Je zanimajava za alpinizem, s katerim sem se ukvarjal dvajset let in pri katerem si na varnem šele, ko prideš domov. Tudi tukaj je podobno. Na poti si bolj izpostavljen tveganju, saj hodiš ob cesti in moraš imeti oči na šoferjevih očeh. Izbiram sicer lokalne ceste, da grem čim bolj čez podeželje. Mest se izogibam, ker je ob poti težje najti prostor za postavitve šotora. To je tudi najcenejši način spoznavanja dežela. Na zahodu sem na dan porabil po pet, šest evrov, na vzhodu še manj: dva do tri evre na dan. Ni pa to toliko pomembno, pomembnejše je doživeti, sama pot. Kot je rekel pokojni alpinistični prijatelj Nejc Zaplotnik, da je cilj sicer važen, najlepša je pa pot.«

GIBAJTE SE Z NAMI
MIROSLAV BRACO CVJETIČANIN

Ne gre samo za hujšanje

Obstajajo tudi ljudje, ki nimajo težav s čezmerno težo, a se vseeno resneje posvetijo miganju, vadbi, treningu. To so, tako kaže statistika, tisti s kroničnim pomanjkanjem časa. Če ste pomislili na »šankiste«, kvartopirce, loterijske manijake, se tudi niste zmotili. Taki imajo srečo, da se čudežno izlijejo iz gostilne naravnost v športne copate in potem nevedoč še v istem letu postanejo odvisni od športa, kar pomeni, da svojo odvisnost samo preusmerijo. In takrat rečemo, da je bolje biti odvisen od športnih copat kot pa od šanka. Resnica je pa kruta. Tisti s kroničnim pomanjkanjem časa si tudi ne zaslužijo ravno pohvale. Pomislite, da človek dela več kot osem ur na dan, pravzaprav kot je danes moderno, človek dela vseskozi, kajti časi so taki, da moraš biti stalno na voljo vsem tistim, ki so v tvojem krogu preživetja oziroma zaslužkarstva. Saj poznate novi slovenski rek, da delamo veliko več za veliko manj? In ko se izgubimo v delu, pride glas od zgoraj ali spodaj, da nas bo pobralo, če ne bomo mislili tudi nase. Ker ko nenehno delamo, mislimo tudi na tiste, za katere bomo prisluženi denar porabili, da nam bodo lažje oprostil vso to odsotnost, kajne? Torej – nekdo nam prišepne, da potrebujemo čas tudi zase. Začni teči. Vpiši se v fitnes. Začni kolesariti. Pojdi v hribe. Da, največkrat nam prišepnejo individualno športno rekreacijo, ker skupinska je čista jeba, saj moraš na primer za partijo

tenisa že vključiti prilaganje sparing partnerja. To pa je v teh časih nemogoče. In kaj se zgodi? Človek, ki je preveč zaposlen, si naprti še rekreiranje! Kot bi ne bil zadosti zaposlen. Vem, večina jih pravi, da v bistvu potrebujejo miganje zgolj zato, da si »spucajo« glavo. V ozadju tega početja pa začne rasti pošast, ki te požre – na primer že po prvem osebnem rekordu v teku na deset kilometrov. In zdaj si predstavljamo človeka, ki pred službo, največkrat udobno, pisarniško, dobro plačano, kajti tisti s težkimi fizičnimi službami ne čutijo nobene želje po miganju, redno skoči v bazen ali fitnes, da lažje začne dan. Dela do dvanajstih, potem sledi kosilo. Dela do osemnajstih, potem sledi rekreacija, ki traja vse do tretjega klica za – delo. In pred spanjem potrebuje nekaj miru v osami, da lažje zaspi. O družinskih manevrih ni bilo govora, kajne? Ima tak človek lahko družino? Največkrat jo ima in to številno, največkrat veliko več kot enega otroka in soprogo. Kaj ima družina od takega rekreativca? Najprej zadovoljstvo, da je zadovoljen in mu dajo mir vse do petnajstega, ko prinese belega kruha. Ampak nočem, da se taki ljudje začnejo ukvarjati s športno rekreacijo, enako kot nočem, da se tudi taki, ki mislijo samo na hujšanje. Hočem, da se začnete ukvarjati takrat, ko res nimate česa življenjsko pomembnega početi. Takrat, ko vam ostaja čas od prostega časa ...

Z olimpijci v krogu okrog Blejskega jezera

Izberite olimpijca in se pridružite njegovi ekipi pri sklenitvi kroga okrog Blejskega jezera.

MAJA BERTONCELJ

Bled – Na predzadnji dan starega leta, v sredo, 30. decembra, se lahko na Bledu udeležite tradicionalnega druženja Krog prijateljstva okoli Blejskega jezera.

Dogodek poteka od leta 1999. »Letos bo v znamenju rekorda in obarvan v olimpijske barve. Poimenovali smo ga Olimpijski krog varnosti,« pravijo organizatorji in dodajajo nekaj besed o programu, ki se bo začel ob 15. uri, popestril pa ga bo tudi zabavni del: »Sklenili bomo krog okrog Blejskega jezera, prižgali olimpijsko baklo in ob soju ognjemeta poskusili doseči

Guinnessov rekord. Pridružili se nam bodo tudi nosilci olimpijskih medalj in drugi športniki iz Kluba slovenskih olimpijcev. Brigita Bukovec in Jani Klemenčič se bosta iz Velike Zake z olimpijsko baklo vsak v svoji smeri podala okrog Blejskega jezera. Pozdravili bomo tudi slovenske športnike in športnice, kandidate za nastop na poletnih olimpijskih igrah v Riu de Janeiru.«

Še imate čas, da izberete olimpijca in se pridružite njegovi ekipi, s katero boste sklenili krog varnosti. S prijavo pa sodelujete tudi v nagradni igri. Več informacij dobite na spletni strani projekta.

Pet terenskih vozil za gorske reševalce

Primopredajo specialnih terenskih vozil so v petek zvečer opravili generalni direktor Uprave RS za zaščito in reševanje Darko But (levo), obrambna ministrica Andreja Katič in predsednik zveze gorskih reševalcev Igor Potočnik.

SIMON ŠUBIC

Kranj – Ministrica za obrambo Andreja Katič je v petek petim društvom Gorske reševalne zveze Slovenije predala nova specialna terenska vozila. Predsednik GRZS Igor Potočnik je ob primopredaji povedal, da v prihodnjih tednih in mesecih pričakujejo še tri vozila za tri društva. »Izredno sem vesel, da nam je uspelo dobiti ta vozila. Da lahko dobro in uspešno rešujemo, namreč potrebujemo dobra vozila. S temi vozili bomo to lahko zagotovili. Več kot polovico reševalnih akcij še vedno izvedemo na klasičen način, reševalci pa se do kraja nesreč vozijo s terenski vozili. Koliko je pri tem

pomemben čas, vedo predvsem tisti, ki našo pomoč potrebujejo. Mislim, da bomo zaupanje, ki ga imamo, obdržali še naprej,« je povedal Potočnik.

Ministrica za obrambo Andreja Katič se je reševalcem zahvalila za opravljeno delo in poudarila, da je pomoč reševalcev neprecenljiva. »Veseli me, da je sodelovanje med ministrstvom za obrambo in vami zelo dobro. Vesela sam, da ste uspeli realizirati obnovo voznega parka, in želim si, da vam ta vozila dobro služijo. Pa ne toliko za intervencije, ampak bolj za vaje,« je dejala ministrica, ki se je reševalcem zahvalila tudi za pomoč pri helikopterskem reševanju in ostalih akcijah.

Vlomi se kar vrstijo

Tudi minuli konec tedna so bili vlomilci na Gorenjskem zelo aktivni.

SIMON ŠUBIC

Kranj – V predprazničnem času se na Gorenjskem vlomilci v objekte in vozila dogajajo dnevno. Zadnji konec tedna so tako kriminaliste poklicali na Trato v Lescah, kjer je nekdo vlomil v stanovanjsko hišo in odtujil zlatnino. Podobno se je zgodilo tudi v Begunjah, kjer so neznan storilec vlomil v dve stanovanjski hiši in iz ene odnesli nakit. V hišo je bilo vlomljeno še v Poljčah, Srednji vasi, Radovljici in Mavčičah. Storilci so iskali zlatnino, drug

nakit in denar, kar so v nekaterih primerih tudi odtujili.

V Zgornjih Bitnjah je nekdo vlomil v gospodarsko poslopje, kjer si je »izbral« motorno žago, v Kranju pa je storilec iz objekta odtujil kosilnico. Na Blejski Dobravi so vlomili v podjetje, a niso ničesar pobrali. V Retčah je vlomilec z naviranjem balkonskih vrat vstopil v stanovanjsko hišo, iz katere je odnesel več predmetov, v gostinskem lokalu na Bledu pa je neznanec z lepljivimi prsti iz žepa bunde oškodovancu izmaknil denarnico.

Zagorel avtomobil

Medvode – V nedeljo popoldne je na parkirnem prostoru na Škofjeloški cesti v Medvodah zagorelo osebno vozilo. Posredovali so člani Prostovoljnega gasilskega društva Preska-Medvode, a je lastnik sam pogasil požar še pred njihovim prihodom. Zgorela je notranjost vozila. Gasilci so na vozilu odklopili akumulator in ga zavarovali pred ponovnim vžigom.

V preiskavi našli tudi konopljo

Med izvajanjem hišnih preiskav zaradi domnevnih nezakonitosti v Sazasu je gorenjske kriminaliste pred dvema tednoma presenetila najdba več kot dvesto sadik konoplje.

SIMON ŠUBIC

Kranj – Kriminalisti so pred dvema tednoma med izvajanjem hišnih preiskav v Kranju, Ljubljani in Radljah ob Dravi zaradi sumov zlorabe položaja v Združenju skladateljev in avtorjev za zaščito glasbene avtorske pravice Slovenije (Sazas) naleteli na nepričakovano najdbo. Na Policijski upravi Kranj so nam namreč potrdili, da so njihovi kriminalisti med izvajanjem operativnih aktivnosti ljubljanskih kriminalistov v enem od stanovanjskih prostorov zasegli predmete in rastline, za katere sumijo, da gre za prepovedano drogo. Tiskovni predstavnik Policijske uprave Kranj Bojan Kos je povedal, da so kriminalisti našli in zasegli pripomočke za proizvodnjo prepovedane droge in približno 220 sadik konoplje, nikogar pa niso pridržali. Navedbe večine medijev, da naj bi konopljo našli na domu Matjaža Zupana, po vsej verjetnosti ne držijo, saj

V eni od hišnih preiskav na območju Kranja so kriminalisti menda naleteli tudi na laboratorij za gojenje konoplje (slika je simbolična). / Foto: arhiv GG

naši zanesljivi viri trdijo, da so konopljo in prirejen prostor za njeno gojenje odkrili na naslovu, kjer naj bi stanoval njegov brat. Da bi kriminalisti drogo našli pri Matjažu Zupanu, so v Sazasu tudi že zanikali.

Kriminalisti so 9. decembra v okviru predkazenskega postopka na več naslovih pravnih in fizičnih oseb s hišnimi preiskavami zbirali dokaze za potrditev sumov nezakonitega prelivanja

denarja iz Sazasa v podjetje Stroka iz Radelj ob Dravi. Na Policijski upravi Ljubljana so tedaj pojasnili, da preiskujejo morebitna kazniva dejanja zlorabe položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti, izneverjanja in pranja denarja, predkazenski postopek, ki ga usmerja specializirano tožilstvo, pa so začeli na podlagi prijave državnega organa iz leta 2014. Neuradno naj bi prijavo podal Urad RS

za preprečevanje pranja denarja.

Na Sazasu so sicer zavrnili vsakršna namigovanja na zlorabo položaja odgovornih pri opravljanju gospodarske dejavnosti. Vse poslovne odločitve Sazasa so bile namreč sprejete na upravnem odboru ter na zboru članov, vse odločitve pa preverja še nadzorni organ združenja, zato do nepravilnosti pri poslovanju ni moglo priti, Matjaž Zupan pa je bil kot njegov predsednik le podpisnik odločitev upravnega odbora, so razložili. Ob tem so krivdo za javno diskreditacijo Sazasa pripisali Leu Oblaku, lastniku največje komercialne radijske mreže Infonet, ki da je sistematični kršitelj avtorske pravice in neplačnik avtorskega nadomestila.

Kriminalistična preiskava sumov kaznivih dejanj, povezanih s Sazasom, se nadaljuje s pregledom obsežnega zaseženega gradiva, predkazenski postopek zaradi neadekvatne najdbe konoplje pa policija vodi ločeno.

Znova skušal ubiti sestro

Gorenjski kriminalisti obravnavajo poskus uboja, ki se je v četrtek zvečer zgodil na Kokrici pri Kranju. Po neuradnih podatkih je 36-letni moški napadel starejšo sestro. Napadalec je bil leta 2000 zaradi poskusa umora svoje sestre že obsojen na zaporno kazen.

SIMON ŠUBIC

Kranj – V stanovanjski hiši na Kokrici pri Kranju so gorenjski kriminalisti v četrtek zvečer obravnavali poskus uboja. Na Policijski upravi so s pojasnili skopi. Njihov predstavnik za stike z javnostmi Bojan Kos je navedel, da je moški v četrtek zvečer v okolici Kranja v zasebnem prostoru z ostrim predmetom lažje poškodoval žensko, kazensko pa so ga ovadili zaradi utemeljenega suma storitve poskusa uboja. »Osumljencu so kriminalisti prostost odvzeli že v četrtek in ga zaradi zbiranja obvestil pridržali, v soboto pa so ga s kazensko ovadbo privedli k preiskovalni sodnici kranjskega

sodišča, ki je zanj odredila pripor. V dejanju je osumljenec ravnal iz sovraštva do žrtve nasilnega dejanja, s katero je v sorodstvenem razmerju,« je Kos včeraj odgovoril na naša dodatna vprašanja.

Iz neuradnih virov smo izvedeli, da naj bi se nasilno dejanje zgodilo v eni izmed stanovanjskih hiš na Cesti na Belo v Kranju, vanj pa naj bi bila vpletena brat in sestra. Po naših podatkih gre za 36-letnega Aleksandra Tepeša, ki je menda sedem let starejšo sestro z ostrim predmetom porezal po glavi in ji zadal lažje rane.

Kot smo uspeli izvedeti, se je v isti hiši pred šestnajstimi leti že zgodil poskus umora.

17. januarja 2000 je namreč tedaj 21-letni Aleksander sestri skušal odvzeti življenje, saj jo je z nožem trikrat zabolil v predel trebuha in prsnega koša, pred tem pa jo večkrat udaril s pestmi in likalnikom. Sestra je preživela le zaradi pravočasne zdravniške pomoči in operacije v trebušnem delu. Tedaj je lažje poškodoval tudi svojo staro mater, ki je vnučkinji priskočila na pomoč. Na kasnejšem sojenju na Okrožnem sodišču v Kranju se je mladenič zagovarjal, da je želel sestro prestrašiti in ne umoriti, saj je imel občutek, da ga je sestra želela umoriti. Svoje nepremišljeno in nespametno dejanje je obžaloval in obljubil, da ga ne bo več ponovil. Kot

je bilo slišati na obravnavi, je sestra je tistega dne brez direktne povoda začel udarjati najprej s pestmi, nato pa z likalnikom po temenu glave, ko je bila obrnjena proč od njega. Nato je iz žepa potegnjen vnaprej pripravljen nož in z njim nekajkrat zamahnil proti njej. Ko mu je ta nato padel na tla, je s pulta vzel drug nož in tudi z njim večkrat zamahnil proti sestri, ki je zbežala na balkon, kamor ji je sledil s tretjim, največjim nožem. Sodišče je 21-letnika 19. aprila 2000 obsodilo na leto in pol zopora, saj je dejanje po ugotovitvi sodnega izvedenca psihiatra storil v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti zaradi osebnostne in nevrotske motnje.

Piretehnično sredstvo poškodovalo steklo

Škofja Loka – Neznan storilec je pred dnevi v Veštru pri Škofji Loki na avtobusnem postajališču odvrnil močnejše piretehnično sredstvo, ki je poškodovalo steklene površine na postajališču in bližnjem objektu, k sreči pa se ni poškodovala nobena oseba. Kriminalisti so zaradi zavarovanja sledov kazniviga dejanja opravili ogled kraja. Nekatere okoliščine dogodka še preverjajo, o ugotovitvah pa bodo obveščali kranjsko okrožno državno tožilstvo.

Zaradi megle niso mogli pristati

Grad – V soboto popoldne se je v naselju Grad na vznožju Krvavca pri pristanku hudo poškodoval jadralni padalec. Ponj je prišla ekipa Helikopterske nujne medicinske pomoči in ga s helikopterjem Slovenske vojske odpeljala v ljubljanski klinični center, kjer pa zaradi goste megle niso mogli pristati, zato se je helikopter vrnil na brniško letališče. Od tam so ponesrečenega padalca reševalci Nujne medicinske pomoči iz Kranja z reševalnim vozilom odpeljali nazaj v klinični center.

Prav čudno je, kako včasih tudi tisti, ki smo nekomu ali nečemu najbližji, ne opazimo, da je dosegel svoj prvi okrogli »jubilej«. Tako so ob Prešernovem dnevu 2015 sedanja Snovanja neopazno dočakala svojo deseto obletnico ...

Deset let tretjih Snovanj

MIHA NAGLIČ

Snovanja namreč izhajajo že v tretje. Tako sem ob Prešernovem dnevu 2005, ko je izšla prva številka (z datumom 4. 2. 2005), v uvodniku z naslovom V tretje gre rado zapisal, kar sledi. »Snovanja, priloga Gorenjskega glasa za kulturo, so bila doslej zasnovana že dvakrat, obakrat ob Prešernovem dnevu, slovenskem kulturnem prazniku. Prva Snovanja so prvič izšla 4. februarja 1967, druga 10. februarja 1989. Prva so izhajala do 1979, druga do 2000. Najprej so izhajala dvomesečno, pozneje mesečno. Ob prvi desetletki je izšel bibliografski pregled za obdobje 1967–1977. Lea Mencinger, ki je urejala celotno drugo rundo te priloge, je pripravila pregled njene vsebine za obdobje 1989–1997, ob 50-letnici GG, v jubilejni številki, ki je izšla 10. oktobra 1997. Kdor je prilogo shranjeval, ima danes pri roki veliko bogastvo, enkratni pregled gorenjskega in dela slovenskega kulturnega utripa v navedenih letih oziroma v zadnjih treh desetletjih minulega stoletja.«

»Tretja Snovanja so zasnovana tako, da zajemajo iz vseh tradicionalnih umetniških oziroma kulturnih področij: literature, likovnosti, gledališča, glasbe, varstva naravne in kulturne dediščine. Novinarski in publicistični žanri, ki se v njih objavljajo, so: intervju, uvodnik, esej, komentar, ocena oz. kritika. Za povrh pa še izbrani odlomki iz literarnih delavnic gorenjskih ustvarjalcev, pesnikov, prozajstov, dramatikov in esejistov. Umetniško produkcijo, ki ni besedne narave, spremljajo s sliko in oceno oziroma kritiko izbranih del. V vsaki številki bi slikovno predstavili vsaj katero od naslednjih produkcij: fotografsko, slikarsko in kiparsko, arhitekturno, odrsko, koncertno.«

Kaj se je od gornje zasnove dejansko uresničilo? Zdaj imate v rokah že 93. številko tretje runde Snovanj in vse skupaj tvorijo kar velik opus. Jih je kdo shranil? Sam sem jih seveda shranjeval, a v

trenutku, ko pišem ta uvodnik, ugotovim, da jih nimam pri roki. Nekaj jih je tu, nekaj tam. Kje? Odločim se, da jih med prazniki, ko bo morda kaj več časa, vse poiščem, lepo zložim in izpostavim na vidnem mestu. Sicer pa so vsi članki shranjeni na mojem računalniku in na zunanem disku, nekatere novejšje številke imam tudi v obliki PDF-datotek. Veliko tega imam seveda tudi v glavi. Ob desetletnici bi se spodobilo vse skupaj povzeti tudi v številkah – koliko strani, avtorjev ipd. A zdajle žal ni časa, tudi to naredim pozneje.

Nekaj dejstev pa lahko natresem kar tako, iz glave. Snovanja so prvih šest let izhajala zelo redno, mesečno in na osmih straneh. Potem so prišla krizna leta, ko se je zmanjšal obseg oglasov in je bilo treba varčevati tudi pri Snovanjih. Od takrat so izhajala občasno, a vsako leto vsaj nekaj števil. Osnovni obseg je bil osem strani,

izšle so tudi tri trojne številke. Trojna in zelo odmevna so bila Snovanja 71–73, izšla 11. 10. 2011, na 24 straneh, v celoti smo jih posvetili pisatelju Ivanu Tavčarju ob 160. obletnici njegovega rojstva. Večina števil je bila urejenih po načelu »za vsakogar nekaj« in v različnih novinarskih in književnih žanrih. Priznati pa je treba, da so novinarski prevladali nad književnimi in kritiškimi; največ je bilo člankov Glasovih hišnih avtorjev, razmerno malo gostujočih piscev in drugih avtorjev. Najbolj pogosta avtorja člankov poleg podpisanega kot urednika sta bila kolega Igor Kavčič in Jasna Paladin in še vrsta drugih, a z manj prispevki. Od zunanjih sodelavcev izpostavim literarnega zgodovinarja dr. Mirana Hladnika, umetnostnega zgodovinarja ddr. Damirja Globočnika. V zadnjih letih je izšlo (kot rečeno) manj števil, zato pa so bile nekatere tematske, večino med njimi

sem tudi spisal sam. Naj tematske sklope kar naštejemo: Tavčarja sem že omenil, književna so bila tudi Prešernova Snovanja, dvakrat, Finžgarjeva, ob 50. obletnici smrti, muzejska, o bolnici Franji, latinskoameriška, fotografska, ob stoletnici začetka prve svetovne vojne in 70. obletnice konca druge itd.

Kaj si lahko ob deseti obletnici in pred novim letom 2016 snovalci Snovanj GG zaželimo? Da bi še izhajala, vsaj tako kot doslej, mogoče tudi bolj redoljubno. Skrita želja vsakega urednika Snovanj je gotovo ta, da bi bila Gorenjskemu glasu priložena kot samostojni snopič, morda celo v revijalni obliki. In da bi nekoč prerasla v gorenjsko književno in kulturno-umetniško revijo. V kakšnih boljših časih, če ti sploh še kdaj pridejo. Za zdaj pa je važno predvsem, da obstanejo, da se še naprej snujejo. Snovi za Snovanja pač ne zmanjka.

Skrita želja vsakega urednika Snovanj je gotovo ta, da bi bila Gorenjskemu glasu priložena kot samostojni snopič, morda celo v revijalni obliki. In da bi nekoč prerasla v gorenjsko književno in kulturno-umetniško revijo.

V Muzeju novejšje zgodovine Slovenije so slikali časnike, ki so najbolj vidno obeležili 70-letnico konca druge svetovne vojne; med njimi so tudi Snovanja GG. / Fototeka MNZS, Ljubljana

Vas zanima, kako se je Ivan Tavčar po smrti vrnil v Poljansko dolino? Kaj vse je moral kot otrok prestati pesnik Dane Zajc? Kako je pisatelj Peter Božič prespal na Žalah? Kako je bil dramatik Rudi Šeligo priča aretaciji Jožeta Pučnika? ... Berite.

Zgode in nezgode gorenjskih književnikov v Ljubljani

ZBRAL MIHA NAGLIČ

OTavčarju vemo veliko, 11. oktobra 2011 smo mu ob 160. obletnici rojstva posvetili trojna Snovanja na 24 straneh! Manj znano je, kako so minila zadnja leta njegovega življenja in kako je potekala njegova zadnja pot.

Ivan Tavčar se vrne v Poljansko dolino

»Leta 1920 je zbolel in odtlej bolehal. Leta 1921 mu je med zasebnim obiskom v Marijanišču, sedaj Poljanska cesta 26 (po II. svetovni vojni odvzeto lastnikom, poddržavljeno in preimenovano v Dom Ivana Cankarja), na njegovo željo podelil zakramente stolni prošt Andrej Kalan. Zadnje tri dni je bil Tavčar večinoma nezavesten in ni več spregovoril. Umril je za rakom na črevesju, 'brez slehernega smrtnega boja je nenadoma ugasnil' v ženinih rokah. Tavčarjevo truplo so naslednje jutro prepeljali iz njegove hiše na Bregu v vestibul ljubljanskega Magistrata, kjer so ga v zaprti krsni položili na visok katafalk, obdan s svečami, venci (med njimi tudi venec beograjske 'Kraljevske vlade - Pašića') in cvetjem. Ob vzožju krste sta stala dva pripadnika telovadne organizacije Sokol s sabljama v rokah, v ozadju pa dva 'akademika' (študenta). Od pokojnika se je poslovila množica ljudi. Električne svetilke pred magistratom so bile 'žalno ovite', štiri napisne table so opozarjale, kje leži pokojnik. Po mestu so visele črne zastave. Mnoge trgovine so v izlozbe postavile pokojnikovo sliko z žalnimi trakom. Knjižgarna Schwentner je imela v izlozbi Tavčarjev kip, obdan s palmami. Mrliški sprevod se je začel ob 16. uri. Tisk je poročal: 'V imenu ožjih prijateljev in v imenu zavodov, ki jim je pokojnik načeljeval, dr. Karel Triller (podžupan v času Tavčarjevega županstva), v imenu vlade g. pokrajinski namestnik /nekdanji

župan/ Ivan Hribar in v imenu slovenskih književnikov pesnik Oton Župančič. Zveza pevskih društev je zapela 'najnovejšo Pavšičevo žalostinko'. Nato se je sprevod pomikal po Stritarjevi ulici na sedanji Prešernov trg, po sedanji Čopovi ulici, sedanji Slovenski in Dunajski cesti na pokopališče pri sv. Krištofu, kjer so na prostoru sedanjega Gospodarskega razstavišča in okolice pokopavali med letoma 1780 in 1906. Tam so krsto pustili v pokopališčni kapelici.

Na začetku sprevoda je jezдила sokolska konjenica, za njo je korakala godba, za njo celotno sokolsko društvo, za njim nosilec križa z žalno zastavo, 'narodna društva in deputacije', 'nosilci vencev in cvetlični voz, nato voz z duhovščino, tik pred mrtvaškim vozom' je stopal 'nosilec reda sv. Save II. vrste, za njim mrtvaški voz s krsto, ob vozu na desni strani šest zastopnikov literatov, na levi šest zastopnikov političnih korporacij, ob vsaki strani jih je obdajala sokolska častna straža'. Za vozom so

stopali pokojnikova družina in sorodniki, za njimi 'zastopniki vlade, vojaških in civilnih oblasti, upravni svet in osebje Narodne tiskarne, upravni svet in uradništvo Ljubljanske kreditne banke, mestno in drugo uradništvo, za temi ostalo občinstvo'. Po ulicah, koder se je sprevod pomikal, so gorele svetilke, od pošte do kavarne Evropa so naredili 'špalir' učenci osnovnih šol, od Evrope do pokopališke kapelice pa dijaki srednjih šol. V kapelici je pokojnika blagoslovil Andrej Kalan. Tam sta se od pokojnika poslovila še zastopnika pravnikov in jugoslovanske sokolske zveze. V kapelici je zbor Glasbene matice zapel žalostinko Umril je mož, pred njo pa Zveza pevskih društev Vigred se povrne. Na ukaz vojnega ministrstva Kraljevine Srbije, Hrvatov in Slovencev se je žalne slovesnosti 'kot odposlanec Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra udeležil 'komandant dravske divizije polkovnik Vučković'. Orjuna ('Organizacija jugoslovanskih

nacionalistov', ki se je zavzemala za unitaristično in centralistično Jugoslavijo ter za pravice Slovencev in Hrvatov v fašistični Italiji) je v časniku pozvala člane, naj se ljubljanskega dela pogreba 'brezpogojno' udeležijo. Naslednje jutro so krsto prepeljali na Visoko. Ob 11. uri so krsto odnesli izpred Tavčarjevega dvorca v 'grobnično, ki jo je pokojnik dal zgraditi lansko jesen'. Ob grobu so mu spregovorili književnik in župnik Fran S. Finžgar, dr. Konrad Vodušek 'in v imenu lovcev dr. Ivan Lorenčič'. Tavčarja so pokopali na državne stroške. Mnogi so namesto vencev darovali v dobrodelne namene. Maše zadušnice so se darovale v rodnih Poljanah in v stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani « - Bilo je torej res veličastno slovo, kakršnega si je veliki gorenjski rojak tudi zaslužil!

Dane Zajc prestane hudo vojno otroštvo

Pesnik, dramatik in esejist Dane Zajc (1929-2005) je eden največjih slovenskih

modernih pesnikov, po mojem največji med Kosovelom in Šalamunom. Zanj vemo vsi, le malo pa nas ve, da je tudi vzhodnogorenjski rojak. Rodil se je namreč v Zgornji Javoršici pri Moravčah, na Gorenjskem je tudi umrl, v bolnišnici na Golniku. Njegove pesniške zbirke so odpirale pota v nove svetove poezije. Njegovo otroštvo je bilo težko in zaradi vojne še hujše. »Bil je otrok revne družine kmeta in gozdne delavca Stanislava Zajca in Pavle Kos na hribovski kmetiji. Imel je še tri brate in sestre. Je bratranec literarnega kritika, teoretika in literarnega zgodovinarja dr. Janke Kosa Zajc je v osnovno šolo hodil pri Sv. Trojici blizu Moravč. Sedem let je bil ministrant. Njegovo otroštvo je zaznamovala II. svetovna vojna. Med nemško okupacijo se štiri leta ni mogel šolati. Dva brata sta padla kot partizana, vendar ne v bojih. V gozdu ob Zajčevi rojstni hiši je bil grob nemškega gestapovca, čigar kosti so lisice ponoči raznašale naokrog; na njivi ob hiši je bil pokopan

Zadnje tri dni je bil Tavčar večinoma nezavesten in ni več spregovoril. Umril je za rakom na črevesju, 'brez slehernega smrtnega boja je nenadoma ugasnil' v ženinih rokah.

Hinko Smrekar, Štirinajst slovenskih literatov, karikatura, 1913, hrani Narodni muzej Slovenije. Z leve: Franc Ksaver Meško, Janez Trdina, Fran Saleški Finžgar, Ivan Cankar, Vladimir Levstik, Ivan Tavčar, Fran Levce, Ebin Kristan, Anton Aškerc, Zofka Kveder, Fran Govekar, Milan Pugelj, Oton Župančič in Cvetko Golar

ZGODBE

Snovanja

Vir fotografije: Digitalna knjižnica Slovenije (NUK, dLib)

Pesnik Dane Zajc (1929–2005)

domobranec; bližnje brezno je bilo polno trupel; partizani so ponoči blizu hiše večkrat ubijali ljudi in hodili k Zajčevim po kramp in lopato. Ded in oče se nista razumela, zato nista govorila drug z drugim. Med vojno je najprej umrl bolni oče, ki je bil aktivist Osvobodilne fronte (ta je bila trojanski konj Komunistične partije pri izvedbi njene revolucije) in partizanski terenec, potem še ded. Leta 1944 so nemški vojaki hišo zažgali, zato je preostala družina živela v bližnjem začasnem prebivališču. Družinski vodnjak, ponos Zajčevega očeta, pa so takoj po koncu vojne uničili partizani, saj so vanj vrgli pet živih zvezanih ujetnikov. Po vojni se je mati s preostankom družine preselila na Trate pri Šentilju v Slovenskih goricah, kjer je zaradi medvojnega podpiranja partizanov dobila nadomestno kmetijo. Zato se je Zajc šolal v različnih krajih: leta 1945 je končal dva razreda nižje gimnazije v Domžalah, v šolskem letu 1945/46 je hodil v tretji razred nižje gimnazije v Kamniku, v šolskem letu 1946/47 pa v četrti razred nižje gimnazije v Gornji Radgoni « Šolanje je nadaljeval v Ljubljani, na Gimnaziji Poljane, stanoval pa je v Domu Ivana Cankarja (DIC) in se tu srečal s poznejšim pisateljem Lojzeto Kovačičem (Naj v oklepaju skromno pripisem, da sem v letih 1967–69 v tem internatu kot dijak iste gimnazije stanoval tudi avtor tega izbora.)

Peter Božič prespi na Žalah

»Po poročilu Strniševega prijatelja Janeza Staneka, ki je bil med sodelavci politično problematičnih literarnih revij in enako problematičnega Odra 57, je bil Božič celo 'ne-oseba', saj nekaj časa ni imel

niti osebne izkaznice. Pred letom 1958, ko je v Ljubljani še vozil tramvaj, sta s Stanekom krokala v neki gostilni pri Žalah. Ker sta zamudila zadnji večerni tramvaj, se nista vrnila peš v mesto, saj je to presegalo njune moči, ampak sta poletno noč prespala kar na Žalah, vsak na enem grobu. Ko sta se naslednje jutro prebudila in se dvigala z grobov, ju je zagledala starejša gospa z zalivalko, ki je prišla na pokopališče zalit rože. V grozi je zavpila, odvrгла zalivalko in zbežala. Po nekem krokanju v Kolodvorski restavraciji pa sta se Božič in Stanek zjutraj napolila proti Stanekovemu domu za Bežigrad kar čez tire železniške postaje in spotoma padla v jamo za odpadke parnih lokomotiv. V tistih letih je Božič hodil po Ljubljani tudi poleti oblečen v plašč, kar je pojasnjeval z besedami: 'Nimam nobene omare.' Svoje boemsko življenje je preslikaval v pripovedna in dramska dela. Teh si, po Stanekovem mnenju, ni izmišljal, ampak jih je 'živel'. Kritiki so v njegovih igrah videli vpliv takrat modne 'antidrame', poskus posodobitve slovenske dramatike po zgledih dramatične absurda.«

V gornjem odstavku nastopa pripovednik, dramatik, časnikar in politik Peter Božič (1932–2009). Je zelo znana osebnost iz naše novejšje zgodovine, a med Gorenjci le malokdo ve, da je tudi naš deželni rojak – rodil se je na Bledu, kjer je bil v tistem času njegov oče načelnik železniške postaje. Epizoda z Žal je iz najbolj burnega obdobja v njegovem življenju. Ko sem ga imel v začetku osemdesetih čast osebno spoznati in njim preživeti kar nekaj skupnih ur in dni, je bil z eno nogo še v prejšnjih, z drugo že v poznejših, uradniških letih.

Bil je »mentor«. Če si se mu napovedal, te je sprejel v lokalih Emona ali Daj-dama na Cankarjevi cesti, pil pa je »rum s čajem« (večkrat), ki sem ga moral seveda naročiti in plačati jaz, pripravnik

Rudi Šeligo priča aretacije Jožeta Pučnika

Pripovednik, dramatik in esejist ter visokošolski učitelj in politik Rudi Šeligo (1935–2004) se je rodil v Sušaku pri Reki, kjer je takrat kot uradnik služboval njegov oče; ta je bil štajerskega rodu, mati Marjana pa je bila iz Hrvaškega Zagorja. Šeliga imamo Gorenjci tudi za svojega, iz nadaljevanja je razvidno, zakaj. »Leta 1939 se je družina preselila na Jesenice, kjer je bil oče v železarni knjigovodja. Šeligo je v tem kraju končal osnovno šolo in med letoma 1945 in 1951 gimnazijo. Vmes, po šestem, sedanjem drugem gimnazijskem razredu, se je iz protestnih razlogov (ravnatelj je zahteval, naj opusti igranje pozavne, ki se ji je vneto posvečal) za krajši čas zaposlil kot navaden delavec najtežjih del v jeseniški železarni, kjer se je zamajala njegova 'vera v poslanstvo proletariata'. Med letoma 1952 in 1954 je nadaljeval šolanje na učiteljski v Tolminu, kjer je tudi maturiral. Potem je v Ljubljani, na Filozofski fakulteti, ki je takrat delovala v NUK-u, Turjaška ulica 1, študiral filozofijo in psihologijo. Leta 1960 je diplomiral, leta 1987 pa opravil magistririj iz estetike na oddelku za filozofijo iste fakultete, tokat v njeni stavbi, Aškerčeva cesta 2. Po prihodu v Ljubljano je v Akademskem plesnem orkestru igral pozavno do leta 1960, ko je igranje povsem opustil. Soglasbeniki so ga, ker je študiral filozofijo, klicali Sokrat, dekleta pa Soki. Družil se je tudi z boemskimi književniki, s Petrom Božičem, z Danetom Zajcem, publicistom in poznejšim interpretom slovenske književnosti Tarasom Kermaunerjem. Spoznal je tudi Ljubljančana Primoža Kozaka in poznejšega sociologa Veljka Rusa, ki sta mu bila zaradi meščanskega stanu najprej 'sumljiva' in odmaknjena. Kermauner in Rus sta bila takrat asistenta na oddelku za filozofijo ljubljanske univerze, kjer je bil glavna avtoriteta dogmatični komunistični ideolog Boris Ziherl. Tam se je Šeligo srečal tudi z Jožetom Pučnikom (1932–2003), kritikom komunističnega sistema, sociologom in poznejšim politikom, ki se je pol leta pred aretacijo preselil v mestno središče

in prepustil Šeligo borno podstrešno čumnato v Mostah, pred katero so se ponoči potikale podgane.«

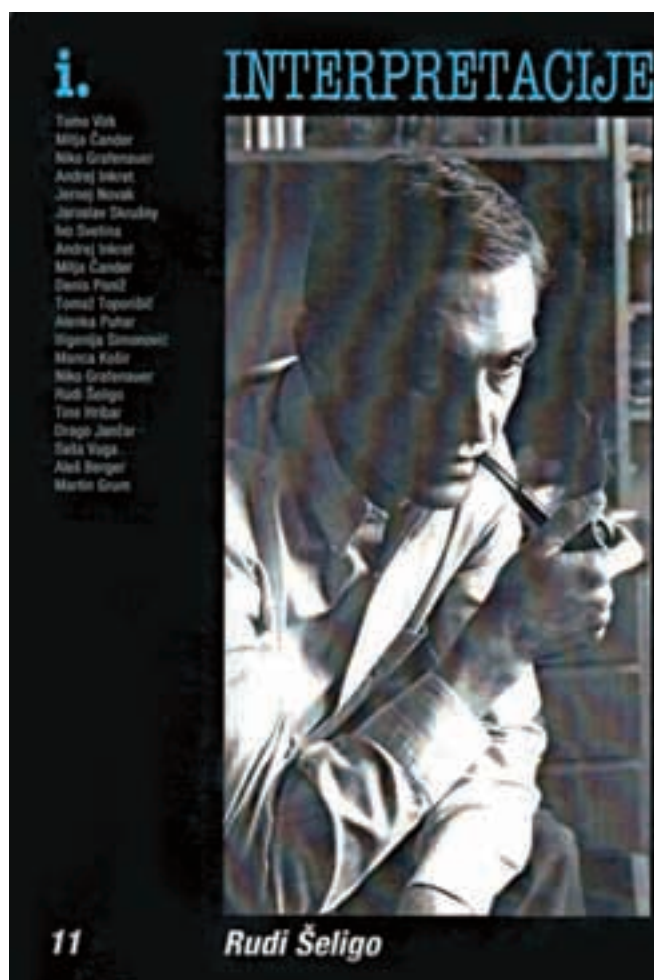
Takrat se je zgodilo, kar želim v tem izboru izpostaviti. »Leta 1958, na dan prve Pučnikove aretacije, je šel Šeligo z njim v NUK, kjer so potekala predavanja iz filozofije (sedanje Filozofske fakultete ob Aškerčevi cesti še ni bilo). Tam sta pri vratarski loži dva civilna policijska agenta v naskoku prijela Pučnika, tretji pa se je postavil pred Šeliga, da ne bi ta prijetja preprečil. Čeprav je agent Šeligo rekel, da ne sme o aretaciji nikomur črhiniti, je o njej istega dne povedal Veljku Rusu. O njej je želel izvedeti vse podrobnosti tudi Primož Kozak, ki pa se iz bojazni pred policijskim prisluškovanjem ni hotel srečati s Šeligom v nobenem zaprtem prostoru, ampak med sprehodom. Naslednjo noč sta okrog dveh v Šeligovo čumnato vdrla dva miličnika, ga na postelji osvetlila z baterijo, ga obtožila vloma v mlekararno v Mostah in ga odvedla na postajo 'Ljudske milice', kjer so ga zasliševali do jutra. Pozneje so ponoči še trikrat vdrli v njegovo čumnato, pregledovali papirje in mu podtikali nove vlome v druge mlekarne v Ljubljani in okolici. V času ideološko sporne Revije 57 in Pučnikovega prvega zapora so Šeliga in Zajca, ko sta ponočevala po ljubljanskih lokalih, nadzirali policijski ovaduhi. Leta 1960 se je Šeligo poročil z Lidijo Kancler, ki jo je spoznal v Tolminu. V zakonu sta se jima rodila sinova Aleš in Primož.

Leta 1961 je bil v jugoslovanski vojski v Srbiji, v Kučevu, v nekdanjem kazenskem bataljonu. Med letoma 1960 in 1962 je bil zaposlen kot industrijski sociolog, od leta 1962 do leta 1993 pa je v Kranju v Visoki šoli za organizacijo dela, poznejši Fakulteti za organizacijske vede, predaval statistiko. Odtlej je stanoval v Kranju, v Ljubljano se je zaradi različnih funkcij vozil «

Priporočilo in opravičilo

Vsi navedeni odlomki so iz ene najboljših in najbolj berljivih knjig, kar jih je izšlo v zadnjih letih: Literarni atlas Ljubljane (Založba ZRC, Ljubljana, 2014). V njem je literarni zgodovinar Marjan Dolgan zbral »zgođe in nezgođe 94 slovenskih književnikov v Ljubljani«. Avtorju nekateri očitajo, da je v svojem pisanju preveč očitno »na desni«, v knjigi mrgoli opazk tipa: »OF je bila trojanski konj Komunistične partije pri izvedbi njene revolucije«; to je znano in take nepotrebne pripombe pisanje res samo obremenjujejo. Naše feministke mu očitajo, da je v knjigi zanemaril oziroma pomanjšal delež književnic. Morda res, a kljub temu je ta knjiga nepogrešljiva za vse, ki imamo radi Ljubljano, slovensko književnost in njeno »anatomsko« ozadje. Res priporočam! Avtorju pa se opravičujem za ne povsem dosledno citiranje, v katerem sem njegovo strokovno besedilo za časopisno rabo nekoliko poenostavil.

Pred 1958 sta Peter Božič in Stanek krokala v neki gostilni pri Žalah. Ker sta zamudila zadnji večerni tramvaj, se nista vrnila peš v mesto, saj je to presegalo njune moči, ampak sta poletno noč prespala kar na Žalah, vsak na enem grobu ...

Rudi Šeligo na naslovnici zbornika Interpretacije 11 (Nova revija, 2011), ki vsebuje razlage njegovega življenja in dela.

Kulturno središče Stare Žiri in Sokolski dom v Gorenji vasi sta projekta, katerih realizacija je obogatila arhitekturno in prostorsko podobo obeh krajev. Oba projekta je podpisala arhitektka, ki je tudi soavtorica tega pogovora ...

Bila je diplomska naloga, zdaj je resničnost

BETA POLJANŠEK KOMAN, ARHITEKTA, ŽIVI V ŠKOFJI LOKI, VIDI IN DELA ŠIRŠE

MIHA NAGLIČ

Povod za ta pogovor je ta, da je prišlo v pravkar minvajočem letu 2015 do realizacije dveh pomembnih in odmevnih projektov: prenove Sokolskega doma v Gorenji vasi in ureditve okolice Muzeja Žiri. Si kaj ponosna?

»Delo, v katerega vlagam, skupaj z drugimi, veliko svojega znanja in truda, me vedno navdaja z nekim zadovoljstvom, ko prenovljeni prostori znova vstopajo v vsakodnevni utrip. Tudi zato, ker smo pri obeh projektih uspeli ohraniti stik s preteklostjo. Ta ohranja – bodisi v Starih Žireh ali v Gorenji vasi – znano podobo naselja, v kateri se dobro počutimo.«

Pa nam opiši najprej projekt Sokolskega doma v Gorenji vasi ...

»Vživelimi smo se v tesno sodelovanje z naročnikom in celotno ekipo projektantov, saj je bila prenova zahtevna in je terjala številne prilagoditve. Obsežen je že postopek priprave takega projekta: projektna naloga je bila pogumna, posegla je v konstrukcijsko in programsko posodobitev obstoječe zgradbe na raven današnjih zahtev. Menim, da je bila odločitev prava – da se ohranja delo prejšnjih generacij in nadaljuje v prihodnost današnje moderne družbe.

V pripravi nam ni uspelo zbrati veliko zgodovinskih podatkov in dokumentacije – imeli smo eno samo sliko prvotne podobe doma iz leta 1921, pred poznejšimi dozidavami; ta slika je pričevala o 'secesijskih' elementih. To je bilo nekakšno pravilo iz časa grajenja domov sokolskega gibanja v širšem slovanskem območju na prehodu v 20. stoletje. Odločili smo se za oblikovno členitev, ki se pomensko približa izvorni, sicer krajši fasadi, povzeli pa smo tudi

Arhitektka Beta Poljanšek Koman, v ambientu, ki ga je sama projektirala. / Foto: Tina Dokl

spomin na prvotno zeleno barvo; te so se še spominjali starejši vaščani. Posebna zasluga investitorja (Občine Gorenja vas - Poljane) je, da se je odločila za postavitev skulpture – simbola gibanja – dveh bronastih sokolov (izvirni 'sokol', ki je bil verjetno kamnit, je izgubljen); zdaj vsak pogleduje v svojo smer po dolini. Zaradi nove obvoznice je objekt dobil še eno 'glavno' fasado, južno

pročelje; to je bilo nekdanje zadnja stran stavbe, danes gleda na glavni prometni tok ob Sori in kot največja stavba s poudarkom sooblikuje podobo Gorenje vasi. No, umetnika nismo iskali prav daleč, kipar Metod Frlic je ustvaril avtorsko odlično, sodobno in hkrati s tradicijo sokolstva skladno 'krono' Sokolskega doma.

Zunanja lupina, protipotresno povezana in z novim

toplotnim ovojem, bo v notranjosti združevala bogat program z več funkcijami: dvorano, občinsko upravo, knjižnico, objekt bo dostopen gibalno oviranim, dosegal vse sodobne tehnične standarde, bo energetsko varčen in izkoriščen do zadnjega kvadratnega metra. S skupno iznajdljivostjo in sodelovanjem naročnika, projektantov posameznih strokovnih in pohvalno sposobnostjo izvajalcev del smo na obstoječem mestu pridobili očiščene, suhe, svetle, tehnološko sodobno opremljene prostore. Skupaj s širšimi zunanji ureditvami in obvoznico pridobiva Gorenja vas dobro opremljen urbani prostor «

Spominjam se, kako si zdaj že davnega leta 1988 v Stari šoli v Žireh razstavila svoje diplomsko delo pri profesorju Petru Fistru. Šlo je za prenovo Stare šole in Štalarjeve hiše (ta je bila prvotno hlev prve) in ureditve

okolice obeh. Takrat smo lahko samo sanjali, da se bo ta projekt enkrat uresničil. Pa se je! Kaj porečeš?

»Študentsko delo je seveda mišljeno kot vaja, preizkus tega, kar se naučiš v letih šolanja. Naloga je bila precej kompleksna in – kot sem si pri taki nalogi lahko privoščila – precej v oblaku. A ker je diploma obravnavala prostor v neposredni bližini mojega rojstnega doma, sem vedno razmišljala (ali bolj upala), da se bo prenova v neki obliki, v nekem času, po neki nujnosti, tudi uresničila. Obsežni velikonočni potres v Posočju leta 1998 je bil točka preloma tudi za začetek prenove – preko Državne tehnične pisarne je Občina Žiri z zasnovo iz diplomskega dela uspešno kandidirala za sredstva, ki so zadostovala za pripravo projektne dokumentacije, a le za statično sanacijo – vendar pod pogojem, da se izdela celoten projekt. Ta je bil nato izveden skupaj s podjetjem IBT Inženiring iz Ljubljane,

Kamin: okvir ognju je črno-zlati tunizijski apnenec z gore Jebel Aziz (Sahara noir) / Foto: Arhiv Vel

»Prav arhitektura je tista, ki prostor tako rekoč ustvari, vzpostavi materialno in estetsko osnovo in omogoči skupne dejavnosti. Tako je tudi v (stari) žirovskem primeru ...«

POGOVOR

Snovanja

avtorji pa smo Borut Burger, Janez Koman in jaz.

Investitorji vedo, da lahko le s pripravljenimi projekti oblikujejo finančni načrt in dosežejo uspeh na razpisih ... Žal je nastopil med samim delom neki trenutek (ne)spoznanja in je čez noč padla odločitev (po mojem mnenju seveda napačna), da se prav Štalarjeva hiša, ki je bila predmet prenove v diplomski nalogi, »zravna z zemljo«. Razlogi za tako odločitev so lahko različni, a verjetno je prevladala negotovost pred morda prevelikim finančnim zalogajem – na to pa je lahko lokalna skupnost vedno občutljiva. Seveda pa naj bi bila taka odločitev vedno predmet dobre argumentacije in dogovorjene strategije.«

Res je: Štalarjevo hišo so leta 1998 (žal) porušili, prenovljeno Staro šolo smo odprli februarja 2009, ob koncu letošnje pomladi, 20. junija 2015, pa še prenovljeno okoli. Bilo je – tri dni pred kresno nočjo – nenavadno hladno, a grel nas je občutek, da smo zmagali! Ti pa si imela govor in povedala

» prav zaradi slovesnosti trenutka sem morala povedati, da o zanimivi zgradbi, ki je bila pred mnogimi leti predmet moje diplomske naloge, danes priča le še nekaj sledi – temelji, portal, stebri – in da je s padcem te hiše – sredi truda za obnovo celotnega kompleksa – žal izginito tudi nekaj od tistega, kar poimenujemo 'duh kraja, duh časa' (genius loci), in lahko bi rekli, da je izginit del Žirov, ki sem ga vedno občutila kot najbolj domač prostor.

Ob dvomih o smislu varovanja in prenove sem postavila na prvi pogled enostavni vprašanji. Prvo: Ali smo moderni in napredni, če rušimo stare zgradbe in namesto njih postavljamo nekaj povsem novega? In drugo: Ali smo konservativni in zastareli, če vztrajno varujemo in prenavljamo stare zgradbe?

Podala sem svoj pogled, namreč, da smo vsekakor napredni, če pripoznamo

vrednost staremu in če se trudimo, da to sprejmemo kot bogastvo današnjega časa ter omogočimo rodovom za sabo, da bodo bolje razumeli in cenili to, kar je nam morda ostalo skrito v preteklosti. Na več kot četrto stoletja trajajoči poti prenove območja 'Stare šole' in 'Štalarce' smo uspeli marsikaj popraviti, tudi posodobiti, marsikaj je ostalo le v načrtih; muzeju pa smo le povrnili izvirna razmerja oblikovno bogate baročne zgradbe; žirovska ni nič manj bogata, kot so nekatere meščanske hiše iz srede 18. stoletja v Ljubljani (podobni stojita na Novem trgu 2 in na Gosposki 4).

Uredili smo park v prehodu med (naravnim) obrobjem in (urbanim) središčem

Spoštovana gospa Juta Krulc je tu proti koncu svoje izjemno dolge ustvarjalne in življenjske poti, v svojem 102. letu življenja, pripravila enega zadnjih načrtov zasaditve. Tehnično infrastrukturo smo skrili pod zemljo, za nesrečni soobstoj transformatorske postaje in častitljive kapelice pa lahko upamo, da bo v 'boljših časih' uspela primernejša ureditev. Nanjo čakata tudi izvir in obnova perišča. Seveda gre tudi pri tem projektu zahvala pogumnim odločitvam različnih občinskih vodstev in uprav, ki so podprle projekte in jih uspešno izpeljale.«

V e-debati smo »pogrunta-li« tudi ime nove pridobitve: Kulturno središče Stare Žiri. Kultura in umetnost naj bi se dogajali tudi okrog osrednje hiše, v kateri sta muzej in krajevna knjižnica. Zraven je staro vaško perišče Na Studencu, tu je na novo postavljeni bunker Rupnikove linije, v bližini stoji ruševina prezbitarija stare farne cerkve in pri njej staro, a opuščeno pokopališče, nedaleč stran je Vrt Tomaža Kržišnika, življenjsko delo letos umrle in zdaj že legendarne arhitektke Jute Krulc, pravkar si jo omenila. Imaš občutek, da bo to starožirovsko središče, kjer je tudi

Prenovljeni Sokolski dom z bronastim sokolom kiparja Metoda Frlica, ki meri čez krila skoraj meter in pol, Gorenja vas, 2015. / Foto: Borut Slabe

tvoj nekdanji dom, dejansko zaživel?

»Žirovski župan Janez Žakelj je tisti večer obljubil sprejem naših starih predlogov ureditve tudi v smeri proti ostalinam stare cerkve in proti bogatemu Kržišnikovemu vrtu. Mogoče bo uspešna izvedba današnjega 'središča' nekoč res vzpodbudila tako nadaljevanje. Knjižnica vsak dan privablja širok krog krajanov, v veselje mi je, da je tu spet veliko mladine. Res pa je tudi, da njen prostor že poka po šivih. Po svetu sem videla mnoge uspešne, pa tudi neuspešne, čeprav ambiciozne javne ureditve – tudi zelo znanih ustvarjalcev; te pričajo, da pri napačni ali preveč lahkotni presoji lahko pride do predvidevanja, ki zgreši – in življenje najde pot v povsem druge prostore, kot si jih načrtoval.

A vendar je prav arhitektura tista, ki prostor tako rekoč ustvari, vzpostavi materialno in estetsko osnovo in omogoči skupne dejavnosti. V žirovskem primeru to toliko bolj drži, ker je zgodovinsko središče naselja prav na tem mestu, to je prav v ponovno urejenem javnem prostoru med starimi hišami, v notranjosti stare poselitve. Za nekaj časa je bil ta prostor 'pozabljen', utrip

življenja se je razpršil po vsej ravnini, predvsem zato, ker je nova prometnica obrnila logiko uporabe prostora proti robu. Danes smo na srečo spet postali zahtevnejši in občutljivejši, znova potrebujemo prostore, bogate s simboli časa, ki presegajo samo eno generacijo, in lepo je, ko se vračamo pod stari Tabor, v naročje južnega dela Žirka, k izvirov in godrnjanju Linverterna. Saj veš, pred dnevi /v torek, 15. 12. 2015/ se je na tem mestu spet 'nekaj' dogajalo: Lojze Gostiša in družina Vladimirja Kavčiča sta na pobudo najinega rojaka Viktorja Žaklja slovesno podarila svoja knjižna opusa žirovski knjižnici – dela, ki presegajo zgolj lokalni pomen. Koliko uglednih literatov, gostov in domačinov se nas je zbralo, bo Gorenjski glas verjetno poročal na drugih straneh. Menim, da dogodki muzeja in knjižnice danes temu novemu-staremu središču že prinašajo privlačen ritem, postaja resnično mesto srečevanja, slovesnih dogodkov in duhovnega razvedrila.«

Poglejva zdaj še malo bolj nazaj. Celo vrsto let si bila zaposlena v družbi Marmor Hotavlje in postala njena hišna arhitektka. Takrat si morala najbrž izvrševati

predvsem veliko »navadnih« naročil, po drugi strani pa gotovo tudi kak bolj prestižni projekt. Denimo

»Leta v Marmorju zaznamujejo prehod iz akademske šole v 'šolo natančnosti in kompleksnosti', posebna znanja pri uvajanju kamna v sodobne prostore pa tudi uvajanje v dialog z naročniki in izvajalci. To je bil čas poglobitve ljubezni do kamna. To odlično gradivo je – in je vedno tudi bilo v predstavah 'prestižno', tako pri gradnji in opremitvi kot v zunanjih ureditvah. V Marmorju se je tovrstnih projektov zvrstilo veliko. Tehnološko, oblikovno in tudi finančno so bile najzahtevnejše velike jahte, kjer si projektanta izbere naročnik, z njimi smo iskali sestave primernih kamnitih oblog, skupaj s tehnološkimi rešitvami. Marmor Hotavlje (MH) se nedvomno že dolgo uvršča med najnaprednejše izvajalce, odlično obvlada zahtevna kamnoseška dela vrhunskih unikatnih ('butičnih') izvedb po posebnih naročilih. Posebnost dela v podjetju, ki je v ospredju kamnarske industrije, je res množica izjemno zanimivih in tudi zahtevnih sodelovanj, vendar pa prav zato, ker MH ni projektantska hiša, tudi pomeni, da na tem mestu ni bilo mogoče samostojno (avtorsko) arhitekturno načrtovanje.«

Tvoj delokrog je predvsem na širšem območju Škofje Loke. Zgodovinsko rečeno: v nekdanjem loškem gospostvu freisinških škofov. Z Marmorjem in sicer pa si gotovo segla tudi v kraje izven loškega gospostva. Pa nam zaupaj še katerega od takih del

»Prostor lepih dolin ob obeh Sorah raje imenujem po domače. Delo, tudi v 'domaćem' MH, je bila torej priložnost, da se delovno soočim s hitrim prehodom od tradicije k skokovitemu razvoju

Žirovski muzej s knjižnico in ostanki »Štalarce«, v ospredju bunker Rupnikove linije, prestavljen z Dobračeve / Foto: Borut Slabe

Razkošje baročnega stopnišča sredi starih Žirov (Stara šola, zdaj Muzej Žiri) / Foto: Borut Slabe

»Trdim, da gre v arhitekturi za umetnost, za željo, za voljo po kvalitetnem prostoru ... Vem, da ne morem dokončati še tako nepomembnega projekta, dokler ne občutim, da se bo lahko v njem izrazilo prav to: umetnost življenja.«

POGOVOR

Snovanja

Arhitektka Beta Poljanšek Koman pred Sokolskim domom v Gorenji vasi / Foto: Borut Slabe

tehnologij (različne obravnave kamna, pritrtilnih tehnik, CNC-tehnologij, površinskih obdelav ...). Motiv za moje delo v hitro spreminjajoči se kamnarski industriji je bila misel, da morda lahko le arhitekt(ka) s poznavanjem prostora in imaginacijo ponudi industriji tudi nova področja uporabe. Rada sem oblikovala vrsto sejamskih postavitev v evropskem prostoru, skupaj s programsko zasnovano, z grafičnimi predstavitvami in posebej za vsako predstavitev oblikovanimi izdelki.«

Zdaj imaš svoj biro in si njegova direktorica, mož Janez Koman (bolj sliši na ime Jaka) pa je najbrž tvoj mezdni delavec. Ime firme: Vel, Projektiranje in arhitektura, d. o. o. Pojasni nam najprej Vel?

»V družinskem podjetju nekdo mora biti direktor, tajnica ali snažilka nista obvezni. Ime je nastalo že leta 1992, vezano je na samoizpraševanje o procesu projektiranja. Kreativni proces na poti do realizacije 'projekta' je nenehno vpet v nekakšno dvojnost nasprotujočih odločitev, v izključujoči, ali-ali (latinsko: 'vel'). Odločitve, ki jih arhitekt sprejema v vrtincu želja naročnika, tehničnih, finančnih, programskih, širših družbenih zahtev oz. predpisov, prostorskih, zgodovinskih, časovnih danosti in seveda estetskih možnosti, na koncu edine izražajo uspešnost tvojega dela, v pomirjenosti, da si v procesu, ki je včasih tudi večleten, sprejel nekatere odločitve, ob nujnosti tega, da si hkrati z njimi izgubil kakšne druge možnosti – skratka nenehno

smo sredi paradoksnih odločitev. Pomenska sorodnost izraza 'vel' pa je tudi v pojmu tančice, ki ovija nam 'neznano realno' in ki naj si je ne drznemo odmakniti.«

Arhitektura je zelo posebna disciplina. Po eni strani je boljša vrsta obrti (meritve, izračuni, načrtovanje), po drugi lahko seže v umetnost in z njo v večnost. Kako ta veliki razpon doživljaš v svojem delu? Se čuti, kje obrt prehaja v umetnost?

»To je vprašanje, ki sproža neskončne razprave – vendar bi morali odgovor vseeno najti na razumljivi ravni. Beseda umetnost – ars –, sposojena pri Rimljanih, je v indoevropski osnovi pomenila skladnost, dober spoj, spretnost in je v predklasični dobi kazala na enotnost izdelovalca in vednosti, izhajajoče iz izkušnje izdelave. Raziskovalci so pokazali, da so bili prvi koncepti prostora in sveta (v 6. st. pr. n. št.) povzeti po modelu takratnih arhitekturnih tehnik pri graditvi (dorskih) svetišč. Enotnost vednosti in izkušnje pa se je kasneje razslojila na obrtnike in teoretike (theoros = gledalec, iz 'thea' pogled + 'horan', videti). Vse do danes so se izdelovalci in načrtovalci bolj in bolj ločevali, specializirali, stroka je postajala podobna znanosti, ki se je tudi sama vedno bolj ločevala na različne ravni življenja, preglednost nad dogajanjem se je že zdavnaj izgubila. A nekaj je arhitekturna stroka obdržala v svojem spraševanju po kvaliteti življenja – čeprav lahko posamezne specializirane dejavnosti prevzamejo arhitektom večje ali manjše dele

'produkcije prostora'. Prav to tudi ves čas uspešno počnejo in s svojo kapitalsko in tehnično podporo nudijo odlične rešitve – vendar je samo arhitektura tista, ki vztraja pri prostorskih določilih, ki segajo čez gole tehnične zahteve in odgovarjajo na temeljne razsežnosti bivanja v celotnem loku življenja. Trdim, da gre za umetnost, za željo, za voljo po kvalitetnem prostoru – tu ne govorim o umešnosti oblikovanja posamezne fasade ali umetniških interierjev, temveč o umetnosti življenja, ki najde svoj prostor. Vem, da ne morem dokončati še tako nepomembnega projekta, dokler ne občutim, da se bo lahko v njem izrazilo prav to: umetnost življenja.«

Štejejo v arhitekturi le realizirani projekti? Ali pa je lahko arhitekt kot avtor ponosen tudi na projekt, ki sicer ni bil udejanjen, a je v resnici dober? Gotovo imaš tudi kakšnega takega?

»Štejejo seveda načrti, ki z gradnjo zaživijo svoje lastno življenje, za katero so bili načrtovani. Začetna zamisel pomeni z izdelavo načrtov samo en del poti, med gradnjo se razpre še vrsta novih posredovanj in medsebojnih usklajevanj, rešujejo se ne samo tehnična vprašanja – in sodelovanje v celotnem nastajanju je posebna prednost, ki pa se ne zgodi prav pogosto. Pri neizvedenih načrtih z možnostjo izvedbe gotovo nastajajo nove zamisli in izpeljave. Najbolj znan arhitekt, ki se je v nemoči, da bi lahko bolj osveščal naročnike, odločil, da bodo ostala njegova dela samo na papirju, je Piranesi

(njegov oče je bil kamnosek iz območja Pirana!) – in res so njegova zgolj narisana dela z izjemno močjo vplivala na temeljne razmisleke o arhitekturi. Kakšnih projektov v oblakih pa nisem naredila, morda le diplomsko nalogo, pa še ta je rodila sadove.«

Več tvojih del sva že omenila. A kljub temu še enkrat vprašanje: na katere od svojih projektov si najbolj ponosna?

»Pomembna sta oba projekta, s katerima sva začela tale razgovor. Rada bi pa poudarila, da se ukvarjam z nepretrganim tokom individualnih naročil za ureditve bivalnih prostorov, oprem, hiš ... Čeprav so to manj obsežni projekti, so delovno intenzivni in privlačni in jim ne glede na obsežnost pripisujem enak pomen in vso pozornost. Res se pa vedno znova znajdem v položaju, ko se navežem na zadnje delo, ki je na mizi. Lahko bi povzela misel slovitga ameriškega arhitekta F. L. Wrighta, ki je na podobno vprašanje novinarjev ob svoji 80-letnici odločno rekel, da ima najraje naslednjega – in je res vse do 90. leta ustvarjal vedno boljše projekte. A vendar nisem veliki zagovornik izrazite 'avtorske arhitekture', ki poudarja predvsem osebno noto arhitekta, čeprav se temu ni mogoče vedno izogniti. Bolj mi je pri srcu način dela, ki v okolju, kjer delujem z majhnoskupino sodelavcev, neguje nekakšno svetovalno vlogo pri vrsti prostorskih zagat, s katerimi se ves čas srečujejo prebivalci, katerih razmere in prostor dobro poznam. Kljub temu da zagovarjam razpisna načela, ki veljajo pri investicijah v izboljšave

našega prostora, pa podpiram razmišljanje, da je zelo dragoceno tudi tisto znanje, ki ga pridobiš samo z neprekinjeno prisotnostjo pri reševanju problemov znanega okolja. Ni toliko pomembno, ali so to veliki ali majhni projekti, več pomeni, da se ves čas zavedaš različnih razsežnosti, ki veljajo poleg tistih nalog, ki so lahko programske opredeljene – namreč lokalne posebnosti kvalitete življenja, neizrečene ali neizrekljive dileme, ki vplivajo na želje naročnikov in uporabnikov. Posebnosti našega zgodovinskega razvoja so prežete v vse pore življenja. Tega ne moremo in ne smemo prezreti – a včasih to terja tudi svojo mero javnega poguma, predvsem nosilcev posameznih odločitev. Večina projektov, kjer sem sodelovala, se je v večji ali manjši meri dotaknilo teh razsežnosti – nikoli nismo kar opustili teh sicer pregovorno 'nevidnih' vsebin in tudi v prihodnje bi želela, da se jih v polni meri lotim.«

Sprejemaš tudi naročila v t. i. degradiranih okoljih, kjer so bili narejeni veliki arhitekturni in urbanistični grehi

»Tovrstno razmišljanje je vedno bolj prisotno tudi v Sloveniji, kjer se mladi arhitekti kar prostovoljno spoprijetajo s problemom zapuščenih, tako imenovanih 'osiromašenih' delov prostora. Vsako od teh območij ima svojo zgodbo, svoje razloge, zakaj je zašlo v kategorijo zanemarjanja in slabih rešitev – vedno so bile prisotne preveč nasprotujoče težnje, da bi bil izhod lahko drugačen – in seveda ne govorim samo o finančnih zadregah. To naj ne bi bil čisti arhitekturni problem, a mislim, da lahko način, ki z ustvarjalno domišljijo pokaže privlačne arhitekturne rešitve, nenedoma odpre nove poti sporazuma med uporabniki, pa četudi gre za poplavne ogroženosti naselij, nesrečno porušene zgodovinske objekte, opustele gospodarske površine, prometne zagate in ranjene dele naselij, ki ostajajo taka še danes le zaradi različnih razlag preteklosti. A živimo v prelepem naravnem in kulturnem območju, med polji in gozdovi, pod očaki, ki nam jih zavida ves svet.«

Beta, najlepša hvala za odgovore. Pa še kaj dobrega naredi že na tem svetu; če sem te prav razumel, gre v arhitekturi prav za to – da bi že tu živeli v lepšem in boljšem ambientu

Pojasnilo bralcem: Z Beto Poljanšek Koman se v pogovoru tikava, ker se že dolgo pozna in sva bila sodelavca pri muzejskih razstavah.

»Pri srcu mi je način dela, ki v okolju, kjer delujem z majhno skupino sodelavcev, neguje svetovalno vlogo pri vrsti prostorskih zagat; s temi se ves čas srečujejo prebivalci, katerih razmere in prostor dobro poznam.«

Kaj vse je kulturno? Je kulturno le tisto, kar ustvarjajo različni umetniki, »uporabniki« njihovih del pa vse to konzumiramo ...? Ali pa se moramo kulturno odzvati tudi na nove izzive, ki jih prinaša življenje? Denimo: v odnosu do okolja in do nepovabljenih prišlekov ...

Novi prostori in izzivi kulturnega

MIHA NAGLIČ

Vse umetniško naj bi bilo hkrati tudi kulturno. Pesniki, pisatelji, dramati in esejisti pišejo, bralci jih beremo, kupujemo njihove knjige v knjigarnah ali pa si jih izposojamo v knjižnicah. Knjižnice so vse bolj obiskane, postajajo kulturni prostori par excellence. Hodimo na literarne večere, kjer se največkrat predstavlja poezija in proza, dramski teksti pa zares zaživijo šele uprizorjeni na gledaliških odrih. Cineasti filme ustvarjajo, cinefili jih gledamo, žal vse bolj na domačih ekranih in vse manj na velikih platnih v kinodvoranah, kjer je filmski užitek gotovo največji. Slikarji in kiparji so poznali že boljše čase, ko so veliko svojih del tudi prodali. V zadnjem času sem govoril z nekaterimi vrhunskimi avtorji slik in kipov, ki so mi potožili, da nič več ne prodajo. Slikajo in kiparijo pa še naprej in svoja dela postavljajo na ogled v galerijah. Tudi obisk muzejev ne upada. V njih muzealci vzorno ali vsaj strokovno skrbijo za premični del kulturne dediščine, na novo pridobljene predmete najprej popišejo, jih uvrstijo v svoje zbirke in postavljajo na ogled na stalnih ali občasnih razstavah. Manj sreče ima nepremična dediščina, zlasti stare hiše, ki smo jih v desetletjih po drugi svetovni vojni povečini podrli ali pa se iz njih izselili in jih prepustili zobu časa. Svoj čas se je pri nas veliko gradilo in tako so imeli tudi arhitekti veliko dela. Zadnja leta ga imajo manj. A kaj je lepšega kot prebivati ali vsaj uživati v na novo postavljeni arhitekturni stvaritvi!

Kaj smo še pozabili? Glasbo! To čudovito kreacijo, za katero pravijo, da je v umetnosti to, kar je v naravoslovju matematika. Pa ne mislim le na tiste kompozicije, ki jih poustvarjene poslušamo v koncertnih dvoranah, na baletnih in opernih odrih pa v njih uživamo tudi z očmi.

Mislim tudi na pop(ularno) glasbo, ki je poleg kina najbolj ljudska umetnost. In te ne poslušamo le na koncertih, ampak predvsem v vsakdanjem življenju, tudi ko se nekam peljemo ali stojim za točilnim pultom. Letos se je poslovil Slavko Avsenik (1929–2015), ki je v popularni glasbi postal eden svetovnih prvakov, doma pa si Prešernove nagrade za življenjsko delo ni zaslužil. Vse več nas je takih, ki trdimo, da bi morali moč neke glasbe preprosto tudi po številu ljudi, ki jo poslušajo, in ne le po domnevni visoki umetniškosti. Je ljudska kultura res manj vredna od elitne? Je pa res, da so tudi v domeni kulturnega nekatere reči, ki že po svoji naravi niso za množično uporabo. Takšno je, denimo, gradivo, ki ga hranijo naši arhivi in v njih čuvajo vrli arhivisti. Zlasti starejši dokumenti, ki jih lahko berejo le tisti, ki obvladajo staro nemščino in njeno pisavo ali pa latinščino. Ti so posebni užitarji tudi v kulturnem oziru

Kultura v širšem pomenu

Kultura je seveda veliko širši pojem od tistega, kar v živo ustvarjajo umetniki, ali vse tisto, kar je bilo ustvarjeno nekoč in je zajeto pod skupnim pojmom kulturne dediščine. Tako govorimo o kulturi medčloveških odnosov in celo o politični kulturi,

Slavko Avsenik (1929-2015), veliki ambasador gorenjske in slovenske popularne glasbe / Foto: Gorazd Kavčič

pa o telesni in bivalni kulturi in tako naprej. Vsega kulturnega ne bi našteval, raje se osredotočim na dve kulturni »disciplini« ali vsaj odnosa, ki sta se pojavila na novo. To sta naš odnos do okolja in odnos do tujcev. Recimo prvemu okoljska kultura, drugemu pa kultura strpnosti. No, če smo dosledni: to nista novi obliki kulture, bolj gre za to, da sta letos prišli še bolj in na novo do velikega izraza.

Ekološka zavest se je pojavila že v zadnjih desetletjih minulega stoletja, a bila je bolj zadeva marginalcev, t. i. okoljevarstvenikov, »ta zelenih«. V zadnjem času pa se je spričo grozečih podnebnih sprememb izkazalo, da je to problem, ki zadeva vse človeštvo in je planetarne narave. Pravkar minule podnebne konference v

Parizu se je udeležilo kar 195 držav in po dolgi razpravi so soglasno sprejele zavezujoč dogovor. Kako učinkovito ga bodo nekatere države uresničevale, zlasti največje onesnaževalke – to je zdaj vprašanje! A to ni vprašanje tega zapisa. Tu želim izpostaviti le dejstvo, da se ekološka kultura krepi in da ne zadeva več le nekaterih, postala je občečloveška vrednota. Kot taka se je izkazala tudi na pariški konferenci. Dejstvo, da so pobudo na tem področju prevzele države, pa nas ne odvezuje od pravice in dolžnosti, da si za višjo stopnjo okoljske ozaveščenosti in prakse prizadevamo tudi mi vsi, bodisi kot posamezniki ali pa kot pripadniki določenih organizacij.

Okoljska zavet je torej splošna, eden njenih najvišjih izrazov pa je okoljska

etika kot znanstvena disciplina. Le malo nas je takih, ki vemo, da na Gorenjskem živi in piše eden najboljših teoretikov v teh rečeh. To je filozof Anton Mlinar (1952), po rodu Žirovec, zdaj živi v Kamniku. V začetku leta je pri Univerzitetni založbi Annales v Kopru izšla njegova knjiga Okoljska etika in trajnostni razvoj (z letnico 2014), temeljno delo na tem nadvse aktualnem področju. V letošnjem Žirovskem občasniki sva naredila obsežen intervju, v katerem sem ga povprašal tudi po njegovem odnosu do beguncev. Vprašanje je bilo: »Ta pogovor začnjava proti koncu avgusta 2015, ko so najvidnejše slike na evropskih ekranih begunske. Kaj pa, če ti begunci pridejo tudi k nam. Kakšen bi moral biti naš odziv z etičnega vidika?«

Mlinarjev odgovor: »To ni hipotetično vprašanje. Meni se zdi najhuje to, da so ljudje na begu iz razlogov, ki jim že vnaprej s st odstotno gotovostjo preprečujejo, da bi bili kjerkoli 'doma'. Sedanja begunska kriza kaže na hudo krizo 'domovine'. Begunstvo in revščina sta stalnici v okoljski etiki predvsem s tega vidika, da si ljudje dejansko sami kopljejo grob. Ohranjamo načine življenja, ki ne ohranjajo načinov življenja, ki ohranjajo življenje. Prepričan sem, da beguncem še tako velika gostoljubnost ne more dati doma. Nihče jim ne more zares pomagati. Lahko pomagamo sebi, da bi začeli o domu, domačnosti in domovini razmišljati drugače. Kam spadajo vsi ti plotovi, žice, kamere, visokotehnološka navlaka v naših krajih? V bistvu skrivamo svojo krivičnost.«

V odnosu do beguncev naj bi vsi opravili svojo dolžnost: vlada, policija, vojska, mediji. Mnogi pa so se v preizkušnji svojega odnosa do teh nesrečnih prišlekov izkazali za nekulturne. Kultura naših odnosov do narodnostno, versko, rasno, spolno in še drugače drugačnih je etično in praktično polje, kjer nas čaka še veliko dela.

V odnosu do beguncev naj bi vsi opravili svojo dolžnost: vlada, policija, vojska, mediji ... Mnogi pa so se v preizkušnji svojega odnosa do teh nesrečnih prišlekov izkazali za nekulturne.

Begunci z Bližnjega vzhoda, Brežice, 24. 10. 2015. Smo jih sprejeli kulturno? / Foto: Matic Zorman

Janez Ev. Krek (1865–1917) je bil v svojem času eden najvidnejših Slovencev. Bil je vsestranski ustvarjalec: teolog, politik, sociolog, pisatelj, publicist in časnikar ... Zato je naravnost neverjetno, da se ga ob nedavni 150. obletnici rojstva skoraj nihče ni spomnil ...

Ne pozabimo na Janeza Ev. Kreka!

MIHA NAGLIČ

V čast mi je, da se lahko na tega velikega Slovenca spomnimo v Snovanjih Gorenjskega glasa. Bil je gorenjski rojak, najraje od vseh slovenskih krajev je imel Selško dolino, od koder je bil doma njegov oče Valentin. Ko je ta kot 28-letni učitelj služboval na Dolenjskem, mu je 21-letna žena Marija 27. novembra 1865 pri Sv. Gregorju nad Sodražico rodila prvorojenca Ivana. »Po očetu je Krek podedoval gorenjsko energičnost, po materi ribniško šegavost.« (Ivan Dolenc) Njegovo življenje in delo je preveliko za en časopisni članek, zato o njem le telegrafsko. V ljudsko šolo je hodil najprej v Komendi, kamor je bil premeščen oče, nato v Škofji Loki, v gimnazijo pa v Ljubljani, kjer je končal bogoslovje, doktoriral pa je 1892 na Dunaju. S tezo v latinščini, o duhu in značaju apostola Pavla (De spiritu et characteribus s. Pauli apostoli). Potem je v ljubljanskem bogoslovju vse do 1916 predaval tomiščno filozofijo in fundamentalno teologijo. Hkrati se je razvil v enega najvidnejših politikov, publicistov, sociologov in pripovednikov svoje dobe. Ustanovil in vodil je krščanskosocialno gibanje med Slovenci (1897–1900); po 1900 se je Slovenska krščanskosocialna zveza

razširila na 462 društev z več kot 40.000 člani. Od 1901 je bil poslanec v kranjskem deželnem zboru, od 1907 pa v dunajskem državnem zboru, od 1905 podpredsednik SLS. Med številnimi objavami so največjo pozornost zbudile Črne bukve kmečkega stanu (1895) in Socijalizem (1901). Prvi štirje zvezki njegovih Izbranih del so izšli v letih 1923–33, uredil jih je Krekov gorenjski rojak Ivan Dolenc; 5. zvezek je izšel šele 1993. Krek je bil med pobudniki majniške deklaracije 1917 in duhovni oče slovenske poti v Jugoslavijo. Umrl je 8. oktobra 1917 v Šentjanžu, tudi ta kraj je na Dolenjskem, pokopan pa je v Ljubljani, kjer so mu kljub svetovni vojni priredili veličasten pogreb. Leta 2017 bo torej že stota obletnica njegove smrti.

Navezan na Selško dolino, ponos Selčanov

»Po osmi šoli – precej pozno poleti ali že konec septembra – sva z župnikom Marčičem šla na Ratitovec in na Prtovču še našla Kreka. Spremil naju je nekaj časa in nama kazal nova pota, po katerih on hodi – hodil je brez poti – po samih strminah; ko sva se vračala, je naju že čakal z žganci. Takrat je bil nekoliko utrujen. Pokazal nama je tudi novo pot proti domu: skozi grmovje smo prišli vrh Lašnovca in obstali: tik pod nami Železniki. Ko smo se leže pogovarjali, je postal

naenkrat mehak in dejal: 'In vendar imam tudi tale kraj rad! Hudo mi je zanj!' Pozneje sem zvedel, da je med potjo vprašal župnika: 'Ali tega le fanta kaj siliš za lemenat? Pusti ga, tudi zunaj potrebujemo ljudi!' Res je bil župnik po poti proti vrhu Ratitovca začel govoriti o lepoti duhovniškega stanu, češ tudi brez nas se bo človeštvo ohranilo in ne bo izumrlo – pozneje pa me ni več nagovarjal. Čez dva meseca sem nekega večera šel na Dunaju po Florjanarici. Pred seboj zagledam Kreka. Oba sva bila drug drugega vesela – on pa seže v žep in mi stisne petak.«

Tako se je Železnikar France Koblar spominjal enega srečanja z rojakom Krekom, v knjigi Moj obračun, 1976. Krek (kot rečeno) ni bil rojen Selčan (iz Selc je bil njegov oče, njemu pa so rekli kar »Štokarjev gospod«), vendar je imel te kraje za svoj drugi dom, posebno rad in pogosto se je zadrževal na Prtovču. Železnikov ni maral, o tem piše tudi Koblar. »V Železnike ni rad zahajal, kadar pa je 'šel skozi vas', se je oglasil tu in tam, vse tako mimogrede, kakor je mimogrede stresal dovtype. Oster politični boj, ki se je v Železnikih raznel, vedno večji vpliv gosposkega liberalizma, zlasti pa obupni gospodarski položaj, ki se ni dal obrniti na bolje, so ga odvrnili od Železnikov – njegove gospodarske zamisli so se bolj in bolj opirale na kmečko okolico.«

Janez Ev. Krek (1865–1917), portret v Albumu slovenskih književnikov (1928)

Socialno čuteč politik

»Med vsemi zli, kolikor jih ima v družabnem oziru naša doba, je eno najškodljivejših – pomanjkanje socialnega čuvstva. In to je izvel liberalizem. Vsakemu je dal v nekem pomenu svobodo. Ostavil je človeka samemu sebi, češ: bojuj se! Če si dovolj močan in dovolj premeten, si boš rešil življenje, si ga dolgo ohranil in lahko tudi obogatel, če ne – ni te škoda! Tako je postavil liberalizem posameznika v boj proti vsem, tudi za dušne blage. Če si boš rešil vero in nrvnost v tem boju, prav; če pa ne, je državi ali človeški družbi vseeno; saj ti bo že ostrigla peroti, če boš hotel rabiti svojo nrvno prostost čez gotovo mejo. Saj je še v tej meji nrvni podlosti mesta več nego dovolj! / Tako si stojimo sedaj nasproti, čudeč se, odkod taka razkasanost, odkod ta neednost. In vendar je naše javno življenje le pravi odsvit liberalnih načel, ki ga vladajo. In ta načela izvirajo iz temelja: Vsak sam zase! Vsak sam zase živi, zase delaj, zase se bori; vsak sam zase moli, če misli, da je treba, zase trpi, zase umri! Človek naj pozabi na naravno sorodstvo vseh ljudi, naj zatira svojega srca željo,

ki ga sili k bratu, pomagat mu v veselju in žalosti; človek naj pozabi na en namen, ki ga veže z ljudmi; naj pozabi nadnaravno sorodstvo, na skupnega očeta in skupno domovino! Vsak sam zase! / In to grozovito načelo že slavi precej časa svoje orgije po zemlji. Ob levi in desni padajo mnogobrojni onemogli na stran, ki jih je podrl neenaki boj človeških delovnih moči – s kapitalom; vera in nrvnost se izgubljata iz družbe, ker sta baš najhujši nasprotnici liberalizmu in njegovim načelom. Vmes pa kliče krščanstvo: 'Ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi.' Vsak za vse in vsi za vsakega!«

Gornje besede so iz Krekovega članka Kje manjka?, objavljenega že leta 1892. Potrjujejo, da je bil Krek res krščanski socialist, hkrati pa kot vnet katolik tudi zagret nasprotnik liberalizma, proti kateremu so Anton Mahnič, Krek in drugi prav v tistih letih sprožili pravi kulturni boj. Njegovo razmišljanje je več kot sto let pozneje znova aktualno, to pot v odnosu do liberalnega kapitalizma, ki je prav tako asocialen kot njegov zgodovinski predhodnik – Krek torej ni bil velik le v svojem času, še vedno oziroma spet je aktualen.

Krekovo razmišljanje je sto let pozneje znova aktualno, to pot v odnosu do liberalnega kapitalizma, ki je prav tako asocialen kot njegov zgodovinski predhodnik ...

Krekov pogreb, 13. oktobra 1917, je bil najveličastnejši, kar jih je dotlej videla Ljubljana. / Foto: Wikipedija

ADVENTNI GRADEC

Letošnjo raznoliko bero Glasovih izletov smo zaključili z izletom v majhno mesto Bärnbach in v prestolnico avstrijske Štajerske, ki je te dni prav lepo božično okrašena. Bil je lep izlet – kako tudi ne, saj so bile z nami tudi Muce Copatarice.

Grega Flajnik

V Avstrijo smo se odpeljali skozi predor Karavanke in nadaljevali mimo Celovca čez prelaz Pack do kraja Bärnbach, katerem cvetita rudarstvo in steklarstvo. Ogledali smo si cerkev svete Barbare, ki so jo na zanimiv način obnovili leta 1988. Načrt za obnovo je narisal arhitekt in umetnik Friedensreich Hundertwasser. Sprehodili smo se skozi park, v katerem je dvanajst vrat, vsa so enako velika, na njih pa so simboli različnih svetovnih religij. S tem je umetnik hotel na simboličen način pokazati, da so vse religije enako pomembne. V Gradcu smo si naprej ogledali cerkev svetega Egidija, ki je graška škofijska cerkev.

Muce Copatarice ob enih od dvanajstih vrat pred cerkvijo v Bärnbachu

Sprehodili smo se do glavnega trga in se podali do novoletnih stojnic.

Točno ob 15. uri nas je na trgu Glockenspielplatz

razveselil iz lesa izrezljan par, ki je zaplesal na oknu ene tamkajšnjih hiš. Gradec je bil v letu 2003 Evropska prestolnica kulture. V ta nam

en so zgradili nekaj zanimivih zgradb, med njimi tudi t. i. otok na Muri, plavajočo školjko, ki z dvema brvema povezuje oba rečna bregova. Tudi mi smo se sprehodili čez »otok«. Za konec smo se z dvigalom podali še na grič Schlossberg. Na njem so že davno postavili grad, ki ni bil zaradi svoje izredne lege nikdar zavzet ali uničen. Tako je v Guinnessovi knjigi rekordov zapisan kot najmočnejša utrdba vseh časov. Na griču je tudi stolp z uro, ki je nekakšen simbol mesta. Stolp, ki je visok 28 metrov, so zgradili že davnega leta 1721. Z mesta, kjer stoji ura, je prav lep razgled na mesto. Izlet v Gradec je bil nekaj posebnega tudi zato, ker so bile z nami tudi naše pridne Muce Copatarice, ki so med vožnjo napletle še nekaj copatk za gorenjske novorojenčke.

Muce Copatarice so bile vso pot zatopljene v svoje pletilke in volnene niti. Med vožnjo so bile tako pridne, da bi jih lahko peljali na konec sveta.

Albina, zvesta gostja glasovih izletov, v ozadju otok na Muri, Murinsel

Tudi v adventu je v Gradcu veliko uličnih igralcev.

Zupan Slavka in Janez pred ledenimi jaslicami

Vesela družina pred cerkvijo svete Barbare v Bärnbachu / Foto: Grega Flajnik

GLASOV ODER

DOBRODELNI GLASBENIKI

V sklopu veselega decembra je skupina Leteči potepuhi v vrtcu Mlinček v Naklem popestrila dan otrokom, v kranjskem Klubu pa so zbirali igrače za otroke.

22

KULTURA

PRAZNIK IGRALSKE MLADOSTI

V nedeljo so na Loškem odru podelili letošnje nagrade Sklada Staneta Severja. Prejeli so jih: Aljaž Jovanović, Arna Hadžialjević, Maša Grošelj in Nejc Jezernik.

23

LJUDJE

ŽE OSMI JERBAS DOMAČIH

Jerbas domačih je tudi letos napolnil dvorano osnovne šole v Poljanah, kar dokazuje, da si tovrstnih prireditev v Poljanski dolini še kako želijo. Spomnili so se tudi preminulega velikana narodnozabavne glasbe Slavka Avsenika.

28

TOREK_22.12.2015

GLASOV ODER

KINO SPORED

KOLOSEJ DE LUXE, KRANJ (CENTER)

Torek, 22. 12., in sredo, 23. 12.
16.20, 17.40, 19.00, 20.20, 21.40 VOJNA ZVEZD: SILA SE PREBUJA
17.00 MLADOST
21.00 SKRIVNOST NJIHOVIH OČI
19.15 VSI NA JUG
15.40 DOBRI DINOZAVER, sinhro.
15.20 HOTEL TRANSILVANIJA 2, sinhro.

CINEPLEX, TUŠ, KRANJ

Torek, 22. 12., in sredo, 23. 12.
15.40, 18.20, 20.30 VOJNA ZVEZD: SILA SE PREBUJA
17.20, 20.00, 21.00 VOJNA ZVEZD: SILA SE PREBUJA, 3D
18.30 VSI NA JUG
20.50 V SRCU MORJA
18.45 BOŽIČ PRI COOPERJEVIH
16.45 SNOOPY IN CHARLIE BROWN – FILM O ARAŠIDKIH
15.25 SNOOPY IN CHARLIE BROWN – FILM O ARAŠIDKIH, 3D
18.10 PARKELJ
15.30 IGRE LAKOTE: UPOR, 2. DEL

20.10 IGRE LAKOTE: UPOR, 2. DEL, 3D
16.20 DOBRI DINOZAVER

LINHARTOVA DVORANA, RADOVLJICA

Torek, 22. 12.
19.00 STEVE JOBS
Sreda, 23. 12.
19.00 IGRE LAKOTE: UPOR, 2. DEL, 3D

Petek, 25. 12.
16.00 SNOOPY IN CHARLIE BROWN – FILM O ARAŠIDKIH, sinhro., 3D
18.00 VOJNA ZVEZD: SILA SE PREBUJA, 3D
20.30 DOBRODUŠNI VELIKAN

Sobota, 26. 12.
16.00 DEČEK IN SVET
18.00 MALI PRINC
20.30 DOBRODUŠNI VELIKAN

Nedelja, 27. 12.
16.00 SNOOPY IN CHARLIE BROWN – FILM O ARAŠIDKIH, sinhro., 3D
18.00 KURJA POLT
20.00 VOJNA ZVEZD: SILA SE PREBUJA, 3D

Organizatorji filmskih predstav si pridružujejo pravico do spremembe programa.

Noctiferia in Demolition Group v živo

Kranj – V petek, 25. decembra, bo v Stolpu Škrlovec akustični nastop zasedbe Noctiferia pod imenom Transnatura. Korenine najpomembnejšega slovenskega metal benda segajo v začetek devetdesetih let. Odtlej so nanizali pet albumov: Baptism At Savica Fall (1998), Per Aspera (2002), Slovenska Morbida (2006), Death Culture (2009) in Pax (2014). "Noctiferia se je razvila iz hobija srednješolcev v pristen življenjski stil in se zakoreninila globoko v naša življenja. To, kar delamo, nas definira tudi kot posameznike," so dejali člani zasedbe. Dan kasneje, v soboto, 26. decembra, bo v Škrlovcu nastopila še ena legendarna zasedba, Demolition Group. Album Zlagano sonce so Demolition Group objavili v 33. letu delovanja in tako več kot dostojno proslavili jubilej in ponovno prebujenje skupine.

DOBRODELNI GLASBENIKI

V sklopu veselega decembra je skupina Leteči potepuhi v vrtcu Mlinček v Naklem popestrila dan otrokom, v kranjskem KluBaru pa so na dobrodelnem večeru, ob koncertu Šundr Banda, zbirali igrače za otroke.

Samo Lesjak

Predpraznični čas je tudi čas dobrotelnosti in podarjanja vsega lepega najbližjim, še posebej našim najmlajšim. Tega se zavedajo tudi mnogi glasbeniki. Tako so Leteči potepuhi razveselili malčke v Naklem in jim zaigrali vse svoje največje uspešnice, kot so Kurja lojtra, Pojem blues, Bicikel ter povsem svežo pesem Iščeš, da ne najdeš, ki se zadnje časa predvaja po vseh radijskih postajah, pred kratkim pa je bila tudi zmagovalna popevka tedna na Valu 202.

Leteči potepuhi so po petnajstih letih ponovno aktivno zaživel prav letos. Pred tem so vsi sedanji člani zasedbe razen originalnega pevc Klemena Tičarja že od leta 2008 delovali v skupini Mestni postopači, katere ustanovni član je pevec, avtor ter tekstopisec in kitarist Dejan Došlo. Mestni postopači so bili nekakšna nadaljevanka in izpeljanka imena originalnih Letečih potepuhov pa tudi spremljevalna in studijska skupina Adija Smolarja.

Letos se je v skupino vrnil pevec Klemen Tičar in Leteči potepuhi so polni nove energije posneli skladbe za novi album, ki naj bi predvidoma izšel v februarju.

»Glede žanra se nismo nikoli kaj preveč obremenjevali, saj igramo dejansko to, kar smo mi sami in kar najbolj znamo. Naša osnova je bluz rok, ki je sicer širok pojem, slišati je pa tudi raznorazne vplive, ki smo jih vsrkavali skozi življenjska obdobja. Novi album bo vse kakor raznolik,« obljublja Leteči potepuhi, ki so navdušili najmlajše v Naklem.

V kranjskem KluBaru so že dvanajstič organizirali dobrodelni večer, na katerem so študentje pa tudi drugi obiskovalci zbirali igrače za otroke. »Ponovno nam je uspelo zbrati zajeten kup igrač. Otroške knjige, sestavljanke in druge igrače bomo podarili otrokom na pediatričnem oddelku jeseniške bolnišnice,« je povedal vodja KluBara Klemen Malovrh, za sročeno razpoloženje in za glasbene užitke pa je skrbela legendarna zasedba Šundr Band, ki se je po daljšem premoru zbrala

Leteči potepuhi so razveselili malčke v Naklem.

Šundr Band je sodeloval na dobrodelnem zbiranju igrač v KluBaru. / Foto: Primož Pičulin

prav za to priložnost in navdušila študentsko publiko z domačimi zimzelenimi uspešnicami. Že ta petek, 25. decembra, pa se v KluBaru obeta tradicionalna Božična štalca, koncertni večer s skupinami Bečo & Company, Down 2 Music, Gino & Band, Heaven X in Kraljeve ter s pevcem Matjažem Jelenom.

LAŽJI SUDOKU

8	7	1		9	6		2	
					4	3	8	1
4			5					
		5	8	7	9			3
2		8				5		9
3			2	4	5	6		
					2			6
1	3	9	4					
	6		1	8		7	9	

Rešitev:

8	7	1		9	6		2	
					4	3	8	1
4			5					
		5	8	7	9			3
2		8				5		9
3			2	4	5	6		
					2			6
1	3	9	4					
	6		1	8		7	9	

TEŽJI SUDOKU

5		2		9	1			8
		8			5			
9			4				5	
7				1				
6	3						9	7
				7				3
	5				2			6
			8			3		
2			7	5		4		

Rešitev:

5		2		9	1			8
		8			5			
9			4				5	
7				1				
6	3						9	7
				7				3
	5				2			6
			8			3		
2			7	5		4		

Navodilo za reševanje: v kvadrate vpišite števila od 1 do 9 tako, da se ne bo nobeno število ponovilo ne v vrstici ne v koloni ne v enem izmed odebelenih devetih kvadratov.

Sestavila: P. F.

Joe Cocker – Spomin na legendo

Škofja Loka – V decembru mineva leto dni, odkar se je poslovil legendarni Joe Cocker. Britanski pevec in glasbenik raskavega glasu je postal slaven v 60. letih, med nesmrtni pa se je zapisal z uspešnicami With a Little Help from My Friends, You Are So Beautiful, You Can Leave Your Hat On, Summer in the City, Unchain My Heart in mnogimi drugimi. Bil je aktiven več kot 50 let, večkrat se je ustavil tudi v Ljubljani, nekajkrat v Hali Tivoli, nazadnje pa leta 2010 v Areni Stožice.

Slovenski Joe Cocker Daniel Rampre se je odločil, da bo obudil spomin na veliko rokovo zvezdo, s koncertom prav na dan njegove smrti, danes, v torek, 22. decembra, ob 20. uri v Kinu Sora v Škofji Loki. Poleg Rampreta, ki že vrsto let deluje na domači glasbeni sceni in se je širši javnosti dodob-

Slovenski Joe Cocker: Daniel Rampre / Foto: arhiv prireditve

ra predstavil na šovu Slovenija ima talent, bodo Cockerjeve pesmi prepevali še nekateri drugi odlični slovenski glasbeniki, in sicer v Sloveniji živeča Angležinja Lucienne Lončina, povabilu se je z veseljem odzvala Irena Tratnik Dosso, ki že nekaj časa živi v Italiji in se je poslušalci spomnijo po mnogih uspešnicah, med katerimi je tudi pesem Malo miru. Zanimiv glasbeni dogodek bo s svojim sodelovanjem soustvarjal tudi odlični glasbenik in kitarist, član zasedbe Bossa de Novo Aljoša Kosor, na odru se mu bo pridružila še hrvaška pevka Žana Radovčič. Viktorija Petek je pevka z dolgim glasbenim stažem, poleg tega pa tudi radijska in televizijska moderatorka, posebna zanimivost koncerta bo ena od Cockerjevih pesmi, ki jo bo na frajtonarici spremljal nekdanji član zasedbe Atomik Harmonik Gašper Krek, za presenečenje bosta poskrbela tudi mlada Škofjeločana Miha in Nejc, svoje pa bo dodala še pevka Andreja Čamernik, ki je skupaj z Rampretom celoten dogodek tudi zasnovala. Piko na i bodo k vsemu pritisnili še plesalka Vanessa, moderatorka z Radia Sora Jana Jenko in igralec Bojan Trampuš.

Made in Yugoslavia v Kult Klubu

Bled – V soboto, 26. decembra, ob 20. uri bo v blejskem Kult Klubu nastopila zasedba Made in Yugoslavia, ki preigrava rokove uspešnice legendarnih glasbenih skupin bivše skupne republike.

Koncert skupine Mali oglasi

Kranj – V soboto, 26. decembra, bo ob 20. uri v Beer Pubu nastopila zasedba Mali oglasi s skladbami v rok-folk-kantri ritmih.

KULTURA

PRAZNIK IGRALSKE MLADOSTI

V nedeljo so na Loškem odru podelili letošnje nagrade Sklada Staneta Severja. Prejeli so jih Aljaž Jovanović, Arna Hadžialjević, Maša Grošelj in Nejc Jezernik.

Igor Kavčič

Letošnji izbor nagrajencev je bil 45. doslej, z aktualnimi vred pa je bilo skupaj podeljenih dvesto pet nagrad, od tega 89 za igralce v poklicnih gledališčih, 45 za ljubiteljske igralce, 71 nagrad pa so prejeli študenti dramske igre. Komisija za podelitev nagrad Sklada Staneta Severja za leto 2015 v sestavi Diana Kolojni, Alen Jelen, Jaša Jamnik, Branko Šturbej in predsednik Domen Valič se je ob pregledu vseh predlaganih igralcev in igralk odločila nagraditi dramska igralca iz profesionalnih gledališč Aljaža Jovanovića iz SNG Drama Ljubljana za vlogo Hansa Castorpa v Čarobni gori in še za vlogo Parisa v Iliadi, Eneasa v Jugoslavija, moja dežela in Maksa v Evropi ter Arno Hadžialjević, SNG Nova Gorica, za vlogo Meščanke v Zmaju, Emme Bovary v Gospoju Bovary in Vide v Hura, Nosferatu! Nagrajenec iz vrst ljubiteljskih igralcev je letos Nejc Jezernik, KUD Zarja Trnovlje Celje, za vlogo Erika/Franca v sodobni burki Milana Jesiha Triko in vlogo Michala v sodobni drami Blazinec, Severjevo nagrado, namenjeno študentom, pa je prejela Maša Grošelj za vlogo gospe Smith v predstavi šestega semestra dramske igre Eugen Ionesco: Plešasta pevka.

Pred podelitvijo in po radijskem posnetku Staneta Severja kot Hamleta je letošnja prejemnica Borštnikovega prstana igralka Ljerk Belak obudila spomin na Staneta Severja. Po mnogih letih je publika prvič poslušala, kakšen je bil Sever

Za letošnje Severjeve nagrajence je poleg njihove odličnosti na gledališkem odru značilna tudi njihova mladost: (z leve) Maša Grošelj, Nejc Jezernik, Arna Hadžialjević in Aljaž Jovanović. / Foto: Andrej Tarfila

kot človek in profesor na AGRFT. »To je bil naš najboljši profesor. Vem, tudi zdajšnji so dobri, ampak mi smo imeli boljše.« Belakova hudomušno pripomni prof. Branku Šturbeju v tretji vrsti. »Skupaj smo se smejali, jokali in pili, po navadi v gostilni Pri vitezu. Sever je vedno pazil, da študenti ne kadimo, saj to škodi glasu. Bil je velik ljubitelj slovenske besede, in ko sem ga prejela poslušala, se mi je prav mило storilo,« pripoveduje slavnostna govornica in dodaja, da so v času, ko so ga meta li iz Drame, vsi študenti sovražili osrednje slovensko gledališče. »Tudi sama sem v preteklosti na tem odru dobila nagrado, ki nosi njegovo ime, in moram priznati, da si vsake nagrade vesel, a njegova mi je bila še posebno ljuba in topla. Prava igralska nagrada.«

Potem ko je leta 2006 nagrado prejel kot študent, je Aljaž Jovanović, po rodu iz Šenčurja, tokrat prejel

nagrado za igralske dosežke med profesionalci. Komisija je še posebno poudarila vlogo inženirja Hansa Castorpa v Čarobni gori. »Lik je zasnoval z glasovno premestitvijo v višje registre in z neomadeževano svežino doraščajočega moškega, ki subtilno opazuje tako svoj notranji kot tudi zunanji svet,« med drugim preberemo v obrazložitvi, sam pa je o vlogi povedal: »Lahko rečem, da je ta vloga prelomnica v tem, kar vsa ta leta delam v gledališču, predvsem je bil drugačen način, kako sem jo gradil,« o nagradi pa, da je ta prišla v pravem trenutku, ko je bil osredotočen na delo na različnih področjih, še zlasti v gledališču, in je ni pričakoval. Ko je nagrado prejel kot študent, priznava, da je bilo nekaj evforije, ker je bila prva, zdaj je to potrditev, naj dela naprej tako kot doslej. »In še ena razlika je – zdaj nisem več mlad igralec, ki se rine naprej, ki hoče uspeti, zdaj sem eden

tistih, ki mora tudi prevzemati odgovornost v posamezni predstavi.«

Aljaževa sošolka z akademije, Arna Hadžialjević, je nagrado prejela za vlogo Emme v drami Gospoju Bovary. »Arna ustvari Emmo, ki se iz hahljave in neizkušene deklice s satiričnim podtonom, ki se z veseljem strinja z avtoriteto, postopoma prelevi v žensko, nezmožno nadzorovanja lastnih čustev in hotenj,« med drugim preberemo, nagrajenka pa dodaja: »Nagrada je zelo lepa potrditev za to, kje ta trenutek sem, sama pri sebi, osebno na nekem duhovnem, miselnem in emocionalnem nivoju. To se odraža tudi na odru. Že nekaj časa je v meni telo pričakovanje za kakšno tovrstno vlogo in tokrat je dozorelo, da sem se znala spopasti z Emmo in se tudi dobro vživeti vanjo.«

Nagrado za igralske dosežke v slovenskem ljubiteljskem gledališču je prejel Nejc Jezernik, ki je od leta

2013 aktiven član igralskega ansambla Kulturno-umetniškega društva Zarja Trnovlje Celje. Še zlasti je svojo kreativnost razvil v uprizoritvi sodobne drame Blazinec, kjer je oblikoval lik Michala, rahlo zaostalega brata pisatelja Katuriana. »Študija vloge se je lotil izjemno premišljeno, temeljito in postopoma, zavedajoč se, da hodi po tankem robu,« je zapisala komisija. »Ljubezen do igre sem odkril šele pred dvema letoma,« pravi 25-letni Nejc, ki je lik razgradil do neke osnove, zakaj je on tak, kako je odraščal, zakaj je do te zaostalosti prišlo, pri čemer je črpal iz otroške nedolžnosti lika. »Nagrada je zame velika in zelo pozitivna potrditev, da sem na pravi poti v življenju, in sem se pri teh letih našel, da vem, kaj hočem. Zato se

seveda v prihodnosti vidim v študiju dramske igre in na igralskem odru.«

Študentka dramske igre Maša Grošelj je nagrado prejela za vlogo gospe Smith v Ionescovi Plešasti pevki. »Njen dosežek izhaja na eni strani iz svežega razumevanja gledališča absurda in njegove funkcije v sodobnem svetu, hkrati pa je v svoji vlogi od začetka do konca študiozna, natančna in duhovita,« izvemmo v obrazložitvi. »Če sem iskrena, mi niti vloga niti besedilo sprva nista bila blizu in sem šele ob koncu študija močnejše zgrabila za študij vloge, ki mi je v nadaljevanju očitno dobro uspela,« je povedala Grošeljeva, ki je na nagrado zelo ponosna in upa, da bo po študiju tudi referenca za kakšen odrski angažma.

ŠTIRIDESETICA KLG

Klub ljubiteljev glasbe (KLG) vabi na prednovoletno druženje z razstavo in koncertom ob štiridesetletnici.

Igor Kavčič

Danes, v torek, 22. decembra, ob 19. uri bo v Stolpu Škrlovec odprtje razstave, posvečene spominom na leta aktivnega delovanja KLG. Po odprtju in predstavitvi kluba bosta v živo nastopila kitarista in pevec Andrej Torbentar in Edi Stefančič, v nadaljevanju pa bo sledilo druženje. KLG so leta 1975 ustanovili trije zanesejniki, ki so želeli prekiniti takratno mrtvilo. V KLG so delovali ljudje enakih nazorov in mišljenj, organizirali

in obiskovali so koncerte ter prirejali tematske večere. KLG je organiziral avtobuse za ogled koncertov v Ljubljani, z Andrejem Šifrerjem je organiziral turnejo Aleksandra Mežka in Bojana Drobeža ter skupaj z nastopajočim Tončkom Plutom (ki je bil velika zvezda, saj je igral na bršljanov list) organiziral izlet na folk festival v Rotterdamu. KLG je izdajal svoj časopis, imeli so hi-fi sekcijo in glasbene sekcije (punk, jazz, blues, reggae) ter bili s tem edina tovrstna organizacija v celotni Jugoslaviji. V zlatih letih KLG so izdajali Bilten v šeststo izvodih, klub pa je štel več kot 250 članov.

KLG ob štiridesetletnici vabi na razstavo, koncert in druženje. / Foto: KLG

RUBRIKO MULARIJA ureja Dina Kavčič.
Pišite ji na dina.kavcic@g-glas.si ali na koticek@g-glas.si.

VELIK DOGODEK NA MAJHNI ŠOLI

V Podružnični šoli Podbrezje so učenci in učitelji pripravili srečanje s starši učencev, njihovimi sorodniki in krajani.

Suzana P. Kovačič

Učenci so recitali, peli, plesali, igrali na instrumente in se s tem že poklonili skorajšnjemu državnemu prazniku, dnevu samostojnosti in enotnosti, ter prazničnemu decembru. »Vsak učenec je del te prireditve, kar zagotovo prispeva k njegovemu osebnemu razvoju in napredku. Učenci radi nastopajo, je pa to tudi priložnost, ko se lahko pokažejo v drugi luči. Bogat in zanimiv program vedno navduši tudi obiskovalce, kar nas razveseli. Čeprav sodimo med manjše šole, ustvarjamo velike stvari,« je povzela Mateja Jarc, vodja Podružnične šole

Številni obiskovalci so bili največja nagrada za trud učencev in učiteljev. / Foto: Primož Pičulin

Tretješolec Gaber Valjavec je prebral pesmico Pismo Dedku Mrazu. / Foto: Primož Pičulin

Podbrezje, in kot je še dodala, učenci s tem, ko recitirajo, plešejo, igrajo na instrumente, razvijajo sposobnost pozornega poslušanja in se učijo sodelovalnega dela, kar je pomembno v današnjem

življenju. Prireditve so pripravile tamkajšnje učiteljice, učitelj glasbene vzgoje in učiteljica tujega jezika, glavni voditeljici prireditve pa sta bili petošolki sestrični Hana in Zala Jelenc.

PESMI MLADIH

Ples ljubezni

Prisluhni mi,
naj besede povedo,
česar ne morejo dejanja.

Objemi me,
da odvržem bremena,
sence dvoma,
ki me hromijo.

Poljubi me,
naj poljub bo večer
in ples ljubezni
se lahko začne.

Ljubi me,
kot znaš le ti,
da zdržim, letim,
živim.

Maša

Dragi moji bralci, vsaka vaša pesem je nekaj posebnega, pesem je ogledalo duše. Želim vam veliko objemov, iskrenih stiskov rok, sploh v tem predprazničnem času. **Meta**

Pesmi pošljite na elektronski naslov **pesmi.mladih@gmail.com** ali pisno na naslov: Gorenjski glas, Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj.

POTOVANJA • VINO • HRANA • DOGODIVŠČINE • MOŠKI • ŽENSKÉ

DOBRODOŠLI V VOJVODINI: BANAT 2015

KRAJ NAIVNE UMETNOSTI

Alenka Brun

Kovačica se nahaja le slabih petdeset kilometrov od Beograda. Kraj je znan tudi izven svojega okolja predvsem po zaslugi samorastnikov, naivcev. Je namreč center naivnega slikarstva v Srbiji in Slovakov v Banatu. Znani imeni, ki ju lahko povežemo s Kovačico, sta na primer Martin Janoš in Zuzana Chalupova, ki so ji v domači Galeriji naivne umetnosti uredili celo nekakšen spominski kotiček z doprskim kipom. V bližini galerije pa lahko naletimo tudi na ateljeje nekaterih naivnih umetnikov. Zuzana Halubekova je na primer ena izmed njih; Marija Hlavati Krišan pa je razstavljala tudi že v Sloveniji, spada pa v najmlajšo generacijo slikark in slikarjev naivcev, članov

Galerije naivne umetnosti Kovačica.

In ko obiščete Kovačico, seveda ne morete mimo hiše že omenjenega Martina Janoša. Tu je namreč živel 31 let, njegova dela pa prepoznamo po osnovnih elementih, kot so človek, zemlja, nebo in koruza, ki jo v delih velikokrat uporablja simbolično. Najprej pa opazimo izstopajoče detajle, ki so nenaravnih velikosti. Pri človeku se to na slikah kaže kot razmerje med majhno glavo in gromozanskimi rokami in nogami. Morda so zato njegovi liki videti rahlo groteskni. Tovrstna predstava izhaja še iz otroških let, ko je rad posedal pod mizo in opazoval očetove goste, ko so sedli k mizi, pri katerih je najprej opazil velike in žuljave roke ter njihova stopala. In to je kasneje privedel v sliko, se je umetniško izrazil.

Galerija naivne umetnosti v Kovačici uspešno deluje že vrsto let. / Foto: A. B.

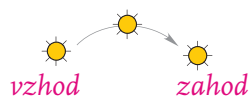

Primer razstavljenе slike moderne naivne umetnosti / Foto: A. B.

Janoš je zaključil štiri razrede osnovne šole, nekakšen polletni tečaj za poljedelce, slikarski svet in navdušenje zanj je odkril leta 1944 v vojski. Takrat je bil star dvajset let. Znan je po izjemnih

risarskih sposobnostih. Leta 1978 je na primer v Italiji na neki mednarodni razstavi risb osvojil zlato medaljo skupaj – ne boste verjeli – s samim Salvadorjem Dalijem. (Nadaljevanje prihodnjič)

tedenski koledar

Dan	Ime	Vzhod	Zahod
22. 12.	tor.	Mitja	7.41 16.19
23. 12.	sre.	Viktorija	7.42 16.20
24. 12.	čet.	Eva	7.42 16.20
25. 12.	pet.	Božič ○	7.43 16.21
26. 12.	sob.	Štefan	7.43 16.22
27. 12.	ned.	Janez	7.43 16.22
28. 12.	pon.	Živko	7.43 16.23

desetdnevna vremenska napoved

Dan	Temp	Dan	Temp	Dan	Temp	Dan	Temp	Dan	Temp	Dan	Temp
Torek 22. 12.	1/7 °C	Sreda 23. 12.	2/9 °C	Četrtek 24. 12.	2/8 °C	Petek 25. 12.	0/7 °C	Sobota 26. 12.	-1/7 °C	Nedelja 27. 12.	-2/6 °C
										Ponedeljek 28. 12.	-3/6 °C
										Torek 29. 12.	-4/5 °C
										Sreda 30. 12.	-3/4 °C
										Četrtek 31. 12.	-2/5 °C

PRAZNOVANJA

BABICA PRIPOVEDUJE

Druženje jubilatov, nakelskih občanov, so prijetno popestrile Skokice iz Osnovne šole Naklo s plesno-glasbeno pravljico Babica pripoveduje.

Suzana P. Kovačič

Srečanje s slavljenici, ki so v zadnjih mesecih dopolnili okroglih osemdeset ali devetdeset let ter še višje življenjske jubileje, je bilo v sredo v gostilni Marinšek v Naklem. Prijetno druženje, ki poteka nekajkrat na leto, sta gostila

Občina Naklo z županom Markom Mravljo in Društvo upokojencev (DU) Naklo s predsednikom Jožetom Kajinom in tajnico Slavko Jelenc. Na zadnje letošnje srečanje so povabili tudi poverjenice DU Naklo in se jim zahvalili za njihov trud, lepo pa v svoji sredini pozdravili novo poverjenico Tatjano Kosec. Skokice iz Osnovne šole Naklo, ki delujejo

pod mentorstvom Nataše Zaletelj, so se predstavile z novo plesno-glasbeno pravljico Babica pripoveduje in prav neverjetno je bilo, kako odlično se je v vlogo babice vživela drugošolka Suzi Rutar. Je rekla, da ko zasliši glasbo za ples, tudi palice ne potrebuje več. Zaleteljeva je poudarila, da se vedno radi potrudijo in polepšajo ta srečanja z nastopi, skupaj

z županom in DU Naklo pa slavljenec zaželela zdravja z željo, da se še čim večkrat srečajo. Nazdravili so jubilatoma Mariji Jošt, Francu Vončini, Francu Uraniču, ki je v 95. letu starosti in je bil najstarejši gost srečanja, pa Alojziju Joštu, Tereziji Ferjanc, Jožefu Martinu Rozmanu, Francu Pavlinu, Antonu Onišaku, Andreju Liparju in Luciji Šubic.

Slavljenci, poverjenice in Skokice z Markom Mravljo, Jožetom Kajinom in Slavko Jelenc / Foto: Tina Dokl

TANJA ODGOVARJA

tanja.70@hotmail.com

»Služba, zdravje«

Lepo vas pozdravljam in vas prosim, da mi pogledate za službo, že nekaj časa sem brez in me zanima, ali je kaj na obzoru. Kako pokaže glede zdravja in sreče v ljubezni, za katero mislim, da zame ne obstaja.

Še enkrat naj povem, da odgovarjam izključno prek Gorenjskega glasa in ne pošiljam odgovorov na dom. Pri iskanju službe boste uspešni že v mesecu marcu, saj se vam takrat odpira nov začetek. V naslednjem letu vam tudi vidim, da se boste odločili za dodatno izobraževanje. Glede zdravja si včasih delate prevelike skrbi. Prav je, da ste na tekočem, kaj se z vami dogaja, ni pa treba pretiravati. Svetujem vam, da preživite čim več časa na svežem zraku in da obnovite športno

aktivnost, ki vam je včasih veliko pomenila. Posebnih težav ne vidim, zato samo tako naprej. Prave sreče v ljubezni do sedaj še niste našli, a nikoli ni prepozno. Še pred koncem poletja se boste zaljubili in ljubezen bo obojestranska. Želim vam vse lepo.

»Pomlad 2016«

Zanima me, kdaj bom dobila službo, ker že nekaj časa čakam in sem že čisto obupala. Zanimajo pa me tudi ljubezen, zdravje in denar.

Službo boste dobili v prvih treh mesecih novega leta, vendar jo boste nato v jesenskem obdobju menjali in ta bo potem šele tista prava, ki se obdrži na daljši rok. Boste več kot zadovoljni. V ljubezni še niste spoznali prave sreče in tudi ta vas še čaka.

Lahko se udeležite tečaja vedeževanja.

Naročniki Gorenjskega glasa, izkoristite popust v višini 10%. Za več informacij čim prej pokličite Tanjo na tel. št.: **040 514 975**

Gorenjski Glas

www.gorenjskiglas.si

»Božična zvezda«

Sem vaša redna bralka. Imam več vprašanj, s katerimi se obračam na vas. Zanimajo me ljubezen, zdravje, služba, denar in otroci. Za odgovore se vam prav lepo zahvaljujem.

Kakšnih posebnih sprememb na osebnem področju ne pričakujete še tako zelo kmalu. A takoj, ko mine zima, se vam odpira nešteto zelo dobrih sprememb. Lahko bi rekla, kot da se boste na novo rodili. Sreča, ki se vam je dolgo izmikala, bo obstala in zažarela kot najbolj svetla zvezda na nebu. Spremembe boste občutili tako v ljubezni kot tudi na poslovnem področju. Vzrok za vaše slabo počutje je v depresiji in zadnji čas je, da kaj naredite zase. Vem, da je pri obilici dela to včasih nemogoče, a vseeno se splača potruditi. Otroci bodo uspešni na vseh področjih in ni treba, da si zaradi njih delate skrbi. Pred vami je lepo in dobro leto in prepričana sem, da boste srečo takoj prepoznali. Srečno

Novorojenčki

Minuli teden smo na Gorenjskem v obeh porodnišnicah dobili 44 novorojenčkov. V **Kranju** se je rodilo 15 deklic in 12 dečkov. Najtežja je bila deklica, ki je tehtala 4160 gramov, najlažjemu dečku pa je tehtnica pokazala 1990 gramov. Na **Jesenicah** se je rodilo 7 deklic in 10 dečkov. Najtežji in najlažji sta bila dečka. Najtežjemu je tehtnica pokazala 4040 gramov, najlažjemu pa 2270 gramov.

Piškotki, piškotki in drugačno pecivo
Anita Kozelj in Tanja Dobner

Knjigi je poleg 60 receptov za vse okuse (piškoti, nadevani piškoti, pecivo), dodanih še 30 receptov za tiste, ki imate raje presno in vegansko pecivo. V tem bogatem izboru lahko vsak najde nekaj zase – tako tisti, ki radi naredite na hitro nekaj enostavnega in dobrega, kot tisti, ki radi pripravljate malo bolj zahtevne piškote in peciva ter ste namenili malo več časa.

Vsaki recept spremlja lična fotografija. Cena knjige je **12⁵⁰ EUR** * Poštšina

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Bleiweisova 4 v Kranju ali jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 vsak dan od 7. do 15. ure, ob sredah do 16. ure. Naročila sprejemamo tudi po e-pošti: narocnine@g-glas.si.

Gorenjski Glas

GG naročnine

E-POŠTA: narocnine@g-glas.si, TELEFON: 04 201 42 41
www.gorenjskiglas.si

TANJIN KOTIČEK

Danes imamo vprašanje bralca pod šifro Prihodnost 2016 in sistem mala zvezda. Vedeževalec po vrsti vzame prve tri zgornje karte in jih postavi z licem navzdol. Nato druge karte ponovno premeša in prestavi tokrat le na dva kupčka. Vedeževalec vzame spodnji dve karti in jih doda k sistemu polaganja. Sistem je v obliki križa – prva karta na sredini, druga karta je nad prvo, tretja karta je na levi strani prve, četrta karta je pod prvo in zadnja, peta karta ima mesto na desni strani prve karte. Karta ena nam pove, kje je oseba z mislimi ta trenutek, druga karta, kaj oseba zadržuje, da želenega ne doseže, tretja zjasni dogodek iz preteklosti, četrta pa dogodek v prihodnosti. Zadnja karta nam odgovarja na vprašanje. Karte bralca so Vdova, Božje oko, Obisk, Sporočilo in Mislec. Trenutno stanje je tako, da oseba že nekaj časa stoji na mrtvi točki in se prav nič ne dogaja. Božje oko to samo še poudari, da čaka na usodo in kaj bo prinesel čas, ne da bi sam kaj naredil.

Obisk nam pove, da je veliko odvisno od druge osebe, kaj bo potem naredil tudi sam, saj je prepričan, da je nasprotna oseba bolj odgovorna za vse skupaj. Samo sporočilo sporoča, da so odprte še določene zadeve, lahko tudi skrivnosti, o katerih pa se bo kmalu pogovorilo in v Mislecu nastane preobrat, ko se spraševalec odloči in tudi sam končno le pove, kakšne so njegove želje in interesi. Se pravi, dragi bralce, je vse odvisno samo od vas in vaših odločitev. Na naslov tanja.70@hotmail.com ali na Gorenjski glas s pripisom šola vedeževanja in svojo šifro pošljite tri poljubne karte ali pa karte za druge sisteme, ki ste jih že do sedaj spoznali.

Srečno! Vedeževalka Tanja

PRAZNOVANJA

MED ZLATIMI TUDI DIAMANTNA

V Društvu upokojencev Kamnik so znova počastili pare, ki so v drugi polovici leta praznovali zlato, biserno in diamantno poroko.

Jasna Paladin

Vsaj dvakrat letno se v prostorih Društva upokojencev Kamnik zbere več zakonskih parov kot sicer in tako je bilo tudi sredi decembra, ko so v središče pozornosti prišli pari, ki so letos praznovali še posebej žlahtne okrogle obletnice poroke.

Priznanja za zlato poroko so prejeli: Agneza in Ivan Anželj, Rezka in Rudi Balantič, Francka in Jože Hribar, Angelca in Jože Jagodic, Zofija in Karel Jegovnik, Marija in Franc Kadunc, Pepca

in Franc Kemperl, Kristina in Franc Pangeršič, Jožica in Rudolf Vidic, Marija in Stanislav Virjant ter Azma in Salih Velič. Biserni so bili štirje pari: Marija in Štefan Humar, Ana in Franc Primožič, Marija in Franc Vrankar ter Marija in Franc Zavasnik. Diamantno poroko ali kar 65 skupnih let pa sta letos praznovala Jožefa in Jože Zupančič. Predsednik društva Vinco Pollak je dejal, da se jim v društvu prihodnje leto obeta praznovanje obletnice para, ki bo poročen že sedemdeset let, zato je vsem zaželel veliko zdravja in medsebojnega razumevanja, da bi tudi sami doživeli toliko skupnih let.

Najdaljši skupni staž – diamantno poroko – sta tokrat praznovala Jožefa in Jože Zupančič. / Foto: Aleš Senožetnik

Starša Pavlina Torkar (98 let) in Rado Torkar (94 let) z Jesenic danes, 22. decembra, praznujeta 70. obletnico poroke. Ob tem visokem jubileju jima želimo vse najboljše: hči Darja, sin Matjaž, vnuki Denis, Olof, Tina in Tomaž, pravnuki Tim, Žan in Karolina.

NA ZABAVI TUDI MAŽORETKE

Struževčan Grega Mrgole si bo štirideseti rojstni dan zapomnil po nastopu mažoret, med katerimi sta tudi njegovi hčeri, mlaju pred domačo hišo pa tudi po izvirnih darilih, kot sta stara smučarska oprema in ogromen preizkuševalec električne napetosti.

Ana Šubic

Grega Mrgole iz Struževega pri Kranju je 11. decembra dopolnil 40 let. Proslavil jih je tako, kot se za okroglo obletnico tudi spodobi. Na predvečer rojstnega dne so mu sosede pred domačo hišo postavili mlaj, ne da bi slavljenec karkoli vedel o tem. Ob tem so se dodobra poveseleli, še večja zabava pa je sledila dan kasneje, na sam rojstni dan. Na praznovanju, ki je potekalo pr Matjaž v slavljenčevem domačem Struževem, se je zbrala več kot 50-člana družba sorodnikov, prijateljev in sosedov.

Gostje so Gregu pripravili več presenečenj. Enega od njih sta si domislili njegovi hčeri, 12-letna Sara in leto starejša Daša, ki sta mažoretke. Na praznovanje sta povabili še prijateljice iz Mažoretne in twirling kluba Kranj, s katerimi so skupaj nastopile in navdušile vse prisotne. Najbolj pa verjetno Grega, ki svoji dekleti že štiri leta vozi na vaje, tekmovanja in ju tudi sicer vseskozi močno podpira pri njuni dejavnosti.

Prijatelji so naredili »štos« na račun njegovega poklica; Grega je namreč električar, zato so mu izdelali ogromen

Slavljenec v družbi članic Mažoretne in twirling kluba Kranj / Foto: Primož Pičulin

preizkuševalec električne napetosti. Kot velikega ljubitelja smučanja so ga presenetili s staro smučarsko

opremo, zraven pa so dodali gotovino, s katero si bo vseeno lahko privoščil novo opremo, ter se že domenili

tudi, kdaj in kje jo bo preizkusil ... Za hec pa so mu poklonili še življenjsko smučarsko vozovnico za Krvavec, s katero bo lahko smučal vse do leta 2075, ko bo dopolnil sto let. Takrat mu bržkone ne bo kaj dosti koristila, zagotovo pa drži, da bo pred tem še ničkolikokrat vijugal po belih strminah Krvavca, saj pozimi rad izkoristi njegovo bližino in vsak svoj prosti trenutek, da se odpravi tja. Ob lastnem podjetju mu sicer prostega časa ostane bolj malo, pleti pa ga zelo rad nameni peki na žaru in kuharskim veččinam, nam je še zaupala njegova žena Urška.

Grega Mrgole z ženo Urško ter hčera Sara in Dašo / Foto: Primož Pičulin

PREPEVAJO ŽE DESET LET

Ljudske pevke iz Trboj, ki so na pobudo Milke Sekne in Jožice Rekar začele prepevati pred desetimi leti, so v soboto v dvorani kulturnega doma v Trbojah priredile jubilejni koncert.

Danica Zavrl Žlebir

Ljudske pevke iz Trboj so prvič nastopile 23. marca 2006 v Trbojah ob materinskem dnevu, nato so se njihovi nastopi kar vrstili in do danes se jih je nabralo že spoštovanja vredno število, pravi Marija Knific. Pevke ohranjajo in oživljajo stare ljudske pesmi, na nastopih se jim pridruži tudi godec Jože Rekar. Udeležujejo se krajevnih dogodkov, gostovale so po Sloveniji: na obali, po Gorenjskem, Štajerskem, Dolenjskem, Notranjskem, v okolici Ljubljane. Letno imajo okrog dvajset nastopov: peče so v

Ljudske pevke iz Trboj so ob jubileju zapele na domače odru. / Foto: Matic Zorman

številnih domovih za starejše, na območnih srečanjih ljudskih pevcev in godcev, občinskih revijah odraslih pevskih zasedb, Prešernovem

smenju v Kranju, prepevale so tudi v Cankarjevem domu na prireditvi za tretje življenjsko obdobje. Redno prepevajo ob ročnih delih v Hiši čez

cesto, ob postavljanju jaslic, pojejo podoknice ob življenjskih jubilejih in zlatoporočencem, spremljajo odprto razstav.

Poroke, rojstva, obletnice, zabave ...

Delite osebno srečo z bralci in vaše predloge sporočite Alenki Brun po e-pošti: alenka.brun@g-glas.si ali po telefonu: 041/699 005. Presenetite, razveselite, dodajte piko na i dogodkom z objavo v Gorenjskem glasu.

DRUŽABNA KRONIKA

ŽE OSMI JERBAS DOMAČIH

Jerbas domačih je tudi letos napolnil dvorano osnovne šole v Poljanah, kar dokazuje, da si tovrstnih prireditev v Poljanski dolini še kako želijo. Spomnili so se tudi preminulega velikana narodno-zabavne glasbe Slavka Avsenika.

Ana Šubic

V telovadnici osnovne šole v Poljanah je bil minulo nedeljo že osmi božični koncert Jerbas domačih, ki sta ga pripravili Občina Gorenja vas - Poljane in Agencija Media butik. Polna dvorana obiskovalcev je tokrat uživala ob spominih iz glasbene skrinje in ljubezni do domovine, domače pesmi in deklet.

Koncert, ki sta ga večje in s polno mero šaljivosti vodila Mama Manka in domačin Ivan Dolenc iz Podobena,

se je tudi letos začel s himno Poljanske doline, Cvetjem v jeseni, tokrat v izvedbi Poljanskih orgličarjev. Iz Tuhinjske v Poljansko dolino so se pripeljali člani skupine Špica, barvit nastop v decembrskem nedeljskem popoldnevu so opravili Mladi godci, prvi del koncerta pa so zaokrožili priljubljeni domači Raubarji in še enkrat dokazali, da je najlepše Ke se parjatli ukop naberema, o čemer v poljanskem narečju prepevajo tudi v eni od svojih skladb.

V drugem delu koncerta so se poklonili spominu na letos preminulega velikana slovenske narodno-zabavne

glasbe Slavka Avsenika. Spomnili so se njegovih besed, namenjenih vnuku Sašu, ki s svojim ansamblom uspešno nadaljuje bogato družinsko glasbeno tradicijo. Izjemno toplo je bil Ansambel Saša Avsenika sprejet tudi na odru Jerbasa domačih, kjer se je med drugim predstavil z Božičnim venčkom. Želja mnogih obiskovalcev, da bi slišali v živo Silvestrski poljub, se je izpolnila z nastopom Alfija Nipiča. Dvorano je skupaj z Ansamblom Saša Avsenika spravil na noge in koncert pripeljal do vrhunca.

»Vesel in hvaležen sem podpore Občine Gorenja

vas - Poljane in posluha obiskovalcev, ki nam vsako leto znova dajejo potrditev, da si prireditev, kot je Jerbas domačih, še kako želijo v Poljanski dolini. Naše misli so že usmerjene v prihodnje leto in prepričan sem, da bomo zadnje adventno nedeljo spet uživali v bogatem glasbenem programu,« je misli po koncertu strnil Boštjan Avsec, direktor Agencije Media butik, ki je imel v rokah vse niti koncerta. Več kot zadovoljen je bil s slišanim tudi gorenjevaški župan Milan Čadež, ki se nada, da bo deseti Jerbas domačih, čez dve leti, pospremljen še z veliko veselico.

Povezovalca Ivan Dolenc in Mama Manka s Sašo Pivk Avsec (Media Butik) in Tončko Oblak, ki je tudi letos poskrbela za vezno besedilo prireditve. / Foto: Denis Bozovičar

Ansambel Saša Avsenika v družbi Alfija Nipiča in psa Flokija, glavnega junaka istoimenske legendarne skladbe, ki jo je Nipič prepeval z Ansamblom bratov Avsenik. / Foto: Denis Bozovičar

Jerbas domačih so obogatili tudi Poljanski orgličarji ... / Foto: Denis Bozovičar

... in skupina Špica iz Tuhinjske doline. / Foto: Denis Bozovičar

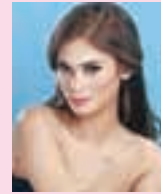
Priljubljeni Raubarji so znova dokazali, da je najlepše 'Ke se parjatli ukop naberema'. / Foto: Denis Bozovičar

Dobro razpoloženi Mladi godci so poskrbeli za barvit nastop in tudi za selfie. / Foto: Denis Bozovičar

VRTIMO GLOBUS

Po zapletu Filipinka vendarle do krone

Miss Kolumbije Ariadna Gutierrez Arevalo je bila na lepotnem izboru v Las Vegasu že razglašena za novo miss Universe, ko je voditelj Steve Harvey ugotovil, da je naredil napako. Nesrečni Kolumbijki so vzeli rože in krono in ju dali Filipinki

Pii Alonzo Wurtzbach. Dan prej je v kitajskem letovišču Sanya potekalo tudi tekmovanje za miss sveta. Zmagala je Španka Mireia Lalaguna Royo, slovenska predstavnik Ana Haložan se zaradi poškodbe ni mogla udeležiti tekmovanja, je pa kljub temu požela bučen aplavz za pogum.

Frank Lampard v zakon z lepo Christine

Slavni angleški nogometaš Frank Lampard je svoji srčni izbranki, televizijski voditeljici Christine Bleakley, dahnul usodni da. Zvezdnika sta si po štirih letih zaroke obljubila večno zvestobo v Londonu. Na

poročni dan so zaljubljenca prišli podpret tudi številni znani obrazi iz sveta zabave in nogometa – med njimi televizijski voditelj Piers Morgan, nogometaša John Terry in Jamie Redknapp, ki je sicer ženinov bratranec.

Serena športna osebnost leta

Glavna zvezda na podelitvi nagrad športne revije Sports Illustrated je bila Serena Williams. Osvojila je najpomembnejšo nagrado športna osebnost leta, poleg tega pa je poglede pritegnila tudi s svojo najzapeljivejšo obleko do zdaj. Serena je na podelitvi resnično zasijala, saj je postavila več mejnikov. Je prva ženska športnica po letu 1983, ki je prejela laskavo nagrado športna osebnost leta po izboru kulture revije. Skupaj z legendarno teniško igralko Chris Evert je edina ženska iz sveta tenisa, ki je prejela nagrado, je pa tudi prva afroameriška športnica s to nagrado.

Stefan Raab zaključil s televizijo

Nemški televizijski voditelj Stefan Raab je – tako kot je junija letos napovedal v svoji pogovorni oddaji TV Total – po šestnajstih letih dela na klin obesil svoje televizijske čevlje. Raab je veljal za enega od najpopularnejših medijskih osebnosti.

Ob napovedi upokojitve so delnice mreže ProSieben na frankfurtski borzi padle za 2,4 odstotka. 49-letnik je sicer izučeni mesar, njegova pogovorna oddaja pa je bila med najbolj gledanimi. S svojo življenjsko spremljevalko ima dve hčerki. V muzeju voščeni lutk Madame Tussaud v Berlinu je že njegova upodobitev.

Simpatična Ločanka Anja Fabiani je umetnica, ki se poleg slikarstva v zadnjih letih ukvarja tudi s polstenjem in likovnimi delavnicami za otroke. V prazničnem veselem decembru okno Loške hiše krasijo njene barvite polstene jaslice. / Foto: Matic Zorman

n JAZ, MIDVA IN MI

Koncert

MOJCA LOGAR

December je čaroben mesec, mesec pričakovanj, da bo potem bolje. Lučk, ki dan po magajo držati gor, voščil, dobrih mož, daril, nakupov. Tudi nastopov in koncertov. Božične melodije so nežne in spevne, zvenijo nam v ušesih in željno jih pričakujemo vse leto. Odkar sta dva naša srednješolca dijaka kranjske gimnazije, obiskujemo tudi veliki slavnostni koncert v Ljubljani. Matej je imel ravno rojstni dan na dan velikega koncerta. Lani je pel le v zboru, letos je bil solist. Koncert je zvenel v slovanski duši. Ker smo vsi sinovi slave, mi je bilo to še posebno všeč. Pri nas vsi pojemo, note se ves čas valjajo po policah, nastopi so tu in tam. Sedaj največ nastopa Matej. Poje v glasbeni šoli in tamkajšnji nastopi so bolj intimni. Pojejo sošolci, poslušalci smo običajno starši, morda kakšen prijatelj. Pravijo, da je potrebno začeti z malimi odri, postopoma, da se človek privadi nastopanja in spozna sebe. Že od jeseni naprej je govoril, da bo imel solistične točke na velikem slavnostnem koncertu v Ljubljani. Vadil je doma, vadili so v šoli, vadil je z učiteljico petja, teto Mojco. Veliko je bilo vaj. Z Janezom sta kupila novo črno obleko in prišel je dan nastopa. Sama pri sebi sem si mislila, do sedaj si pel pred nekaj deset publike v glasbeni šoli, na koru v cerkvi in to je to. Sedaj pa kar v Cankarjev dom. Da te ne bo odneslo in se ne boš razpočil od prevzetnosti. Malo me je bilo strah, pa sem

si dopovedovala, s tem mu ne bom nič koristila. Ko ga sedaj sprašujemo, kako je bilo, pripoveduje tudi sam. Dopoldne na vaji sem gledal prazno dvorano in si mislil, le kako je, ko je tu polno ljudi. In se je zgodilo. Najprej so peli v zboru, potem so prišli štirje fantje solisti in peli Jeseninovo pesem, potem prideta dva v duetu. Orkester igra, jaz sedim in kar na enkrat udari Samo jednom se ljubi cela dvorana začne ploskati in on nadaljuje. Sploh ne vem, kdaj je bilo konec. Mislim si, uživaj, to je najpomembnejše. Z Janezom se spogledujemo, oči so čisto ozke, ustnice razpete v smehljaj. Gledava preostale otroke in si prišepneva, dobro je to. Ko gledaš otroke, ki so srečni v svojem delu, se zdi, kot bi ti angeli nežno prigovarjali, dobro si to opravil. Potem je bil odmor, ljudje so nama čestitali. Kaj le imam zraven? Uspeh je delo in trud učiteljev, zborovodij, in seveda njegov trud. Šola jim da priložnost, in to je ogromno. Če bi prešteli vse nastopajoče v zboru in orkestru, bi bili gimnazijci v manjšini, vendar dobijo priložnost nastopati na velikih odrih. Vstopnice so bile razgrabljene v dveh dneh. Ljudje so željni poslušanja mladih, neobremenjenih profesionalnih gostje, ponosni starši. Če niste bili v Ljubljani, glejte koncert Gimnazije Kranj po televiziji. Okrog božiča bo.

Mojca Logar je profesorica geografije in zgodovine.

Samo enkrat se ljubi!

JANEZ LOGAR

Samo jednom se ljubi je originalni naslov ene izmed pesmi, ki so jo prepevali dijaki kranjske gimnazije pretekli petek v Cankarjevemu domu v Ljubljani. Tako enkrat letno Gorenjci zavzamemo hram kulture v našem glavnem mestu. Čudovito je gledati in poslušati mladino v njihovem ustvarjanju. Zdi se mi, da te mlade dame in mladi gospodje kar malce lebdijo od veselja in navdušenja, ko nastopajo pred polno Galusovo dvorano. Očitno dobro izkoristijo možnost, ki jim je dana. V teh dneh so oni ljubili glasbo. Naj ljubijo še knjige in se imajo zmerno ali zrelo (če je to možno) še medsebojno radi. Ti odraščajoči mladinci imajo pogosto neurejene in težke dneve. Sem pa prepričan, da bodo še dolgo nosili vzdušje takšnih koncertov v svojih srcih. Zelo je prav, da smo nanje ponosni. Ponos in zahvala gre najprej nastopajočim, učiteljem in organizatorjem. Nam, staršem, pa pripada notranje zadovoljstvo, ko jih gledamo in se z njimi veselimo.

»Samo jednom se ljubi« pa ne velja le za ljubezensko življenje. Lahko zapišemo, da samo enkrat ljubimo na enak način eno osebo ali stvarstvo okoli sebe. Ljubezen se nam z leti spreminja. Čeprav smo menili, da smo zavestno izbrali zakonca oziroma partnerja, si moramo sčasoma priznati, da smo bili pravzaprav izbrani. In če smo imeli srečo, vemo, da se z leti doživljanje ljubezni preobraža. Medsebojno deljenje notranjih svetov zakonce povezuje. Oblikuje se v nekaj nove-

ga, kar je pravzaprav težko zapisati, saj so to zelo edinstvene in osebne izkušnje.

Še bolj kot za življenje v zakonu pa velja izrek »samo jednom se ljubi« za vsakega posameznika. To bi se morali zavedati kot posamezniki vsak trenutek. Izjemnega pomena je namreč, da bi se končno že enkrat samega sebe sprejeli in recimo pri tej hrvaški pesmi mislili tudi nase. Že večkrat smo zapisali, da tako poimenoval egoizem ni nič slabega. Kot posameznik sem dolžan, da poskrbim sam zase v emocionalnem smislu in da odstranim ovire, ki mi preprečujejo, da bi odkril svoje lastne bisere. Kajti ko jih bom dobil v sebi, jih bom lahko delil z drugimi in še celo več. Z odkritjem biserov v sebi in s priznanjem, da sem vreden dobrega življenja, bom drugače začel dojemati tudi sočloveka in stvarstvo okoli sebe. Celo dogodki okoli mene se začnejo spreminjati.

Zato gre velika zahvala vsem dobrim učiteljem po šolah, trenerjem, učiteljem glasbe in dobrim staršem, kadar jim uspe pričarati občutke zmagoslavja tem našim mladim ljudem. Ti občutki zmagoslavja jim bodo pomagali dobiti moč za prihodnost – takrat ko jo bodo potrebovali, jo bodo že potegnili iz spomina. Takšna notranja vzdušja vsemogočnosti so vredna precej več kot samo dobre ocene ali nekaj podarjenih ali na hitro zasluženih evrov.

Janez Logar je terapevt v zakonskem in družinskem centru Toplina v Kranju. e-pošta: janez.logar@toplina.net

KUHARSKI RECEPTI

ZA VAS IZBIRA DANICA DOLENC

Z božičnim večerom se pravzaprav začno božični prazniki – ko je hiša pospravljena, vse je na svojem mestu, smrekica okrašena, oddahnemo si od vseh pospravljanj v stanovanju in na prostem, pod kuhinjskimi prti se že hladijo potičke, take in drugačne, škatle so polne piškotov in piškotkov, da bo Božiček imel kaj prinesiti. Kaj bi dobrega pripravili za te dni, da ne bo preveč dela, ne bo predrago, miza pa se bo vseeno šibila od dobrot?

Božični večer

Narezek s kuhanim suhim mesom in jabolčnim hrenom, po dunajsko ocvrti kosi piščanca, francoska solata ali kisla zelenjava iz kozarca, pečen orehov štrukelj, drobno pecivo, sadni sokovi, kuhano vino ali vinski šodo.

Pečen orehov štrukelj

Iz pol kilograma mehke bele moke, 1 jajca, žlice olja, žličke soli in približno 1 decilitra mlačne vode zamesimo vlečeno testo, ki naj počiva vsaj eno uro, da se bo lepše vleкло. Celotno testo namažemo z nadevom, zvijemo z obeh strani in štrukelj položimo na namazan pekač.

Za nadev pripravimo 3 jajca, 2 žlici sladkorja, četrta litra sveže smetane, za noževo konico zmletih klinčkov, cimet, naribano limonino lupino, 1 žlico drobtin, četrta litra zmletih orehov in zajemalko mleka s smetano. Rumenjake umešamo s sladkorjem, dodamo smetano, dišave, trd sneg iz beljakov, orehe in drobtine. S tem pomažemo razvlečeno testo, ga rahlo zvijemo, v stiku polijemo z mlekem in pečemo v pečici približno 40 minut pri 170 stopinjah C. Pečen štrukelj premažemo z maslom in pokrijemo z aluminijsko folijo, da se skorja zmečča.

Šodo iz belega vina

2,5 dl belega vina, 5 žlic sladkorja, 4 rumenjaki, 1 celo jajce. Rumenjake penasto umešamo s sladkorjem, prilijemo vino in stepamo nad paro, da se zgosti. Vreti ne sme, sicer bi jajca zakrnila! Če želimo gostejši šodo, vzamemo še dva rumenjaka, lahko pa dodamo trd sneg iz štirih beljakov.

Božično kosilo

Za predjed mini narezek s pršutom, nadevanimi jajčki in smetanovim hrenom, nato goveja juha z rezanci, nadevan puran, raca ali telečja ali svinjska pečenka iz pečice, dušeno rdeče zelje, mlinci, pretlačen maslen krompir, zeljnata solata s korenčkom in majonezo ali rdeči radič s fižolom in jajcem, orehova potica ali šarkelj, masleni piškoti, irska kava.

WWW.GORENJSKIGLAS.SI

Brizgani in čokoladni piškoti

ERIKA JESENKO

Brez piškotov decembra preprosto ne gre.

Za pripravo brizganih piškotov potrebujemo: za testo: 1 kg moke, 1 kg margarine ali masla za peko, 25 dag sladkorja v prahu, 2 vanilijina sladkorja, 2 beljaka; za nadev: 10 dag marelične marmelade, 1 žlica margarine, 1 žličko olja, 100 g jedilne čokolade.

Priprava testa: Margarino narežemo na manjše kose, jo stresemo v skledo, primešamo sladkor in z mešalnikom mešamo 10 minut. V maso med mešanjem postopoma dodajamo moko. Iz beljakov stepemo trd sneg, ki ga nato vmešamo v testo. S pripravljenim testom napolnimo testomat, ki mu

nastavimo nastavek za okrasitev tort. Pekač namastimo. Nanj brizgamo podolgovate piškote (dolge približno 3 centimetre). Piškote pečemo v pečici, ogreti na 180 stopinj, 15 minut oziroma toliko, da se spodaj naredi rahla rjava obroba. Pečene piškote ohladimo. Vzameмо en piškot, ga na spodnji strani namažemo z marmelado in spojimo z drugim piškotom. V posodico naberemo čokolado, dodamo žlico margarine in žličko olja ter segrejemo, da se čokolada stopi. Stopljeno čokolado prelijemo čez piškote.

Nasvet: Testo lahko obogatimo še z dodatkom limonine lupinice ali z 2 žlicama kisle smetane.

Za pripravo čokoladnih piškotov potrebujemo: 350 g moke, 250 g masla, 200 g sladkorja v prahu, 1 vaniljin sladkor, pol pecilnega praška, 2 rumenjaka, 100 g koruznega škroba, 3 žlice temnega kakava, 400 g čokoladnih kapljic.

Maslo narežemo na kocke in ga z mešalnikom penasto umešamo s sladkorjem in vaniljinim sladkorjem.

Dodamo rumenjaka in mešamo, da masa nekoliko naraste. Posebej zmešamo moko, koruzni škrob, kakav in pecilni prašek. Med stalnim mešanjem dodajamo zmes moke k masi iz sladkorja, masla in rumenjakov. Nazadnje primešamo še čokoladne kapljice. Testo oblikujemo v dva velika svaljka ter ju zvijemo v folijo. Postavimo v hladilnik za

dve uri, da se testo strdi, in tako ga bomo lažje oblikovali. Ohlajeno odvijemo iz folije in ga narežemo na približno 0,5–1 cm široke kolo-barje, ki jih polagamo na pekač, obložen s papirjem za peko. Piškote pečemo v pečici, ogreti na 180 °C, 10–15 minut.

Nasvet: čas peke je odvisen predvsem od velikosti piškotov.

LAHKE JEDI

PREJELI SMO

Škofjeloška
obvoznica

Kmalu po odprtju poljanske obvoznice se je v rubriki Prejeli smo pojavil članek, ki se je končal s stavkom: »Nekateri ljudje – in ni jih malo – niso za nikakršne spremembe, niti za tiste, ki vodijo na bolje«. Dva meseca je že od odprtja dolgo pričakovane obvoznice, na katero se je, trdim, preusmeril le del prometa proti Žirem in nazaj proti Škofji Loki, čeprav v raznih lokalnih glasilih beremo druga, bolj obvoznici naklonjena mnenja. Lahko bi ocenil, da poteka promet po obeh cestah v enaki količini, le vozniki tovornih vozil raje izberejo obvoznico. Zjutraj in popoldne se kolona vozil po stari cesti sploh ne prekine. Le kam hitijo vsi? V naselju Podpulferca in na Poljanski cesti ni tovarn ali trgovin. Hitijo tja, kamor so hiteli do sedaj, po stari ustaljeni poti in z upanjem, da se ja kaj ne spremeni, če že oni ne spreminjajo ničesar.

Tu je še drugi fenomen, stara cesta Škofja Loka–Zminec–Škofja Loka je postala cesta, »rezervirana za ženski promet«! Od petih avtomobilov, ki vozijo po stari cesti, so v štirih zagotovo voznice. Kot da so prepričane, da jih pred ali v predoru čaka neki volk, ki jih bo požrl. Spoštovane voznice, tam ni volka. Na obvoznici so le krožna križišča in križišče s semaforji.

Po obvoznici pridete udobno in najhitreje kamorkoli v Škofjo Loko, uporabite lahko večje parkirišče nasproti avtobusne postaje, kjer je parkiranje brezplačno prvi dve uri. Zakaj bi se tlačili na manjše parkirišče pred poslojcem Upravne enote (po domače občine), kjer je parkiranje brezplačno le prvih 30 minut, pa še prostega parkirnega mesta največkrat ni itd. Upam, da ne bomo čakali naslednjih štirideset let, da se vsi navadijo voziti po novi obvoznici.

J. B. (naslov v uredništvu)

Vsak tretji četrtek ekološka tržnica

Jesenice – Tržnica Jesenice, ki je odprta vsako soboto, bo odslej obratovala tudi vsak tretji četrtek v mesecu, in sicer s ponudbo ekološko in lokalno pridelane hrane. »Ker je bil novembrski Ekološki praznik zelo dobro sprejet, se je Občina Jesenice skupaj s kmeti, ki se ukvarjajo z ekološko pridelavo hrane, in Razvojno agencijo Zgornje Gorenjske odločila, da bodo podobni dogodki organizirani mesečno,« so povedali na Občini Jesenice.

Ledena simfonija v Mlačci

Čudovit zimski ambient ledenih slapov v slikoviti soteski Mlačca pri Mojstrani je tudi letos prizorišče tradicionalne, že štirinajste postavitve predstave živih jaslic.

SAMO LESJAK

Mojstrana – Tudi tokrat v predstavi, kombinaciji svetopisemskih parabol sodelujejo mlade igralke in igralci iz celotne Gorenjske. Prevladujejo glasba, petje in ples – posebej slednji predstavlja igralcem izziv, saj plesati v derezah ni mačji kašelj – še posebej za pastirčke in angele, ki stojijo v ledeni steni. Predstava v režiji Nataše Cotman in Elizabete Skumavc je ohranila osnovno svetopisemsko zgodbo Jezusovega rojstva, ki se prepletajo z glasbo in zanimivimi koreografijami. "Letos smo se potrudili, da obiskovalce še posebej nagovorijo prav svetopisemski liki – na pot v Betlehem smo poslali četrto kraljico, štirje pastirji prinašajo neobičajna darila Jezusu, prestrašena Marija obišče teto Elizabeto ... Ob tem nas sprašujejo po tem, kateri nazvezdi repatici sledimo mi?" o sporočilu predstave pravi Elizabeta Skumavc.

Predstava je ohranila nekaj pirotehničnih efektov, ki še poudarijo lepoto ledu,

Že štirinajsta izvedba živih jaslic v ledenem kraljestvu je prava paša za oči. / Foto: Primož Pičulin

ko se ognjene iskrice podajo na skakljajoč sprehod po ledenih stenah. Sicer pa obiskovalci lahko ponovno uživajo v lepotah Ledene kraljestva. Po grajskem hodniku pridejo do ogromnega ledenega prestola, na katerem se najmlajši lahko tudi povzpnejo. Sprehodijo

se lahko po parku ledenih vrtnic ter do vodnjaka želja. Ne da se prešteti vseh skulptur, svečk, obokov, velbov, rožic, lampijonov, smrekic, vodometov, jezerc in okraskov iz ledu. Poseben čar dodajo ledu bakle: v njihovem soju ledene svečke oživijo, zatrepetajo in

zapešejo. V enega od štirih jezerc je vstavljen vodomet, ki ga je letos mojster ledu Pavel Skumavc odstrl, tako da se še lepše vidi osvetlitev s podvodnimi reflektorji. Predstava bo na ogled še vsak dan od 25. do 28. decembra ter od 1. do 3. januarja ob 16., 17. in 18. uri.

Za otroke

Jesenice – V knjižnici se bodo jutri, v sredo, 23. decembra, ustvarjalne delavnice začele ob 17. uri.

Kranj – Otroci se bodo jutri, v sredo, 23. decembra, v kranjski knjižnici ob 17.30 lahko zabavali ob slikovitem pripovedovanju pravljčarja Bojana, nato pa pod vodstvom mentorice ustvarjali na temo pravljice Ti je toplo, Lile?

IZLETI

Šesti pohod na Kal

Tržič – Krajevna skupnost Ravne v soboto, 26. decembra, organizira in vabi na šesti pohod na Kal. Zbirno mesto bo ob Mladinskem domu, od koder boste krenili ob 9. uri. Prijave lahko oddate v prostorih Balinarskega kluba Tržič AC Žepič v času uradnih ur.

Pohod z baklami

Kokrica – Turistično društvo Kokrica vabi v soboto, 26. decembra, na 14. pohod z baklami v počastitev dneva samostojnosti. Pohodniki se bodo zbrali ob 17. uri pred trgovino Mercator na Kokrici.

PREDAVANJA

O dojenju

Kranj – Delavnica z naslovom Nadomestki za mamo – pomoč ali ovira? bo v Mestni knjižnici Kranj danes, v torek, 22.

decembra, ob 19. uri. Predavala bo Ana Pavec, svetovalka za dojenje.

V zaledju soške fronte

Kranj – V Mestni knjižnici Kranj bo danes, v torek, 22. decembra, ob 19. uri predavanje dr. Marka Mugerlija V zaledju soške fronte.

Moj otrok v gibanju – med rekreacijo in vrhunskim športom

Kranj – Predavanje, ki bo v Mestni knjižnici Kranj jutri, v sredo, 23. decembra, ob 17. uri, bo poudarilo pozitivne vidike gibalne aktivnosti v obdobju otroštva ter osvetlilo pristope k zagotavljanju varnosti in otrokovega blagostanja pri vključitvi v vrhunski šport. Predavala bo doc. dr. Joca Zurc.

Misleči človek in umetna inteligenca

Kranj – Filozofsko predavanje Misleči človek in umetna inteligenca s predavateljem Markom Ogrisom se bo v Mestni knjižnici Kranj začelo jutri, v sredo, 23. decembra, ob 19. uri.

OBVESTILA

Erjavčeva kočna na Vršiču odprta

Jesenice – Planinsko društvo Jesenice obvešča, da je Erjavčeva kočna na Vršiču odprta ob sobotah in nedeljah. Od 25. decembra do 6. januarja bo odprta stalno, nato ponovno ob sobotah in nedeljah.

Ogled Smolejevih jaslic

Kovor – V Kovorju, Pod Skalco 14, si lahko od 25. decembra 2015 do 2. februarja 2016 ogledate Smolejeve jaslice.

KONCERTI

Božično-novoletni koncerti

Škofja Loka – Člani Mestnega pihalnega orkestra Škofja Loka pod vodstvom dirigenta Romana Grabnerja tudi letos prirejajo tradicionalni Božično-novoletni koncert, ki bo v petek, 25. decembra, v Športni dvorani Trata v Škofji Loki.

HALO-HALO GORENJSKI GLAS
telefon: 04 201 42 00

Naročila za objavo sprejemamo po telefonu 04/201-42-00, faksu 04/201-42-13 ali osebno na Bleiweisovi cesti 4 v Kranju oz. po pošti – od ponedeljka do četrtega do 11. ure! Cene oglaševanja in ponudb v rubriki so izredno ugodne.

Obvestila o dogodkih objavljamo v rubriki glasov Kaž pot brezplačno samo enkrat, pošljete jih lahko na e-poštni naslov kazipot@g-glas.si.

PRIREDITVE

Praznovanje svetega Štefana z blagoslovom konj

Kupljenik – Prostovoljno gasilsko društvo Kupljenik in Župnija Bohinjska Bela vabita na praznovanje svetega Štefana z blagoslovom konj, ki bo v soboto, 26. decembra. Ob 10. uri bo sveta maša, po njej pa bo v cerkvi koncert moškega pevskega zbora Triglav Lesce Bled. Sledil bo blagoslov konj, vode in soli.

Naklo – Konjensko društvo Naklo vabi lastnike konj na tradicionalno žegnanje na sv. Štefana v soboto, 26. decembra, ob 11. uri v Naklem za domom Janeza Filipiča. Vsi konji morajo imeti s seboj veljavne dokumente in potrdilo o pregledu krvi. Letos pripravljajo novost: vabljeni vsi otroci, da na žegen in razstavo prinesejo svoje najljubše konjičke, lesene, plišaste ...

GLASBENI VEČERI NA RADIU SORA

Tržič – V soboto, 26. decembra, bo ob 19. uri v Dvorani tržičkih olimpijcev Božično-novoletni koncert Pihalnega orkestra Tržič. Kot gostja bo nastopila mlada sopranistka Eva Černe.

Begunje – Mešani pevski zbor Antona Tomaža Linhartar iz Radovljice vabi na božični koncert, ki bo v sredo, 23. decembra, ob 17. uri v psihiatrični bolnišnici v Begunjah. Vstop bo prost.

Kamna Gorica, Naklo – Mešani pevski zbor Lipnica (KTD Kamna Gorica) vabi jutri, v sredo, 23. decembra, ob 18.30 na koncert z naslovom Slovenski božič, ki se bo začel ob jaslicah v cerkvi svete Trojice. Sledilo bo božično prepevanje po vasi z zaključkom pod lipo sredi vasi. Sodelujejo: Oktet Zven iz Črnuč pri Ljubljani, pritrkovalci in pastirci iz Kamne Gorice. Koncert bodo ponovili v ponedeljek, 28. decembra, ob 18.30 (po večerni maši) v cerkvi sv. Petra v Naklem.

Koncerta Godbe Gorje z gosti

Bled, Gorje – Godba Gorje vabi na dva koncerta, in sicer v soboto, 26. decembra, ob 18. uri v Festivalno dvorano na Bledu ter v nedeljo, 27. decembra, ob 17. uri v telovadnico Osnovne šole Gorje. Godbi Gorje se bodo letos na koncertu pridružili: solista Bernarda Poklukar in Darko Peterman ter otroški pevski zborček iz Gorij.

KMETIJSKI STROJI

PRODAM

OPEL Astra, letnik 1996, in tračno žago za razrez hlodovine, tel.: 041/694-938 15004559

KUPIM

DEUTZ, IMT, Ursus, Zetor, Štore, Univerzale (ali TV), tel.: 041/235-349 15004571

TRAKTOR, lahko v okvari, in kiper prikolico, tel.: 031/500-933 15004310

PRIDELKI

PRODAM

REFOŠK, cena 1,20 EUR/L., iz ekološko pridelanega grozdja, brez kakršnihkoli dodatkov, minimalna količina 50 litrov, tel.: 040/857-434, Lara 15004574

SENO in pšenično slamo v okroglih balah, možen prevoz, tel.: 051/673-752 15004564

UGODNI novoletni nakupi: suho sadje, marmelade, sokovi ... Sadjarstvo Markuta, Čadovlje 3, Golnik, tel.: 04/25-60-048 15004570

UGODNO prodam orehova jedrca iz Kranja, 10 EUR/kg, možna dostava, tel.: 040/389-518 15004567

VINO refošk, malvazija, r. muškat, rose. Lahko tudi kot poslovna darila, kol. popust, tel.: 041/281-393 15004523

VZREJNE ŽIVALI

PRODAM

2 BIKCA simentalca, teže 200 kg, tel.: 031/425-695 15004569

BIKCA ČB, starega 14 dni, tel.: 041/589-884 15004566

KOKOŠI – nesnice jarkice, pred nesnostjo, rjave barve, pripeljemo na dom, tel.: 041/710-113 15004327

PRAŠIČA na domači krmi, tel.: 031/582-296 15004560

TELICI simentalki, težki 280 in 300 kg, ter jagneta za zakol, tel.: 040/539-023 15004558

TELIČKO simentalko, staro 1 teden, tel.: 031/635-401 15004561

ZAJCE za nadaljnjo rejo, samice za pleme, so križanci, tel.: 051/304-012 15004572

ZARADI preusmeritve prodam krave LS, teleta od 1 do 10 mesecev, tel.: 041/211-602 15004565

OSTALO

PRODAM

ZBIRAM naročila za telečje meso, ekološka reja, tel.: 04/25-51-928 15004573

ZAPOSLOTITVE (m/ž)

NUDIM

ZAPOSILIMO dekle za delo v strežbi, nedelje proste. Viktor Marinšek, s.p., Podbrezje 36, Naklo, tel.: 041/740-691 15004535

VOZNIKA kamiona za mednarodni transport zaposlim, kategorija C in E – prevozi v EU. Zajc transport, d.o.o., Valburga 15, Smlednik, tel.: 041/622-529 15004536

V PE Kranj priučimo in zaposlimo telefonistko/a za delo v telefonskem studiu. Delo od pon. do pet. dopoldan. Fantom International, d.o.o., Ul. mesta Grevenbroich 13, Celje, tel.: 051/435-145 15004546

STORITVE

NUDIM

ADAPTACIJE od temelja do strehe, omete, fasade, kamnite škarpe, tlakanje dvorišč, tudi manjša gradbena dela – z vašim ali našim materialom, Gradton, d.o.o., Valjavčeva ulica 8, Kranj, tel.: 041/222-741 15004301

EKOCLEAN, d.o.o., Podljubelj 259, Tržič vam ponuja čiščenje, razrez cistern, filtracijo, prevoz in odkup kurilnega olja, tel.: 041/989-987 15004300

KERAMIČARSTVO Janez Kleč, s.p., Milje 77, Visoko vam nudi kvalitetno in ugodno polaganje keramičnih ploščic in adaptacije kopalnic, tel.: 051/477-438 15004441

POLAGANJE vseh vrst keramike, kompletna adaptacija kopalnic, Pečarstvo Železnik, Stanislav Železnik, s.p., Vinharje 14, Poljane nad Šk. Loko, tel.: 031/505-468 15004027

TESNENJE OKEN IN VRAT, uvožena tesnila, do 30 % prihranka pri ogrevanju. Prepiha in prahu ni več! Zmanjšan hrup, 10 let garancije. Karkol, d.o.o., Ul. Toma Brejca 14, Kamnik, tel.: 031/720-141 15004297

V knjigi boste našli podrobnosti o priljubljeni nadaljevanki, spoznali boste več kot 100-člansko ekipo, ki iz dneva v dan od sedmih zjutraj do šestih zvečer ustvarja nove zaplete in razplete, pokukali v studio in še bolje spoznali očarljiva Goriška brda.

Cena knjige je **14⁹⁹ EUR** * poštšina

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Bleiweisova 4 v Kranju ali jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 vsak dan od 7. do 15. ure, ob sredah do 16. ure, ali po e-pošti na: narcnine@g-glas.si

Gorenjski Glas

RAZSTAVE

Jožef Pavlin, Janez Vovk in Valentin Zelnik

Naklo – Turistično društvo Naklo in Kulturno društvo Dobrava Naklo vabita v soboto in nedeljo, 26. in 27. decembra, med 8. in 17. uro v Dom Janeza Filipiča. Razstavo o treh pomembnih Nakljancih so pripravili raziskovalec krajevne zgodovine Damijan Janežič in slikarji Alojzija Murn, Zdravko Purgar in Franci Markovec.

MALI OGLASI

T: 201 42 47, F: 201 42 13
E: malioglas@g-glas.si

ODDAJA MALIH OGLASOV in ZAHVAL med prazniki:

Male oglase in zahvale oziroma osmrtnice za izdajo Gorenjskega glasa **24. 12. 2015** sprejemamo do torka, **22. 12. 2015**.

Za torek, **29. 12. 2015** do **24. 12. 2015** in za zadnjo letošnjo številko do torka, **29. 12. 2015**.

NEPREMIČNINE

POSLOVNI PROSTORI

ODDAM

POSLOVNE PROSTORE v IOC Inteks na Savski cesti 34, Kranj (bivša Trenča) oddamo, velikost od 37 do 500 m². Cena 2,95 EUR/m² mesečno, tel.: 041/426-898 15003856

MOTORNA VOZILA

AVTOMOBILI

KUPIM

KARAMBOLIRANO vozilo ali vozilo v okvari, od letnika 2000 dalje. Ugrica Blaž, s.p., Drulovka 38, Kranj, tel.: 041/349-857 15003647

AVTODELI IN OPREMA

PRODAM

DVE jekleni platišči 14 col za Opel ali Daewoo, simbolična cena, tel.: 041/776-684 15004562

GRADBENI MATERIAL

KURIVO

PRODAM

DRVA, metrska ali razžagana, možnost dostave, tel.: 041/718-019 15004298

SUHA bukova in mešana drva, možna dostava, tel.: 031/676-235 15004445

SUHA bukova drva, Nemilje, tel.: 040/512-899 15004563

KNJIGE, PUBLIKACIJE

PRODAM

EZOTERIKA, mistična spoznanja, nove dimenzije stvarnost samorealiziranih oseb, tel.: 040/567-544 15004568

MEDICINSKI PRIPOMOČKI

OČALA 50.- EUR CENEJE v Optiki Aleksandra, Qlandia in Savski otok (velja ob nakupu dioptrijskih očal - okvir, stekla in montaža). Tel. 04 234 234 2, www.optika-aleksandra.si. 15004299

LOTO

Rezultati 101. kroga – 20. decembra 2015
2, 8, 11, 12, 13, 22, 24 in 25

Loto PLUS: **1, 3, 5, 9, 16, 30, 38 in 14**
Lotko: **8 9 0 5 4 8**

Sklad 102. kroga za Sedmico: **600.000 EUR**
Sklad 102. kroga za PLUS: **1.090.000 EUR**
Sklad 102. kroga za Lotka: **245.000 EUR**

MojeDelo.com

MOJE DELO, spletni marketing, d.o.o., Litostrojska c. 44c, 1000 Ljubljana, Slovenija, T: 01 51 35 700
VEČ INFORMACIJ IN ZAPOSLOTITVENIH OGLASOV (300 - 500)
NA: www.mojedelo.com, info@mojedelo.com

Prodajni inženir m/ž (Kamnik)

Pogoji: visokošolska izobrazba elektrotehnične smeri, poznavanje frekvenčnih pretvornikov in servopogonov ter izkušnje na tem področju. Naloge: predstavitev in prodaja iz prodajnega programa, komunikacija s kupci o tehničnih podrobnostih in tehnično svetovanje, pridobivanje novih kupcev in skrb za obstoječe kupce, obiskovanje poslovnih partnerjev. Stimulativna plača v skladu z doseženimi rezultati. GO TO, d.o.o., Ljubljanska cesta 45, 1241 Kamnik. Prijave zbiramo do 26. 12. 2015. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialist s statusom s. p./d. o. o. m/ž (Slovenija)

Iščemo izkušene in prodajno naravnane osebe za delo komercialista – sodelovanje po medsebojni pogodbi o zastopanju za prodajo hladilne tehnike. Področje za prodajo: Slovenija. Viessmann, d. o. o., Cesta XIV. divizije 116a, 2000 Maribor. Prijave zbiramo do 17. 1. 2016. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec m/ž (Kamnik in Ljubljana)

Od vas pričakujemo: končano poklicno izobrazbo IV. stopnje, komunikativnost, fleksibilnost in osebno urejenost, smisel za delo s kupci, timski duh in pozitivno naravnost. Deichmann, d. o. o., Dunajska cesta 151, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 4. 1. 2016. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

OSMRTNICA

Po težki bolezni nas je tiho zapustila

FRANCKA BRENSCHIED

roj. Ciperle iz Cerkelj na Gorenjskem

Pokopana bo v nemškem Wewerju, kjer sta si z možem ustvarila družino.

Vsi njeni

Ocenjevalec kreditnih tveganj m/ž (Kranj)

Ste strokovnjak na področju ocenjevanja kreditnih tveganj in si želite kariero nadaljevati v ugledni in zanesljivi slovenski banki? Če se prepoznate v oglaš, vas vabimo, da se prijavite in postanete del uspešnega kolektiva. Rekruter jkps, d. o. o., Mavčiče 83a, 4211 Mavčiče. Prijave zbiramo do 17. 1. 2016. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Picopek m/ž (Lesce)

Iščemo urejenega in zanesljivega picopeka. Gala in, d. o. o., Hraška cesta 13, 4248 Lesce. Prijave zbiramo do 13. 1. 2016. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Knjigovodja m/ž (Škofja Loka)

Pogoji: poznavanje računovodskih standardov in davčnih predpisov, knjiženje prejetih računov, osnovno poznavanje obračunavanja DDV-ja, usklajevanje odprtih postavk, korespondenca s strankami, druga administrativna pomoč pri projektu elektronskega arhiviranja dokumentov. Difa, d. o. o., Kidričeva c. 91, 4220 Škofja Loka. Prijave zbiramo do 10. 1. 2016. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Zavarovalni zastopnik/Zastopniški kandidat m/ž (Gorenjska)

Pričakujemo IV. stopnjo izobrazbe, prodajno naravnost, ambicioznost, kreativnost, samostojnost, marljivost, lojalnost, strokovnost, samoiniciativnost. Nudimo priložnost za graditev in razvijanje kariere, redno izobraževanje in usposabljanje, redno plačilo, navzgor neomejen zaslužek, pridobivanje izkušenj v prodaji in pri delu s strankami ... Merkur zavarovalnica, d. d., Dunajska 58, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 16. 1. 2016. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajni svetovalec AMC m/ž (Primorska, Koroška, Dolenjska, Štajerska, Gorenjska, Ljubljana z okolico, Zasavje in Posavje)

Iščemo vestne, vztrajne, energične kandidate za trženje našega izdelka pri naših obstoječih in novih strankah. Izkušnje iz komercialne, zastopništva ali prodaje po domovih so zaželene, niso pa pogoj. AMC Alfa Metalcraft, d. o. o., Cesta 24. junija 31, 1231 Ljubljana Črnuče. Prijave zbiramo do 16. 1. 2016. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Radio Triglav

Gorenjska 96 MHz
RADIO ZA RADOVEDNE

ANKETA

V pričakovanju
praznikov

SAMO LESJAK

Praznični dnevi so tik pred vrati. Mimoidoče smo povprašali, kako doživljajo predpraznično vzdušje ter kako se pripravljajo na bližajoče se praznike.

Teja Fajfar, Brezje pri Trziču:

»Božični čas bom preživela v krogu družine in prijateljev. Ostale proste praznične dni želim izkoristiti za zimske športne aktivnosti na snegu, tudi s poučevanjem smučanja najmlajših.«

Grega Dolžan, Besnica:

»Veseli december preživljam delavno, praznično okrašeno mesto pa tudi mene spravi v pozitivno razpoloženje, ki ga delim s svojimi najdražjimi.«

Jelena Jeftenič, Kamnik:

»Prekrasno sončno vreme ponuja pravo zimsko idilo na smučiščih, vendar bom zaradi šolskih obveznosti praznike preživela v domačem okolju.«

Elizabeta Skumavc, Mojstrana:

»Zadnjih nekaj mesecev večino svojega časa namenjam praznični predstavi živih jasic v dolini Mlače, ki je moje praznično domovanje že zadnjih osem let.«

Dejan Borkovič, Trzič:

»Praznični čas nas povezuje, je čas obdarovanja, medsebojne ljubezni ter spoštovanja do sočloveka. Naj ne bo tako le sedaj, temveč vse dni v letu.«

Foto: Primož Pičulin

Požagal novoletno smreko

V noči na nedeljo je neznani storilec požagal osrednjo novoletno smreko na Glavnem trgu v Kamniku in jo podrl z vsemi okraski vred. Večina občanov tega ni niti opazila, saj so jo delavci komunalnega podjetja še isto noč postavili nazaj.

JASNA PALADIN

Kamnik – V Kamniku so bili minuli konec tedna priča vandalizmu brez primere. Nekoga je osrednja novoletna smreka, ki za praznično vzdušje v središču mesta skrbi vse od 4. decembra, ko je lučke na njej skupaj z najmlajšimi prižgal župan, očitno motila tako zelo, da se jo je odločil kar požagati.

»Ponoči ob 2. uri zjutraj me je direktor Komunalnega podjetja Kamnik obvestil, da je neznani storilec požagal smreko na Glavnem trgu. Delavci KPK so delali celo noč in smreka spet stoji. Zaslužijo si veliko pohvalo! Tisti pa, ki je dejanje zakrivil, si zasluži vse obsojanje, saj je s svojim dejanjem pokazal, da mu ni mar za nikogar,« je v nedeljo sporočil župan Marjan Šarec. Smreka je že zgodaj zjutraj z vsemi okraski vred res

Osrednja novoletna smreka z vsemi okraski je v noči iz sobote na nedeljo takole ležala na tleh, a zdaj že znova krasi Kamnik. / Foto: Kamnik.info

stala na svojem starem mestu, sicer nekoliko nižja in manenkost manj košata, a k sreči se je izkazalo, da je ne bo treba nadomestiti z novo. Komunalni delavci so poskrbeli

tudi za poškodovano električno napeljavo, po oceni policistov, ki so bili o podrtjem drevesu obveščeni ob 1.40 ponoči in še vedno zbirajo obvestila v zvezi s sumom storitve

kaznivega dejanja poškodovanja tuje stvari, pa naj bi bilo materialne škode za okoli tri tisoč evrov. K sreči podrtja smreka ni poškodovala bližnjih vozil na parkirišču.

Med prazniki spremenjen poslovni čas bank

Kranj – Iz Združenja bank Slovenije so sporočili, da bo v bankah in hranilnicah, ki so članice združenja, veljal med božičnimi in novoletnimi prazniki spremenjen poslovni čas. V četrtek, 24. decembra, in v četrtek, 31. decembra, bodo poslovalnice bank in hranilnic odprte do 12. ure, v soboto, 2. januarja, pa bodo zaprte.

Občutna pocenitev naftnih derivatov

Kranj – Danes, v torek, so se v skladu z vladno uredbo spet spremenile maloprodajne cene naftnih derivatov, tokrat so se vse znižale. Neosvinčeni 95-oktanski motorni bencin se je pocenil za 3,7 centa na 1,183 evra za liter, 100-oktanski bencin za 3,9 centa na 1,238 evra, dizelsko gorivo za 7,4 centa na 1,025 evra in kurilno olje za 7,1 centa na 0,739 evra za liter.

Z novim letom izredna uskladitev pokojnin

CVETO ZAPLOTNIK

Kranj – Svet Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije je na četrtkovi seji na podlagi zakona o izvrševanju proračunov za leti 2016 in 2017 sprejel ugotovitveni sklep o uskladitvi pokojnin in drugih prejemkov v prihodnjem letu. Po tem sklepu se bodo pokojnine in drugi prejemki s 1. januarjem zvišali za 0,7 odstotka, država pa bo za to na letni ravni morala zagotoviti dodatnih 33 milijonov evrov. V letu 2017 naj bi bila že redna uskladitev pokojnin, takrat naj bi se zvišale za 1,4 odstotka.

Svet zavoda je sprejel tudi finančni načrt zavoda, program dela, kadrovskega načrta in načrt investicijskih odhodkov za naslednji dve leti. Finančni načrt predvideva za naslednje leto 5,07 milijarde evrov prihodkov in za leto 2017 še nekaj več – 5,19 milijarde, soglasje k načrtu pa mora dati še vlada. Na delo zavoda v naslednjih dveh letih bodo vplivale tudi letošnje spremembe zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, zavod pa bo prihodnje leto moral rešiti tudi 29 tisoč zahtevkov o vštvanju zneskov plač, namenjenih notranjemu odkupu podjetja, v pokojninsko osnovo.

Polovici odločbe potečejo decembra

Kranj – Polovici vseh upravičencev do znižanega plačila vrtca ta pravica poteče decembra, so opozorili na ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki se pri tem opira na podatke iz informacijskega sistema centrov za socialno delo. Tisti, ki jim pravica v decembru poteče, morajo za nadaljnjo subvencijo vrtca še v tem mesecu vložiti novo vlogo, da bi jim bila pravica lahko priznana od 1. januarja dalje, so pojasnili in dodali, da preostalim, ki jim odločbe še niso potekle, vlog ni treba oddajati v tem mesecu, ampak v mesecu, ko jim pravica poteče. Kdaj upravičencem potečejo določene pravice oziroma do kdaj veljajo odločbe, lahko vsakdo preveri s pomočjo spletne aplikacije na spletni strani ministrstva https://emdsz.gov.si/iscds2_vppjs/. Enako velja za otroške dodatke. »Vlogo naj vložijo le tisti, ki jim pravica do otroškega dodatka poteče 31. decembra, saj prezgodnje oddajanje vlog povzroča nepotrebno preobremenjenost centrov za socialno delo, saj se take vloge zavrnejo s sklepom,« so še opozorili na ministrstvu.

Cestnina za predor Karavanke bo dražja

Jesenice – Prvega januarja se bo povišala cestnina za uporabo predora Karavanke, in sicer s sedem evrov na 7,2 evra za prvi cestninski razred (vozila do 3,5 tone). Vzrok za podražitev naj bi bila uskladitev z rastjo cen življenjskih potrebščin, pri čemer se upošteva srednja vrednost za območje Slovenije in Avstrije. Na osnovi meddržavnega dogovora z Avstrijo se bo zvišala tudi cena točkovne karte s sedanjih 59,5 evra na 61,3 evra. Vrednost posameznega prehoda pri uporabi točkovne karte pa bo namesto zdajšnjih 4,25 evra znašala 4,37 evra. Cestnina za tovorna vozila za zdaj ostaja nespremenjena. Na ministrstvu za infrastrukturo so pojasnili, da je cestninjenje tovornih vozil urejeno z zakonodajo Evropske unije, ki predpisuje, da se višina cestnine za omenjena vozila določa glede na stroške upravljanja, vzdrževanja in razvoja cestninskega omrežja. Učinek predlagane uskladitve višine cestnine za prvi cestninski razred je ocenjen na približno 212 tisoč evrov letno (brez DDV).

vremenska napoved

Danes bo večinoma sončno, le zjutraj bo ponekod megleno. Jutri in v četrtek bo več oblačnosti, predvsem v sredo bo pihal jugozahodni veter. Še naprej bo za ta letni čas pretoplo, zlasti v gorah.

Agencija RS za okolje, Urad za meteorologijo

TOREK

-1/6 °C

SREDA

0/7 °C

ČETRTEK

1/7 °C

